ஸஞ்சிகை உ.

ஸ்ரீ:

கைவல்யநவநீதம்

தாத்பர்யதீபிகா வியாக்கியானஸஹிதம்.

இஃது

தாண்டவர்

அருளிய

மூலமும்

இதற்கு ஸமானார்த்தமாக

சங்குகவி

இயற்றிய ஸம்ஸ்கிருத மொழிபெயர்ப்பும்

கோவிந்தர்

இயற்றிய உரையும் பதிப்பும்.

கும்பகோணம்

சாரதாவிலாஸ அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

ஸ்ரீமுகஹு

1933.

Copyrights & Right of Translation reserved.

விலை ரூபா 1.] [தபாற்கூலி வேறு.

T.16536

ஆர்ய தர்மம்.

மதிப்புரை.

கைவல்ய நவநீதம் தாத்பர்ய தீபிகா வ்யாக்யான ஸஹிதம்.

இக்கிரந்தமானது, உண்மை வஸ்துவை உள்ளபடி உள்ளங்கை நெல்லிக்கனியைப்போல் உணர்ந்த, ஸ்ரீ தாண்டவராய ஸ்வாமிகளால் 293 செந்தமிழ் செய்யுள்வடிவமாக இயற்றப்பட்டு வடமொழி பயிற்சியற்ற முமுக்ஷுக்களுக்கு, பேருதவிபுரிந்து வருகின்ற விஷயம் யாவருமறிந்திருக்கலாம். தென் மொழியிலுள்ள இப்புத்தகத்திற்கு, சங்குகவி என்றொரு மஹான் ஸம்ஸ்கிருத ச்லோகங்களால் மொழிபெயர்ப்பு இயற்றியுள்ளார். மூலகிரந்தத்துக்கு மாறுதலில்லாமலும், சுவை குன்றாமலும் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட இக்கிரந்தமானது, வடமொழிப் புலவர்களுக்கு பேரானந்தத்தை யுண்டாக்குவதாகவிருக்கிறது. இம் மொழிபெயர்ப்பின் பெருமையையும், ரஸத்தையும் அறிந்து கொள்ள முடியாதவர்களைக்குறித்து கரூருக்கடுத்த திருமாநிலையூர் என்ற கிராமவாசியான பிரும்மஸ்ரீ கோவிந்தய்யர் என்றவொருபெரியார், இதன் தத்துவார்த்தத்தை எளிய மணிப்பிரவாள நடையில், உபநிடதம் கீதை முதலிய பல பிரமாணங்களை மேற்கொண்டு தாத்பரிய தீபிகை என்ற பெயருடன், வியாக்யானம் ஒன்று வெளியிட ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். இவ்வரிய பெரிய காரியத்தை இனிது முடிவுபெறச்செய்யப் போதுமான சௌகரியமில்லாமலிருப்பதையும், பொது ஜனங்களின் சௌகரியத்தையும், அனுஸரித்து வருஷம் ஒன்றுக்கு (4) ஸஞ்சிகை வீதமாக மூன்று வருஷத்தில் முடிவு பெறச்செய்ய அன்னாரின் உத்தேசம். இதன் முதலாவது ஸஞ்சிகை நமக்குக் கிடைக்கப் பெற்றோம். அதனைப் பார்வையிட்டதில், அதிலுள்ள விஷயங்களெல்லாம், அத்வைத மத வித்

தாந்தத்துக்கு முற்றிலும் மாறுததாகவே இருப்பதால் ஸம்ஸ்கிருதம், திராவிடம், இரண்டிலும் அதிக பாண்டித்தியமில்லாத முமுக்ஷுக்களுக்குப் பேருதவி அளிக்கத்தக்கனவாக விளங்குகின்றன. ஸ்ரீமான் கோவிந்தய்யரவர்களின் விசேஷ உழைப்பு இதன் மூலமாக நம்மால் வெகுவாக பாராட்டத்தக்கதென்பதில் சிறிதும் ஐயமில்லை. இக்கிரந்தத்தின் குணாதிசயங்களை யெல்லாம் நேரில் வாங்கிப்படிப்பவர்கள் நன்கு அறிந்து கொள்வார்களென்பதில் தடையில்லை. ஆகையால் அத்வைத மதாபிமானிகளனைவரும் இவருடைய உத்தம கைங்கர்யத்துக்கு உதவி புரிய முன்வர வேண்டுவது முக்யம் இவ்வார்ய தர்மத்தின் மற்றொரு பக்கத்தில், இப்புத்தகத்தின் விலை முதலிய விவரங்கள் பிரசுரிக்கப்பட்டிருப்பதை கண்ணுற்று, இப்பெரியாருக்கு உத்ஸாக மூட்டக் கோருகிறோம்.

அடுத்தபக்கத்தில் பிரசுரிக்கப்பட்டிருக்கிற கிரயம் வகையரு விபரம்:—

வருஷம் **1**-க்கு சந்தா ரூ. **4**-தான்.

கிளேஸ் பேபர் ! உயர்ந்த பதிப்பு !!

(தபாற்கூலி வேறு.)

கிடைக்குமிடம்:—

கோவிந்தர்,
34, மேலமேட்டுத்தெரு, கும்பகோணம்.

வி. ஜகதீச்வர சாஸ்திரிகள்,
ஆசிரியர்,
ஆர்ய தர்மம்,
கும்பகோணம்.

24-8-33.]

யா ॥ यथैधांसि समिद्धोऽग्निर्भस्मसात्कुरुतेऽर्जुन । ज्ञानाग्निस्सर्वकर्माणि भस्मसात्कुरुते तथा ॥ என ஸ்மிருதியும் அத்யாயம் ச_ல்.

சஞ்சிதம் என்ன, சமித்து, அச்சுவத்தமென்கிற தலைகீழான மாயாவிருக்ஷகாரியம் ஆதலின், சுருதிஸ்மிருதிகள் அங்ஙனம் வர்ணனை செய்தலின்.

§ ஊஜ்ஷ்வ_மூலொ௨வாக்ஶாவ ஏஷொ௨ஶ்வத்தஸ்ஸநாதநஃ ।
ऊर्ध्वमूलोऽवाक्शाखएषोऽश्वत्थस्सनातनः । என கடோபநிஷத் சு-வல்லியில்.

‡ ஊஜ்ஷ்வ_மூலமயஶ்ஶாவ மஶ்வத்தம் ப்ராஹுரவ்யயம் ।
ऊर्ध्वमूलमधश्शाख मश्वत्थं प्राहुरव्ययम् । எனவும் முறையே சுருதிஸ்மிருதிகளில்.

தாத்பர்யம்.

தாபத்திரயமேலீடுற்று, ஈடணைத்திரயதுன்பங்கடந்தோனுக்கே, யின்பவடிவகுருதர்சனம் என்ன ஏகாரம். ஞானசற்குரு 'பாயிரம் ரு-ல்' விவரிக்கப்பட்டிருப்பது காண்க.

மூலம் எ.

வணங்கிநின் றழுது சொல்வான் மாயவாழ்
வெனுஞ்சோ கத்தால், உணங்கினே னைய னேயென்
னுள்ளமே குளிரும் வண்ணம், பிணங்கிய கோச பா
சப் பின்னலைச் சின்னமாக்கி, இணங்கிய குருவே யெ
ன்னை யிரக்ஷிக்க வேண்டு மென்றான்.

நக்ஷா திஷ்டநு வ ஜாராவலியெ கூடிஸ்து பஶாஜுஷஹு
ப்ராஹ ஷாஜிநிஷய நரவெஜை கூயிகை தூடூநஷுநஃ ।
வீக்ஷா கொஶாநு ஹாதயவி கெ ஷாயா ஶீதம் வியாதம்
ஶ்ரீநு வொயாஷ்ரதஶிஶிரயா ஜம் கிரா வொயயெகி ॥

---

§ மேல் நோக்கிய வேருள்ளதாயும் கீழ் நோக்கிய கிளைகளுள்ளதுமான இந்த அச்சுவத்தம் அனுதியானது.

‡ மேலும்; நாசரகிதமென்று சொல்கிறார்கள்.

नत्वा तिष्ठन् स गुरुसविधे मूर्ध्नि बद्धाञ्जलिस्सन्
प्राह स्वामिन्विषयगरलै र्मयिकैर्दूनदूनः ।
छित्वा कोशान् हृदयमपि मे साधु शीतं विधातुं
श्रीमन् बोधामृतशिशिरया मां गिरा बोधयेति ॥

அவதாரிகை.

பின்னரவன் செய் பிரார்த்தனை கூறுகின்றார். வணங்கி என.

பொழிப்புரை.

பாதம் பணிந்து, எழுந்து நின்று கண்ணீர் சொரிய அழுது தன் குறையை முறையிடலாயினன், பொய்யான விஷய சுகம் என்னும் துன்பத்தினால், அத்யந்தம் வதைந்தேன். எனது ஆசிரியமூர்த்தமா எழுந்தருளியகர்த்தனே. எனது அந்தக்கரணம் மாத்திரம் சீதளமாகும் விதம், மாறுச்செறிந்த பஞ்சகோசமாகிய பந்தவலையை சேதித்து, முத்தியை அடைவிக்க 'உடன் பட்டிருக்கும் ஆசிரியரே, அடியேனை பிறவி அணுகாவாறு கார்க்கவேணும் என இரந்தனன்.

பதப்பொருள்.

வணங்கி = சாஷ்டாங்கமாய் பாதம் பணிந்து. 'முன்னர் அச்சீடன்' நின்று = எழுந்து நின்று, சிரமேலஞ்சலியோடு குரு முன். அழுது சொல்வான் = கண்ணீர் சொரிய முறையிடுகின்றனன். 'சொல்லப்படுவ வாக்கியத்தாற்றன் குறையை' மாய = மாயாமய. (மித்யாமய || ஆவித்யக अविद्यक அநித்ய, துக்கரூப, விஷம் போன்று தாபகாண) வாழ்வு எனும் சோகத்தால் = சாம்சாரிக சுகம் என்னும் இத்தகைய துக்கத்தினால். உணங்கினேன் = வதைந்தேன் (வாடினேன் அத்யந்தம்) மறைக்கப்பட்டேன் என கோசங்களாலும்.

ஐயனே = ஏ தேசிகேந்திரா. ஐயனே யென யிதுமுதற் சீடன் செய்விளி குருவினிடத்திலீசுவரபாவ புத்தி † த்யோதநார்த்தம் । द्योतनार्थम् ।

|| அவித்தையினாலுண்டான. † பிரகாசனார்த்தம்.

என் உள்ளமே குளிரும் வண்ணம் = எனது அந்தக்கரணந்தானே ஸ்வச்சம், நிர்விக்ஷேபம், ஆத்மஞானமிருதசீதளமாகும் விதம், ‡ 𑌰𑌸𑌵𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌾𑌣𑍍𑌯𑌾 **रसवत्या वाण्या** என் சொரூபம் ஸ்மரிப்பிக்கிறவிதத்திலே. பிணங்கிய = மாறுச்செறிந்த (கூறினவைகளுக்கு) கோசப்பாசப்பின்னலே = ஆவித்யக, பஞ்சகோசபந்தவலேயை. சின்னம் ஆக்கி = கண்டித்துத் துண்டுதுண்டா. 'உபதேசவாக்கிய † 𑌅𑌸𑌿 **असि** யால்' இணங்கிய குருவே = வலிந்தாட்கொள்ளற்கு உடன்பட்ட குருநாதனே. என்னை இரக்ஷிக்க வேண்டும் என்றான் = அத்தகைய ஆத்மயாதார்த்யம் உபதேசிக்கவேணுமென இரந்தனன். எந்த அஞ்ஞானத்தினால் அஹம் பத்தன், துக்கிதனும், தன்மோக்ஷார்த்தி. ஸன்னிதானமடைந்தேன் என தாத்பர்யம்.

நிராவரணமன்றி உள்ளம் குளிரா என்பது குறிக்க, கோசப்பாசப்பின்னலேச் சின்னமாக்கி எனவும்.

§ 𑌅𑌹𑍇𑌤𑍁𑌕𑌦𑌯𑌾𑌸𑌿𑌨𑍍𑌧𑍁𑌰𑍍𑌬𑌨𑍍𑌧𑍁𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑌤𑌾𑌂 𑌸𑌤𑌾𑌂।

अहेतुकदयासिन्धुर्बन्धुरात्मवतां सताम् ।

|| 𑌤𑌮𑌾𑌰𑌾𑌧𑍍𑌯 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌂 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌹𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌰𑌯𑌸𑍇𑌵𑌨𑍈𑌃। 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌤𑌮𑌨𑍁𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛𑍇𑌤𑍍 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌵𑍍𑌯𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃॥

तमाराध्य गुरुं भक्त्या प्रह्वप्रश्रयसेवनैः । प्रसन्नं तमनुप्राप्य पृच्छेत् ज्ञातव्यमात्मनः ॥

* 𑌕𑌥𑌂 𑌤𑌰𑍇𑌯𑌂 𑌭𑌵𑌸𑌿𑌨𑍍𑌧𑍁𑌮𑍇𑌤𑌂 𑌕𑌾 𑌵𑌾 𑌗𑌤𑌿𑌰𑍍𑌮𑍇 𑌕𑌤𑌮𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌯𑌃। 𑌜𑌾𑌨𑍇 𑌨 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌕𑍃𑌪𑌯𑌾𑌽𑌵 𑌮𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰

‡ ஸாரத்தோடு கூடின வாக்கினால். † கத்தி.

§ காரணமின்றிய தயா சாகரர் எவர் அவர் பந்து, ஆத்மசிஞ்ஞாசுக்களான சத்துக்களுக்கு.

|| அத்தகைய குருவைச் சீடன் வணக்கமுள்ளவனாய், பக்தி வணக்கமுள்ள சேவைகளால் ஆராதித்து, இவைகளால் முகமலர்ச்சியுடைய அந்த குருவை சமயமறிந்து நெருங்கி, தானறிந்து கொள்ள வேண்டியதைப் பற்றி கேட்டுக்கொள்ள வேணும்.

* இந்த சம்சார சாகரத்தை எப்படி தாண்டுவேன்? எனக்கு கதிதானென்ன? எத்தகைய உபாயமிருக்கிறது? ஒன்றுமறிகிலேன், எ பிரபுவே!

ஹோ ஸம்ஸாரது:கக்ஷதிமாதநுஷ்வ ॥ कथं तरेयं भवसिन्धुमेतं कावा गतिर्मे कतमोऽस्त्युपायः । जाने न किञ्चित् कृपयाऽव मां प्रभो संसारदुःखक्षतिमातनुष्व ॥ என்றார் பகவத்பாதர் சூடாமணியில்.

உபசாந்தம் உள்ளத்திற்கே யென்ன ஏகாரம். தடை பஞ்சகோசம். ஆசாரூப கயிர்ப் பின்னல் என, பாசப்பின்னல். ஐக்கியப்படுத்திக் கொள்ள இயைந்தவர் எனினுமமையும் என்ன இணங்கிய குருவே.

என்னுடை நீயு நானு மேகமென் றைக்கியஞ் செய்ய என்னுடைக் குருவாத்தோன்று மீசனை இறைஞ்சினேனே. என பாயிரம் சு_ல் ஆதலின்.

அடக்கிப் புலனைப் பிரித்தேன் அவ ஞகிய மேனியி லன்பை விரித்தேன். மடக்கிக்கொண்டானென்னைத் தன்னுள் சற்றும் வாய்பேசாவண்ணம் மரபுஞ் செய்தாண்டி. என்றார் தாயுமானவரும்.

தாத்பர்யம்.

அவித்யாப்பிராப்த (அவித்தையினு லடையப்பட்டிருக்கிற) பவதுக்க நீக்கி, வித்யாப்பிராப்த (வித்தையினுலடையப்பட்டிருக்கிற) ஆத்ம சுகத்தில் மூழ்குவிக்க வேண்டினனெனவாசிரியரை. துக்க நிவிருத்தியும் சுகப்பிராப்தியும் வேண்டுமென்பது.

மூலம் அ.

அன்னைதன் சிசுவை யைய னுமைமீன் பறவை போலத், தன்னகங் கருதி நோக்கித் தடவிச்சந் நிதி யிருத்தி, உன்னது பிறவி மாற்று முபாயமொன் றுண்டு சொல்வேன், சொன்னது கேட்பா யாகிற் றொடர்பவந் தொலையு மென்றார்.

க்ஷேமஸ்ஷவயாம்ஸி வாஜநாக ஸூத்ரத்ருக்ஷா-
ஹூஜயாதவாடுஜஸ்வஸ்வஸ்திநீதிக்ஷயிகா ।

என்னை வியாஜமில்லாத கருணையால் காத்தருள வேணும். சம்சாரதுக்க நாசத்தைச் செய்ய வேணும்.

அமுமத2 கு3ருராஹ த்வஜ்ஜநிம் மார்ஜயிஷ்யா-
ம்யஹமபி மம வாக்யம் ச்ரூயதே சேத் ஸுப4க்த்யா ॥

कमठझषवयांसीवादरात स्मृत्युदीक्षा-
च्छदयुगपूटमध्यस्पर्शनैर्दीक्षयित्वा ।
अमुमथ गुरुराह त्वज्जनिं मार्जयिष्या-
म्यहमपि मम वाक्यं श्रूयतेचेत् सुभक्त्या ॥

அவதாரிகை.

அங்ஙனம் அடைந்தவன் பொருட்டு † தஸ்மை ஸ வித்3வாநுபஸந்நாய ஸம்யக் तस्मै स विद्वानुपसन्नाय सम्यक् என சுருதியினுல் நன்கு காண்பிக்கப்பட்டிருக்கிற * தீ3க்ஷயாऽऽசார்யமூர்திஸ்த2: दीक्षयाऽऽचार्यमूर्तिस्थः குருவினுடையவும் நியமவிதி காண்பிக்கிருர். அன்னை என.

பொழிப்புரை.

தாயாகிய ஆமையும் மீனும் பக்ஷியும் தன் குழந்தைகளை பிரீதியினுல் செய்யுமாறு, குருவானவர் தம்முடைய சீடனை, தமது உள்ளத்து நினைத்து, (ஸ்மரித்து) பூர்ண திருஷ்டிவைத்து, ஹஸ்த மஸ்தக சையோகம் செய்து, எதிரில் இருக்கவைத்துக்கூறு கின்ருர். உனது ஜனனத்தை நீக்கத்தக்க தந்திரம் ஒன்று இருக் கின்றது. உபதேசிப்பேன். உபதேசித்தவாறு கேட்டு நடப்பா யாகில், தொன்று தொட்டு ஸம்பந்தித்துவாராநின்ற ஜனனமானது நீங்கிவிடும் என, உறுதிமொழி தந்தனர்.

அன்னை = தாயாகிய ஆமை, மீன், பறவை, கூர்மம், மச்சம், பக்ஷி, கோழி முதலியன. போல = பிரேமாவிசேஷத்தினுற் போன்று. தன் அகம் கருதி = தன்னுள் ஸ்மரித்து. தான் கரை முதலியதில் இருக்கினும் ஆமையானது, எங்கெங்கிருந்தவிடத்திலுமிருக்கும். தன் சிசுவை = தனது குழந்தையை, ஸ்மரண மாத்திரத்தினுல் விருத்திசெய்கிறது. என உலகப்பிரஸித்தி.

---

† அந்த குருவானவர் நன்கு ஸேவித்த வத்தகையோன் பொருட்டு.
* தீக்ஷை செய்வதினுல் ஆசிரிய சொரூப நிலையுள்ள.

மீன் முதலியனவோ, தன் சிசுவை = ஸ்வதிருஷ்டி ஸன்னிதியில் சஞ்சரிக்கும் குழந்தைமீன்களை. நோக்கி = அடிக்கடி பார்க்கிறதினால் போஷிக்கிறதெனவும்.

பக்ஷிகளோ, தடவி = இரகிரண்டின் மத்திய வாலிங்கனத்தினால். தன் சிசுவை = தன்தன் குழந்தைகளை விருத்திசெய்கிறதுகள் எனவும்.

அதுபோன்று இந்த தீக்ஷாவிசேஷவிதி, சிவரஹஸ்யாதியில் பிரஸித்தம். ஆகமத்திலும்.

ஐயன் = குருவும். தன் சிசுவை = தமது சீடனை. தன் அகம் கருதி = தமதுள்ளத்தில் சிந்திக்கிறதினால். († 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌪𑌾𑌤𑌾𑌭𑌿𑌧𑌯𑌾 **शक्तिपाताभिधया**) நோக்கி = பூர்ணதிருஷ்டியால் பார்க்கிறதினால். (* 𑌚𑌾𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑍍𑌯𑌾𑌚𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾 **चाक्षुष्याच दीक्षया**) தடவி = ஹஸ்த மஸ்தக ஸம்யோகத்தினாலும். (‡ 𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑌯𑌾𑌚 **स्पर्शदीक्षया च** அனுக்கிரகித்து.) தீக்ஷாவிசேஷமோ? ஸாம்பிரதாயிகம் / 𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑌾𑌂 𑌮𑍇 𑌦𑌿𑌶 𑌚𑌾𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑍀𑌂 **दीक्षां मे दिश चाक्षुषीं** என சிவானந்தலஹரியிலும், ஆதலின்.

ஸ்பர்சதீக்ஷையோ, பகுப்பிரகாரம். பிரக்லாதோபாக்கியானத்திலும் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

% 𑌤𑌨𑍍𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌨𑍍𑌯𑌦𑌧𑌾𑌤𑍍 𑌕𑌰𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁𑌜𑌂 𑌕𑌾𑌲𑌾𑌹𑌿𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌧𑌿𑌯𑌾𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌭𑌯𑌂 । 𑌸 𑌤𑌤𑍍𑌕𑌰𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶 [illegible] ॥ **तन्मूर्ध्न्यदधात् कराम्बुजं कालाहि-**

---

† அனுக்கிரக சக்தியின் விழுதல் (பிரவேசம்) என கூறுமதனால்.

* ஈக்ஷண தீக்ஷையினாலும்.

‡ ஸ்பர்ச தீக்ஷையினாலும்.

/ நேத்திர சம்பந்த கிருபா திருஷ்டியை எனக்குக் கொடுங்கள்.

% காலனாகிற ஸர்பத்தினின்றும் பயமடைந்த புத்தியுள்ளவர்களுக்கு அபயத்தைச் செய்கிற தாமரைப் புஷ்பம் போன்ற கையை அவனது உச்சியில் வைத்தார். அப்படி வைக்கப் பெற்றவன், அவரது கர ஸ்பர்சத்தினாலே நாசமுற்ற சமஸ்த அமங்களமுடையவனாய் உடனே நன்றாய் பிரகாசமாய் விளங்குகிற பரமாத்ம தர்சனமுடையவனாகிறான்.

वित्रस्तधियां कृताभयम् । सतत्करस्पर्शधुताखिलाशुभ स्स्वपद्यभिव्यक्त-परात्मदर्शनः ॥ என.

இன்னவாறு § தீக்ஷாத்யநுக்ருஹீதாய **दीक्षाद्यनुगृहीताय** சன்னிதி இருத்தி = எதிரிலிருக்கச் செய்து. அபயவாக்கியமுமளித்தமுறை கூறுகின்றார்.

உன்னது பிறவி = உனது புனர்சன்னபயம். (சஞ்சிதபவம்) மாற்றும் = நீக்கற்குரிய. (வேறுவிதமாக்கற்குரிய) உபாயம் ஒன்று உண்டு = தந்திரமேகமுள. இல்லையென்பதில்லை சொல்வேன் = உபதேசிப்பேன். சொல்லேனென்பதுமில்லை.

அவ்வுபாயத்தால்

தொடர்பவம் தொலையும் = தொன்று தொட்டு சம்பந்தித்துவரும் சநநமொழிந்துவிடும்.

‡ அஸ்த்யுபாயோ மஹாந் கஶ்சித் ஸம்ஸாரபயநாஶநஃ। தேந தீர்த்வா பவாம்போதிம் பரமாநந்தமாப்ஸ்யஸி ॥ **अस्त्युपायो महान् कश्चित् सम्सारभयनाशनः । तेन तीर्त्वा भवाम्भोधिं परमानन्दमाप्स्यसि ॥** என்றார் பகவத்பாதர் சூடாமணியில்.

எனினும், உன்னாலும் செய்யத்தக்கது இது எனக்கூறுகின்றார்.

சொன்னது = உபதேசவாக்கியம், கேட்பாயாகில் = கேட்கப்பட்டு திடானுசந்தானம் (அவதாரணம்) செய்யப்படுமானாலப்பொருளை, சிஞ்ஞாசுவானுன்னாற், குதர்க்க சங்காதி யபாவத்தினாலெனவிது † கமகம் **गमकम्** என்றார் = என உறுதிமொழிதந்தன ரிஃதே போதும் என.

* முக்திதா குருவாகேகா **मुक्तिदा गुरुवागेका** என வசனத்தினால்.

---

§ தீக்ஷை யாதிகளா லனுக்கிரகிக்கப்பட்டவன் பொருட்டு.

‡ சம்சார பயத்தை நாசம் செய்கிற சிரேஷ்டமான வுபாய மொன்றிருக்கிறது. அதனாலே (அவ்வுபாயத்தினாலே) பவசாகரத்தை தாண்டி பரமானந்தமடைவாய். † அறிவிக்கிறது.

* குரு வாக்கொன்றே முத்தி கொடுக்கிறது.

சீடனது நைஷ்கன்மிய பரிபாகவேகங்கொண்டு தொலையும் என. கேட்காயேற் றொலையாதென்ப தர்த்தாபத்தி.

அன்னியதிரஸ்காரமென்னத்தன்சிசு.

தாத்பர்யம்.

அகம் மமதை யாராய்ந்தனரென வுபதேசிப்பதற்காசியர்.

மூலம் ௯.

தொடர்பவந் தொலையு மென்று சொன்னதைக் கேட்ட போதே, தடமடு மூழ்கினான்போற் சரீரமுங் குளிர்ந்துள் ளாறி, அடருமன் பொழுகு மாபோலானந்த பாஷ்பங் காட்டி, மடன்மலர்ப் பாத மீண்டும் வணங்கிநின் றீது சொல்வான்.

𑌸𑌂𑌲𑌗𑍍𑌨𑌘𑍋𑌰𑌭𑌵𑌰𑍋𑌗𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌯𑌂
𑌵𑌕𑍍𑌤𑌰𑍍𑌯𑌥𑍋 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌵𑌰𑍇𑌽𑌮𑍃𑌤𑌮𑌗𑍍𑌨𑌵𑌤𑍍𑌸𑌃 ।
𑌆𑌰𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌙𑍍𑌗𑌕𑍋𑌽𑌕𑍍𑌷𑌿𑌵𑌿𑌗𑌲𑌤𑍍𑌸𑍁𑌖𑌵𑌾𑌰𑌿𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌃
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌮𑍍𑌯 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍇𑌵 𑌵𑌿𑌨𑍀𑌤𑌗𑌾𑌤𑍍𑌰𑌃 ॥

संलग्नघोरभवरोगनिवृत्त्युपायं वक्तर्यथो गुरुवरेऽमृतमग्नवत्सः ।
आर्द्राङ्गकोऽक्षिविगलत्सुखवारिपूर्णः प्राह प्रणम्य पुनरेव विनीतगात्रः ॥

அவதாரிகை.

இந்தப் பிரகாரம் குருவாக்கியம் கேட்ட சீடனது ஆனந்தாவிற்பாவமும் விஞ்ஞாபனமும் காண்பிக்கிறார். தொடரென.

பொழிப்புரை.

பண்டயதாய் அனுசரித்து (சம்பந்தித்து) வாராநின்ற, ஜனனமரணாதி வியாதி ஒழிந்துவிடும் என்ற குருவினது வாகமிர்தத்தை கேழ்வியுற்ற அக்கணமே, விசாலமான தடாகத்தில் மூழ்கிவிட்டவன் போன்று, தேகமும் குளிர்ச்சியாய், மனதின் கண்ணுள்ள ஆத்யாத்மிகாதி தாபத்திரயம் தாத்காலிகமாய்த் தணிந்து, நிறைந்த பிரியமானது கரையழித்து செல்வதுபோல், இருவிழிகளிலும் ஆனந்தபாஷ்பம் பெருக அதனைக்காண்பித்து, இதழ்

விரிந்த கமலமலர்போன்ற பாதங்களைப் பின்னரும் பணிந்து, எழுந்து நின்று விஜ்ஞாபித்தற்குரிய தன் அபிப்பிராயத்தை விநீதகாத்திரனுய்த் தெரிவிக்கப் புகுந்தனன்.

பதப்பொருள்.

தொடர் = தொன்று தொட்டு நன்கு சம்பந்த * அவிஜ்யா ஸம்ரூடஃ अवियासंरूढः 'அழுத்தியபவம்' என சஅ-ல் இந்நூலாசிரியர் ஆதலின். ஞானமன்றியநிவார்ய (அநிவிருத்ய) பவம் = ஜனனமரணதுதிதுக்கப்பிரத வியாதி. தொலையும் என்று = விட்டுப்போமென்று 'வேதாந்தசிரவணதியாவிருத்திரூப நிவிருத்திஸாதனத்தினல்' சொன்னதைக்கேட்ட நேரம் = குரு சிரேஷ்டர் கூற, அத்தகைய வாகமிர்தத்தை சாப்பிட்டமாத்திரத்தில்தானே 'சுரோத்திரேந்திரியவழித்தாச் சீடன்' தடமடு மூழ்கினன் போல் = அவரது கிருபாகடாக்ஷலஹரீ § ப்ரவாஹமக்னஃ पूरावमग्नः போன்று, கிரீஷ்மதாபமடைந்ததினின்றும் கங்காமடுவடைந்த புருடன் என்னவும். சரீரமுங்குளிர்ந்து = சீதகிருத சர்வகாத்திரமும். உள் ஆறி = உள்ளம் தணிந்து. எனவே, ஆத்யாத்மிகாதிதாபபீடிதர்களுக்கு சற்குருவாகமிர்தஸேவைதானே தன்னிவிருத்திகாரணம் என.

† ததாசோக்தம் तथाचोक्तम्

‡ ப்ரஹ்மாநந்தரஸாநுபூதிகலிதைஃ பூதைஸ்ஸுசீதைர்யுதைர் யுஷ்மத்வாக்கலசோஜ்ஜிதைஸ்ஸ்ருதிமுகைர் வாக்யாம்ருதைஸ்ஸேசய । ब्रह्मानन्दरसानुभूतिकलितैः पूतैस्सुशीतैर्युतै र्युष्मद्वाक्कलशोज्झितैश्श्रुतिमुखै र्वाक्यामृतैस्सेचय । என்றார் இதுமுதல் சூடாமணியாதிகளில் பகவத்பாதர்.

---

* அவித்தையினுல் நன்கு அழுத்தப்பட்டிருக்கிற. § பிரவாகத்தில் மூழ்கிவிட்டவன். † அப்படியே சொல்லப்பட்டுமிருக்கிறது.

‡ பிரமானந்தரஸானுபூதியோடு கூடினதுகளாயும், பரிசுத்தங்களாயும், நன்கு குளிர்ந்ததுகளாயும், உங்களுடைய வாக்குகடத்தினின்றும் பெருகினதுகளாயும், சுருதியபிப்பிராயமுள்ளதுகளாயும், 'காதுக்கின்பங்களானதுகளாயும்' உள்ள சப்தாமிருதங்களால் ஸ்நானம் பண்ணிவையுங்கள்.

அடரும் அன்பு ஒழுகும் ஆபோல் = பக்திரஸ இதய, தச் செய்கை நின்றும் ஆனந்தஜலப் பிரவாகம் எவனுக்கு, அங்ஙனமி ருக்கிறவனும். ஆனந்தபாஷ்பம். காட்டி = இருவிழிகளில் பெரு கவதனைக்காண்பித்து.

கடலின்மடைவிண்டதென்ன இரு கண்ணினுமானந்தக்கண் ணீர் பொழிய உடலம்புளகிதமாக எந்தன் உள்ளமுருக வுபாயம் செய்தாண்டி. என்றார் தாயுமானவரும்.

மடன்மலர்பாதம் = இதழ்விரிந்த கமலமலர்த்திருவடிகளை. மீண்டும் வணங்கி நின்று = பின்னரும் பணிந்தெழுந்து, விநீத காத்திரனாய்த்தானே, பிரஸன்னராயினர் கருணையினாற் குருவெ னவறிந்து, பின்னர். ஈது சொல்வான் = கூறுவ இதனை விஞ்ஞா பிக்கிறவனாயினன்.

* ப்ரஸந்நம் தமநுப்ராப்ய ப்ருச்சேத் ஜ்ஞாதவ்யமாத்மந:।

प्रसन्नं तमनुप्राप्य पृच्छेत् ज्ञातव्यमात्मनः। என்றார் பகவத்பாதர்.

பவரோகதாபமிகுதியை, அனுக்கிரகத்தினா லதன்நிவிருத்தி நம்பிக்கையை, சடுதியில் நிவிருத்தித்து உள்ளம் குளிரச்செய் விருப்பத்தை, முறையே குறிக்க, ஆனந்தபாஷ்பங் காட்டியென.

தாத்பர்யம்.

தனக்குள அன்புவகைமிகுதி, காண்பித்தனன் என, ஆசிரி யர் வசனத்தினால் என்பது.

மூலம் ௧௦.

சொன்னது கேட்க மாட்டாத் தொண்டனா னாலுஞ் சுவாமி, நின்னது கருணை யாலே நீரென்னை யாளலாமே, உன்னது பிறவி மாற்று முபாயமொன் றுண்டென் றீரே, இன்னதென் றதைநீர் காட்டி யீடேற்றல் வேண்டு மென்றான்.

---

* பிரஸன்னரான (முகமலர்ச்சியுடைய) அந்த குருவையனுசரித் துத் தானறியவேண்டியதைக் கேட்கக்கடவன்.

𑌤𑍍𑌵𑌦𑍍𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑌾𑌕𑍍𑌷𑌮𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍 𑌕𑌾𑌰𑍁𑌣𑍍𑌯𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾
𑌵𑌿𑌭𑍋 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑍀𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌧𑌾𑌤𑍁𑌮𑌤𑍍𑌰 𑌕𑌿𑌲 𑌮𑌾𑌂 𑌕𑍋𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌾𑌸
𑌸𑍍𑌤𑌵 । 𑌤𑍍𑌵𑌜𑍍𑌜𑌨𑍍𑌮𑌕𑍍𑌷𑌤𑌯𑍇𑌽𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌯𑌇𑌤𑌿 𑌯𑌨𑍍𑌮𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌵𑍋𑌚𑌃
𑌪𑍁𑌰𑌾 𑌤𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌸𑌪𑌦𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌰𑍍𑌶𑍍𑌯 𑌕𑍃𑌪𑌯𑌾 𑌮𑌾𑌂 𑌰𑌕𑍍𑌷
𑌰𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑌿 𑌚 ॥

त्वद्वाक्यश्रवणाक्षमोऽपि भगवन् कारुण्यदृष्ट्या विभो
स्वाधीनं प्रविधातुमत्र किल मां कोवा प्रयासस्तव ।
त्वज्जन्मक्षतयेऽस्त्युपायइति यन्मां प्रत्यवोचः पुरा
तत् स्वामिन् सपदि प्रदर्श्य कृपया मां रक्षरक्षेति च ॥

அவதாரிகை.

அன்னேன் வேண்டுகோள் காண்பிக்கிறார், சொன்னதென

பொழிப்புரை.

தமது உபதேசபதவாக்கியார்த்த சிரவணமனனாதியசமர்த்தன், அப்படியிருந்தபோதினும், அடிமை. ஏ பகவானே! யாது காரணத்தினாலடைந்தேன் தேவரீரைத் தஞ்சமா. ஆகையினாலே, தேவரீர் அடியேனைத் தமது அதீனம், தமது காருண்ய திருஷ்டிபாதத்தினாலே, தததிகாரயோக்கியமா செய்தற்கு தமக்கு பிரயாசைதானென்ன, தடைதானாகட்டும். எனக்கு ஆவலும் (வேகமும்) தமக்கு வியாபகதையும் இருத்தலினித்ததி. உனது ஜன்மஜராதி துக்கப்பெருக்கின் நிவிருத்தி பொருட்டு தந்திரம் ஒன்றிருக்கிறது என, எதை யாது காரணத்தினால் என்னை அங்கீகரிப்பதைக்குறித்துக் கூறினவராகினீரோ முன்னர். அவ்வுபாயம் அது இதுவென சீக்கிரமாக நன்கு காண்பித்து, அதையுங் கிருபையினா லன்றேவலால், அனன்யசரண்யம் சரணாகதம் என்னை இரக்ஷிக்கவேண்டும் இரக்ஷிக்கவேண்டும் என கேட்டுக்கொண்டான். ஆதரவினாலிருமுறை.

பதப்பொருள்.

சொன்னது கேட்கமாட்டாத் தொண்டன் = உபதேசபதவாக்கியார்த்த சிரவணமனனாதி யசமர்த்தன், எனினும் அடிமை,

திரஸ்கரிக்க உரியன் அன்று என்ன, மாட்டா, தொண்டன் எனவும், மாட்டுவித்தால் சமர்த்தனாகுவன், என்பதும் பொருள். தொண்டன் என்ற பதத்தினால்.

ஆனாலும் = அப்படியிருந்தபோதினும். சுவாமி = என் தெய்வமே? ஊழ் என்ன தெய்வமொக்கும். சுவாமி என இது முதற் விளி, குருவின் ஸர்வஞ்ஞதை, ஸர்வசக்திதை பிரஸித்தி (கியாதி) நிமித்தம் இத்ததி.

* 𑌤𑌥𑌾𑌚𑍋𑌕𑍍𑌤𑌮𑍍 तथाचोक्तम्

|| 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌤𑍍 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌿 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌦𑍀𑌪𑌪𑍍𑌰𑌦𑍇 𑌗𑍁𑌰𑍌 ।
𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌕𑍁𑌞𑍍𑌜𑌰𑌶𑍌𑌚𑌵𑌤𑍍 ॥
यस्य साक्षात् भगवति ज्ञानदीपप्रदे गुरौ । मर्त्यबुद्धिःश्रुतं तस्य सर्वं कुञ्जरशौचवत् ॥ என.

என்னிமித்தம் (யாதுகாரணத்தினால்) சுவாமிகளை யடைந்தேன் தஞ்சமாவித்ததி, ஆதலின். நின்னது கருணையாலே = தேவரீரது கிருபாகடாக்ஷத்தினாலே. (தமதனுக்கிரகசக்திபாதத்தினாலே) நீர் என்னை ஆளலாமே = தாங்கள் அடியேனைத்தடுத்து ஆட்கொள்ளலாமே. தமதீனமா, தததிகாரயோக்கியமா நன்கு செய்யத் தடை என்ன, பிரயாசைதானாகட்டும். அடியேனுக்கு ஆவலும் (வேகமும்) தமக்கு வியாபகமுமிருத்தலினித்ததி. உன்னது பிறவி = உனது ஜன்மஜராதிதுக்கப்பிரவாகம் எத்தகையினது, அதனைப் பிறவியென உபலக்ஷணத்வத்தினாலே. மாற்றும் = நிவிருத்திபொருட்டு. (வேறுவித மாக்கற்பொருட்டு) உபாயம் ஒன்று உண்டு என்றீரே = தந்திரமேகமுள என, எதனை யாதுகாரணத்தினால் அடியேனை அங்கிகரிப்பதைக் குறித்துக் கூறினவராகினீர் பூர்வம். இன்னது என்று அதை நீர் காட்டி = அது இதுவென தாங்கள் சீக்கிரம் நன்கு காண்பித்து, அதையுங்

---

* அப்படியே சொல்லப்பட்டுமிருக்கிறது. || ஞானதீபத்தைக் கொடுக்கிற பகவத்சொரூபரான சாக்ஷாத் (பிரத்யக்ஷ) குருவினிடத்தில் எவனுக்கு மானிடபுத்தியோ அவனுக்கு, வேதசாஸ்திரசிரவணமனைத்தும் குஜஸ்நானம் போன்றது,

கிருபையினு லன்றேவலால். ஈடேற்றல் = இரக்ஷித்தல். (ஈடு = ஸாம்யம். ஏற்றல் = யேற்குதல்) வேண்டும் = அனன்யசரண்யம் சரணுகதம் என்னை. என்றுன் = என இறந்தனன். ‡ 𑌆𑌦𑌰𑍇𑌵𑍀𑌪𑍍𑌸𑌾 आदरेवीप्सा

தாத்பர்யம்.

கேட்டலாதிசெய்யமாட்டாதவன் எனினும், என்னைத்தமது அதீனமாக்கிக்கொள்ள இத்ததி, வியாபகதையும் சர்வசக்தியையுமுள்ள தமக்குப் பிரயாசையின்றென விஜ்ஞாபித்ததுமன்றி, முன்னர் தாம் கூறினபடி எனது ஜனனமரணுதி நிவிருத்யுபாயம் இஃதென தர்சிப்பித்துக் காற்கவும் வேண்டும் என வேண்டினன் என்பது.

மூலம் ௧௧.

அடங்கிய விருத்தி யானென் றறிந்தபின் செறிந்த மண்ணின், குடம்பையுட் புழுமுன் னாதுங் குளவியின் கொள்கை போலத், தொடங்கிய குருவுமான்ம சொரூபமே மருவ வேண்டி, உடம்பினுட் சீவனைப் பார்த் துபதேச மோதுவாரே.

𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹𑍃𑌤𑌾𑌕𑍍𑌷𑌨𑌿𑌚𑌯𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌪𑍍𑌰𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂
𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑍋𑌽𑌯𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌥 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌿𑌧𑌾𑌯 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑍇 ।
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍀𑌵𑌿𑌧𑌾𑌤𑍁𑌮𑌪𑌿 𑌭𑍃𑌙𑍍𑌗𑌕𑌕𑍀𑌟𑌵𑌨𑍍𑌤𑌂
𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑌾𑌰𑌮𑌾𑌹 𑌕𑍃𑌪𑌯𑌾 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥 (𑌤𑍍𑌮) 𑌤𑌤𑍍𑌵𑌮𑍍 ॥

प्रत्याहृताक्षनिचयं परमप्रशान्तं योग्योऽयमित्यथ गुरुः प्रणिधाय चित्ते ।
ब्रह्मीविधातुमपि भृङ्गककीटवन्तं श्रोतारमाह कृपया परमार्थ (त्म) तत्वम् ॥

அவதாரிகை.

அகம் இன்றெனவறிந்த குருவின் உபதேசாரம்பம் தர்சிப்பிக்கிறார். அடங்கியவென.

பொழிப்புரை.

விஷயாதீனமாயிருக்குகை விட்டு உள்ளடக்கப்பட்டிருக்கிற (எனவே ஒருவாறு ஆத்மவசமாயிருக்கிற) இந்திரிய ஸமூகங்கள்

‡ ஆதரவாக்கூறுதலிருமுறை.

எதனாலே, ஆகவேதான் சாந்தியாதிகுணவான் எனத் தெரிந்து கொண்டனர் உள்ளம்கண். ‘சீடன் செய்த ஸவிநய பிரார்த்தனானந்தரம், பிரமவித்யா நிக்ஷேபபாத்திரமெனவும்’ அங்ஙனம் தெரிந்துகொண்டபின்னர், அவ்வுபாயம் இதுவென உபதேசிக்கத் துவக்கிய தேசிகரும், சீடன்றனது எதார்த்தசொரூபத்தைத் தானே யறியும்பொருட்டு, தேகத்தினுள் இருக்கும் நிஷ்காம்யவலி கொண்ட சுத்த சேதனனை (சீவனை) க்குறித்து உபதேசம் செய்கிறார். எங்ஙனம் பேதிக்கமுடியாது நெருங்கியமைந்த மண் கூட்டின் உள்ளடங்கியிருக்கிற புழுவின் முன் நின்று சப்திக்கின்ற குளவியினது தன்மை அதாவது அபிப்பிராயஸகித செய்கை அங்ஙனமே. ‘உள்ளடங்காத தன்னுருவாக்குவிக்க’

பதப்பொருள்.

அடங்கிய = விஷய ‡ ப்ராவண்யம் प्रावण्यं விட்டு, உள்ளடக்கப்பட்டிருக்கிற ‘எனவே ஒருவாறு ஆத்மவசமாயிருக்கிற’ கர்த்ருரூப அகந்தையுடைய.

ஆங்காரமுள்ளடக்கி. என்றார் பத்திரகிரியார்.

விருத்தியான் = காரணரூபவிருத்தியுடையவன். கன்மயோக வலியால் (நைஷ்கர்ம்யவலியால்)

§ யோகயுக்தோ விஶுத்தாத்மா விஜிதாத்மா ஜிதேந்த்ரிய:।
योगयुक्तो विशुद्धात्मा विजितात्मा जितेन्द्रियः। என்றார் பகவான்.

என்று அறிந்த = எனத்தெரிந்துகொண்டனர் உள்ளம்கண், சீடன் செய்த ஸவிநயபிரார்த்தனானந்தரம், பிரமவித்யா நிக்ஷேப பாத்திரமெனவும், பின் = தெரிந்துகொண்டபின்னர். செறிந்த = புரையறவமைந்த. மண்ணின் குடம்பை = மண்கூட்டின். உட்புழு முன் = உள்ளடங்கியிருக்கிற கிருமிமுன்நின்று. ஊதுங்குளவியின் கொள்கைபோல = சப்திக்கின்ற (கோஷிக்கின்ற) பிரமரத்தினது

---

‡ அதீனமாயிருத்தல். § யோகத்தினாலே சேர்ந்தவன், (கூடினவன்) விசுத்தஸத்துவன், விஜித (ஜயிக்கப்பட்டிருக்கிற) தேகத்தையுடையவன், ஜிதேந்திரியனும், (இந்திரியங்களை ஜயித்தவனும்)

சுபாவாபிப்பிராயசகிதமுயற்சிபோன்று. 'உள்ளடங்கர்த தன்னுருவாக்குவிக்க' பிரமரகீடநியாயமெனவிது.

† ஸதிஸக்தோ நரோ யாதி ஸத்பாவம் ஹ்யேகநிஷ்டயா । கீடகோ ப்ரமரம் த்யாயந் ப்ரமரத்வாய கல்பதே ॥ सतिसक्तो नरो याति सद्भावं ह्येकनिष्ठया । कीटको भ्रमरं ध्यायन् भ्रमरत्वाय कल्पते ॥ என சுருதிநின்றும். ஆத்மபோதப்பிரகரணத்தில் பகவத்பாதரும்.

தொடங்கிய குருவும் = அது இதுவென உபதேசிக்கத்துவக்கியவாசிரியரும். ஆத்மசொரூபமே மருவவேண்டி = அப்பிரம்மத்வப்பிரமை நிவிருத்திபொருட்டு, அன்றபூர்வசிருஷ்டிக்கு.

‡ ப்ரஹ்மைவஸந் ब्रह्मैवसन् என்ற சுருதிவிரோதத்தினல்.

ஏகாரமன்னியதிரஸ்காரம். உடம்பின் = தேகத்தில். உள்சீவனைப்பார்த்து = அந்தர்முகசீவனை * (ஶ்ரோதாரம் श्रोतारं சேதனனை) நோக்கி (குறித்து) உபதேசம் ஓதுவாரே = உபதேசம் செய்கிறவராயினர்.

வஸ்துதத்துவம் = பரமார்த்ததத்துவம். பாயிரம் ௫-ல் கூறியுள்ளபடி || பரமஶ்சாஸௌ அர்த²꞉ परमश्चासौ अर्थः அதுதானே தத்துவம் மோக்ஷஸாதனம் ஆத்மதத்வஜ்ஞானம் § உபதிஷ்டவாந் उपदिष्टवान्

% தத்வமஸி तत्वमसि இது முதற்சுருதிகளினுலே என.

அல்லது, வஸ்துதத்துவம் = பரமாத்மதத்துவம் என. ஆத்மதத்துவம் = பிரத்யக்சைதன்னியந்தானே, பரம் = பிரம அகண்டானந்தாதியிலக்கணம், அதுதானே தத்துவம் இன்றதற்கன்னியமென.

/ அயமாத்மா ப்ரஹ்ம अयमात्माब्रह्म என சுருதிநின்றும்.

---

† ஒரே உறுதியான நிஷ்டையினுலே ஸத்தினிடத்தில் சம்பந்தமுள்ள நரன், ஸத்பாவம் (பிரமபாவம்) அடைகிறுன். புழுவானது குளவியை தியானம் பண்ணுகிறதாய்க்கொண்டு குளவித்தன்மை (பாவம்) அடையும் பொருட்டு சமர்த்தம் ஆகிறது. போன்று.

‡ பிரமமாகவேயிருக்கிறவனுய்க் கொண்டு. * கேட்டல் செய்கிறவனை. || சிரேஷ்டமாயிருக்கிற பிரயோஜனம். § உபதேசித்தார்.

% அது நீயாகிறுய். / பாயிரம் 2-ன் உரை காண்க.

அந்தக்கரணவிருத்தியிருவகை. கரணரூபம், கர்த்ருரூபம் என. கர்த்ருரூபம் பகிர்முகத்தில் விரிய விரிய அனுத்மபந்த அழுத்தம் ஆலம் விழுதுபோல். அஃதந்தர்முகத்தி லொடுங்க வொடுங்க கிரமமா தன்னிவிருத்திவழித்தா வாத்மப்பிரகாசமு மெனக்கரணரூபத்தால்.

எனவே, பகிர்முகத்திற் கர்த்ருரூபமும் அந்தர்முகத்திற் கர ணரூபமுங்கதித்தவை என.

ஆங்காரமுள்ளடக்கி ஐம்புலனைச் சுட்டெரித்துத் தூங்கா மற்றூங்கி சுகம் பெருவதெக்காலம். என்றார் பத்திரகிரியார்.

அடக்கிப்புலனைப்பிரித்தேன். அவ, னாகியமேனியிலன்பை விரித்தேன். மடக்கிக்கொண்டானென்னைத் தன்னுள். சற்றும், வாய்பேசாவண்ணம் மரபுஞ்செய்தாண்டிஎன்றார் தாயுமானவரும்.

கர்த்ருரூபமடங்கி ஆத்மசொரூபமடைவித்தற்குறிய கரண ரூபவிருத்தியன். எனவே யறியப்பட்டானதிகாரியென குருவால். அங்ஙனமறியப்பட்டபின்னரே பலவத்தாகுமெனவதிகாரம். ஆக வே, யன்றெனமுன்னருபதேசங்குறிக்க அடங்கியவிருத்தியா னென்றறிந்தபின் என்றார்.

தாத்பர்யம்.

சீடன் தனது யதார்த்தசொரூபமாவிளங்கவனுக்கிரகிக்கத் தொடங்கியதெனத் தன்னுள்பார்த்து.

மூலம் கஉ.

வாராயென் மகனே தன்னை மறந்தவன் பிறந்தி றந்து, தீராத சுழல்காற் றுற்ற செத்தைபோற் சுற்றிச் சுற்றிப், போராத கால நேமிப் பிரமையிற் றிரிவன் போதம், ஆராயுந்தன்னைத் தானென் றறியுமவ் வள வுந் தானே.

வத்ஸாயாஹ்யயி ஶோகம் ஸ்வாத்ம விஸ்ம்ருத்யைவாக்ஷாய யொஜிதா யெ தேஹ்யாஃ ஸம்ஸாரமெவ ஜந்ம ச ஸம்ஸ்ருதா

𑌭𑍍𑌰𑌮𑌂𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍁𑌰𑌾𑌃 । 𑌤𑍇 𑌚𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑌿𑌲𑌧𑍂𑌤𑌘𑌾𑌸𑌤𑍁𑌲𑌿𑌤𑌾 𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌕𑌾𑌲𑌵𑍇𑌗𑌾𑌦𑌧𑌶𑍍𑌚𑍋𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌯𑌾𑌵𑌦𑌹𑌂 𑌪𑌰𑌶𑍍𑌶𑌿𑌵𑌇𑌤𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌨𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌮𑍀 ॥

वत्सायाह्ययि मामकं शृणु परब्रह्मैक्यबोधोज्झिताः
ये मर्त्याः पुनरेव जन्म च समेत्यात्र भ्रमंत्यातुराः ।
ते चक्रानिलधूतघासतुलिता स्तत्कालवेगादध-
श्चोर्ध्वं यावदहं परश्शिवइति ज्ञानं नविन्दंत्यमी ॥

அவதாரிகை.

தத்விசேஷம் காண்பிக்கிறார். வாராயென.

பொழிப்புரை.

வரக்கடவாய் எனது புத்திரனே. என்வே, உபதேசிக்குமவைகளில் சித்தாந்த நிலைகள் பற்றி அன்வயவெதிரேகங்களால் பூர்வபக்ஷநிலைகள் விட்டு என. ஆகவே, தாம் பிரமசைதன்யமும் சீடன் பிரத்யக்சைதன்யமும் என்பது குறிப்பு.

சாக்ஷியெனும் பிரமபிள்ளைக்கு மூல சக்தியென்றொரு பெண்ணாச்சு. என்றார் பாலானந்தசுவாமிகள். ஞானக்கும்மியில்.

தமக்கு அபேதம் காண்பிக்கிறார். தேகேந்திரிய ஸங்கா (வா) தங்களினின்றும் பிறிக்கப்பட்டிருக்கிற ஆத்மாவுக்கு, தனது மறதியை நீக்க, ஸ்வரூபபூதபிரமத்தோடு ஐக்கியமாக்கற்குறிய தனது ஸ்மிருதிரூப ஸ்வவிசாரத்தினின்றும் நழுவினவன் யாவன்? அத்தகையோன், ஜனனமரணமடைந்து, மேலும் கீழும் நடுவுமான அத்தகைய ஜனனமரணங்களில் சுழன்று சுழன்று, பேர்க்கமுடியாத காலசக்கிரத்தினது சுழற்சியில் திரிந்துகொண்டிருப்பன். அத்தகையோனுக்கொருக்காலுமோசனமில்லை. அதுவிஷயத்திலிஃதே திருஷ்டாந்தம்.

ஓய்வு இல்லாத சுழல்காற்றில் அகப்பட்டுக்கொண்ட இளம் புல் எப்படியோ அப்படியே தாண்டமுடியாதது. ஆயின், முடிவின்றோ? எனக்கேட்கின், உண்டென காலவரையறை கூறுகின்றார்.

விசாரஜ்ஞானத்தினல் சோதித ஆத்மாவை, அகம் பிரத்யகாத்மாவே ஸச்சிதானந்த அகண்டைகரஸ சொப்பிரகாச சித்ரூப பரமாத்மா என, குருவுபதேச சிரவணுதியால் சாக்ஷாத்காரஜ்ஞானமடைவதின்றே ? அதுபரியந்தந்தானே, பிரஸித்தமிது.

பதப்பொருள்.

வாராய் = வரக்கடவாய். என் மகனே = என் அபின்னனே. என் மகனே என இது முதற்விளி, குருவினுடைய காருணிகதையை அறிவிக்கிறது. எனவும், அப்பிரம்மத்வப்பிரமை நிவிருத்திமுகம் தோன்ற, வாரய் என்மகனே எனவும்.

எனவே ,பிரத்யக்சைதன்யம் குறித்தவிளியிது. உள் சீவனைப்பார்த்து என முன்கவியுமாதலின். கூறுமவைகளிற் சித்தாந்தங்கள் பற்றி அன்வயவெதிரேகங்களாற் பூர்வபக்ஷநிலைகள் விட்டெனவும். க௦_கவிப்படி ஈடேற்க.

தமக்கு அபேதங்கூறுகின்றார். தன்னை மறந்தவன். தன்னை = தேகேந்திரியஸங்கா (வா) தங்களினின்றும், பிறிக்கப்பட்டவனுக்கு = விவெசிதஸ்ய **विवेचितस्य** (§ சிதா தோராத்மநः) **चिद्धातोरात्मनः** மறந்தவன் = பிரமத்தின் (தத்பதவிலக்கிய பரமாத்மாவின்) தாதாத்ம்யஜ்ஞானஹீனன். எனவே, ஸ்வவிசாரஹீனன் யாவன், அத்தேகி, ஆகவே மரணுதி தர்மி என அவன்.

பிறந்து இறந்து = மீண்டும் ஜனனமரணமுற்று. சுற்றிச் சுற்றி = அச்சனனமாணத்திற் சுழன்று சுழன்று. பேராத = பேர்க்கப் (நிவிருத்திக்கப்) படாத. காலநேமிப்பிரமையில் = காலசக்கிரத்தினது சுழற்சியில். (மயக்கத்தில்) திரிவன் = திரிந்துகொண்டிருப்பன், மேல் கீழ் நடு எப்பதவியினுநிலையின்றி ஆதுரனுய் ‡ வடீயந்த்ரம் **घटीयन्त्र** போன்று. இன்றொருக்காலுமோசனம். அவ்விஷயத்திலிஃதே திருஷ்டாந்தம்.

தீராத = ஒய்வின்றிய. சுழல். காற்று உற்ற செத்தைபோல் = காற்றிலகப்பட்ட * வாஸ **घास** மென்ன † துஸ்தராக **दुस्त-**

---

§ சின்மாத்திரசொரூபமான தனக்கு. ‡ கையேற்றம்.
* இளம்புல். † தாண்டமுடியாததினின்றும்.

रात् ஆகவே முடிவின்றே? உண்டெனக்காலவரையறை கூறுகின்றார்.

போதம் ஆராயும் தன்னை = அறிவு (விருத்திஜ்ஞானம்) சோதிக்குமாத்மாவை அல்லது (சொப்பிரகாசஜ்ஞானத்தை ஸ்திரவிசாரத்தினல் சோதிக்குமாத்மாவை) எவ்வளவு காலத்தினலஹம் பிரத்யகாத்மாதானே. அன்றென சம்சாரி. பின்னையோ, தான் என்று = சொப்பிரகாசசித்ரூப பரப்பிரமம் என. அறியும் = குருவுபதேச சிரவணதியால் சாக்ஷாத்கரிக்கும் ஞானமுண்டாவதின்றே. (அடைவதின்றே) அவ் அளவும் = அம்மட்டும் (அதுபரியந்தம்) தானே = பிரஸித்தமிது.

* தரதிஶோகமாத்மவித் तरतिशोकमात्मवित् (ஶோகந்தரதி ஆத்மவித் शोकन्तरति आत्मवित्) இது முதற் சுருதிகளினின்றும்.

ஞானேதயமாகி, தான் தானுகாக்காறும் அகலா, அவ்வுதயமின்மையாலுண்டான பவம், என.

ஜனனநாசோபாயமிது. ஆகுங்காற், நேமி பேர்க்கப்படுதலின் இன்றியமறதியன். எனவே காலாதீதன் என. மறதியென அவ்வியத்தத்தை, ஐக்கியத்து ஆதலின். பிந்தினபடலம் எக-ல் பார்க்க.

‡ யஸ்மிந் விஸ்ம்ருதவாநு ஸஜந்மரணம் ஸம்ப்ராப்ய ஹ்ருதய:
வாதநவ்யாஹத்ய த்ருணவத் ப்ராம்யஸி தத்காலசக்ரேடவி।
ஆத்மா போதவிசாரவாநிதி தியா விஜ்ஞாய தத்ராஶ்ரயஜ்ஞா
ஜ்ஞாநம் கேவலமஸ்தி (ஸி) ஸ யதி ததா தாதாத்ம்யபாக் பவே:॥

---

* ஆத்மாவையறிந்தவன் சோகத்தை தாண்டுகிறான். (சோகத்தினின்றும் விடுபடுகிறான்)

‡ யாதொரு நீ மறதியுற்றனையோ அத்தகைய நீ பின்னரும் ஜனனமரணப்பிரவாகத்தையடைந்து, சுழல்காற்றிலகப்பட்ட புல்போன்று ஓய்வின்றிய காலசக்கிரத்திலகப்பட்டு சுழல்கிறாய். ஆத்மா என்பவன், ஞானசாதன விசாரமுடையவன் என்கிற புத்தியால், ஆத்மாவைச்சேர்ந்தவைகளையறிந்துகொள். பின்னர், ஆத்மாவை மாத்திரம் அறிவனேயானல் (அறிவையேயானல்) அப்போது, அவ்வாத்மாவின் தாதாத்ம்யம் அடைகிறவனாக ஆகுவன் (ஆகுவாய்)

यस्त्वं विस्मृतवान् स जन्ममरणं संप्राप्य भूयः पुन र्वात्यान्तस्तृ-णवत् भ्रमन्नविरते तत्कालचक्रेऽटसि । आत्माबोधविचारवानिति धिया विद्धित्वमात्माश्रय श्चात्मानं त्ववगच्छती (सी) ह यदितत्तादात्म्यगामी भवेः ॥ என பிரபோதாமிருதவசனமாதலின்.

தாத்பர்யம்.

பவநீக்கும் பொருட்டு அதனுற்பத்திகாரணமு மஃது நிற்குங்கால அளவுங் கூறின தென்பது.

மூலம் கரு.

தன்னையுந் தனக்கா தாரத் தலைவனை யுங்கண் டா
னேல், பின்னையத் தலைவன் றானாய்ப் பிரமமாய்ப் பிற
ப்புத் தீர்வன், உன்னை நீ யறிவா யாகி லுனக்கொரு
கேடு மில்லை, என்னை நீ கேட்கை யாலே யீதுப தே
சித் தேனே.

𑌸𑍍𑌵𑌞𑍍𑌚 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑌾𑌰𑌮𑍀𑌶𑌂 𑌭𑍁𑌵𑌿 𑌵𑌿𑌬𑍁𑌧𑌵𑌰𑍋 𑌵𑍇𑌤𑍍𑌤𑌿𑌚𑍇𑌤𑍍 𑌸 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂𑌸𑍍𑌯𑌾 𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍈𑌵 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌨𑍍 𑌯𑌦𑌿𑌜𑌨𑌿𑌮𑍃𑌤𑌿𑌤𑍋 𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑌣𑍇𑌨 । 𑌵𑍇𑌤𑍍𑌸𑌿 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂 𑌸𑍁𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌨𑌹𑌿 𑌤𑌵 𑌵𑌿𑌹𑌤𑌿𑌃 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌕𑌾𑌲𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌨𑍂𑌨𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌮𑌾𑌮𑍇𑌤𑍍𑌯 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌕𑍃𑌤𑌬𑌹𑍁𑌵𑌿𑌨𑌯𑌃 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌤𑌨𑍍𑌮𑌯𑍋𑌕𑍍𑌤𑌮𑍍 ॥

स्वञ्च स्वाधारमीशं भुवि विबुधवरो वेत्तिचेत् स स्वयंस्या-
द्भूत्वा ब्रह्मैव तिष्ठन् यदिजनिमृतितो मुच्यते तत्क्षणेन ।
वेत्सि त्वं त्वां सुपूर्णं नहि तव विहतिः कल्पकालेऽपि नूनं
यस्मान्मामेत्य भक्त्या कृतबहुविनयः पृष्टवान् तन्मयोक्तम् ॥

அவதாரிகை.

சாமான்யத்தினாலே உபதேசித்தவர்த்தம் விசேஷத்தினாலே யும் அவதரிப்பிக்கிறார். தன்னையென.

பொழிப்புரை.

கூடஸ்தனையும், இவ்வாத்மாவுக்கு (இத்தகைய தனக்கு) ஆதாரமாகிய சோதிக்கப்பட்டிருக்கிற தத்பதப்பொருள் அகண்

டானந்தவிலக்கணம் பரமாத்மாவையும், பிரத்யக்ஷமா அறிவாணாகில் 'மகாவாக்கிய அதனர்த்த சிரவணாதி உபாயத்தினால், மானுஷவுலகில் எவனெவன் தானாகட்டும் உத்தமவிவேகி முமுக்ஷுவாய்க்கொண்டு, அவ்வவகதியால்' பிரமைக்குக் காரணமாகிய அவித்தையானது நிவிருத்திக்கப்பட்டுப் போனபடியால், அங்ஙனம் சாக்ஷாத்தாவறிந்த பின்னர். பிரமமே கூடஸ்தனாய் கூடஸ்தனே பிரமமாய் ஜனனாதிபந்தங்களினின்றும் விடுபடுகிறானக்கணமே. அதாவது, தேகேந்திரியாதிஸங்கா (வா) தங்களை நான் என்கிறதாகவாவது, என்னுடையது என்கிறதாகவாவது அனனுஸந்தானலக்கணமே என்பது பொருள். எனவே, அத்துவித அவகதியில் அகங்கார மமகாரம் முற்றிலும் விட்டுப்போமென்பது குறிப்பு. ஆகவே, இந்தக்காரணத்தினாலே, ஆத்மதத்வம் நன்கு பூர்ணம் தேசகால வஸ்துபரிச்சேதசூனியம் ஆனந்தரூபம் உன்னைத்தானே, கேட்டல் செய்கிற நீயும் சாக்ஷாத்கரிப்பையேல், எக்காலத்தும் உனக்கு எவ்வித கெடுதலும் இல்லை. இஃதே நிச்சயமென அறியப்படுகிறது. நீயும் என்னையடைந்து பக்தி ஸகித விநீதனாய் கேட்டதினின்றும் எனதனுபவமாகிய இத்தகைய பூர்ண ஜ்ஞானமானது என்னாலும் உபதேசிக்கப்பட்டது. மோக்ஷஸாதனமென முமுக்ஷுக்களுக்கு.

பதப்பொருள்.

தன்னையும் = || 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑌰𑍍𑌥𑌂 **स्वयमर्थं** கூடஸ்தமாத்மாவையும் தனக்கு. ஆதாரத்தலைவனையும் = சோதித தத (ஃ) ர்த்தம் அகண்டானந்தவிலக்கணம் சகலவிகற்பாதிஷ்டானம் பரமாத்மாவையும். கண்டானேல் = § 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑌵𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿𑌚𑍇𑌤𑍍 **साक्षादवगच्छति चेत्** 'மகாவாக்கிய வதனர்த்த சிரவணாதியுபாயத்தினால், நான்தானே பிரமம் என, மனுஷியவுலகில் எவனெவன் தானாகட்டும் உத்தம விவேகி, முமுக்ஷுவாய்க்கொண்டு. அவ்வவகதியால்'

‡ 𑌭𑍍𑌰𑌮𑌕𑌾𑌰𑌣𑌾𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌯𑌾 𑌅𑌪𑍋𑌦𑌿𑌤𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 **भ्रमकारणाविद्याया अपोदितत्वात्** பின்னை = ஸாக்ஷாத்தாவறிந்தபின்னர். அத்

|| தான் என் சப்தப்பொருள்.

§ சாக்ஷாத்தாவறிவானாகில். ‡ பிரமைக்குக்காரணமாகிய அவித்தை போக்கடிக்கப்பட்டபடியால்.

தலைவன் தான் ஆய் பிரமம் ஆய் = அப்பிரமமே கூடஸ்தனாய் கூடஸ்தனே பிரமமாகி. பிறப்புத்தீர்வன் = சன்மாதிபந்தங்களினின்றும் விடுபடுகிறானக்கணமே. ‹தேகேந்திரியாதி ஸங்காதாதிவர்க்கங்களை, 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨𑌵𑌾 आत्मत्वेनवा ஆத்மத்வமதனால் (தான் என்பதாகத்) தானாகட்டும். 𑌆𑌤𑍍𑌮𑍀𑌯𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨𑌵𑌾 आत्मीयत्वेनवा ஆத்மீயத்வமதனால் (தன்னுடையது என்பதாகத்) தானாகட்டும் அனுஸந்தானவக்.

† 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑌾𑌶𑌾𑌪𑌹𑌾𑌨𑌿𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌣𑍈𑌃 𑌕𑍍𑌲𑍇𑌶𑍈𑌃 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑍍𑌰𑌹𑌾𑌣𑌿𑌃 । ज्ञात्वा देवं सर्वपाशापहानिः क्षीणैः क्लेशैः जन्ममृत्युप्रहाणिः । என சுருதி நின்றும்.

‡ 𑌇𑌹𑍈𑌵 𑌤𑍈𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌸𑌾𑌮𑍍𑌯𑍇 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌮𑌨𑌃 । 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑍋𑌷𑌂 𑌹𑌿 𑌸𑌮𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌿 𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥ इहैव तैर्जितस्सर्गः येषां साम्ये स्थितं मनः। निर्दोषं हि समं ब्रह्म तस्मात् ब्रह्मणि ते स्थिताः ॥ என ஸ்மிருதியும்.

§ 𑌅𑌤𑍋𑌹𑍇𑌤𑍋𑌃 अतोहेतोः உன்னை = ஆத்மதத்துவம், திரிவிதபரிச்சேதசூன்யம். * 𑌭𑍂𑌮𑌰𑍂𑌪𑌂 भूमरूपं உன்னைத் தானே. நீ || 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌾 द्रष्टा நீயும். அறிவாயாகில் = சாக்ஷாத்கரிப்பையேல். தார்ட்யார்த்ததத்வத்தினின்றும், முன்னர் கூறினதின் சாமான்யரூபத்வத்தினால் தானாகட்டும் இன்றெனதோடம்.

உனக்கு ஒரு கேடும் இல்லை = இன்றென விநஷ்டமுனக்குண்டாகிறது. எத்தகைய ஸர்க்கப்பிரளயங்களினும், இஃது நிச்

---

† சொப்பிரகாசபரமாத்மாவையறிந்து சர்வபந்தங்களின் நாசம்—க்ஷீணித்த கிலேசங்களாலே சனனமரணநாசம்.

‡ சீவவான்களான ஸமதர்சிகளான பண்டிதர்களாலே தானே வசமாக்கிக்கொண்ட சன்ம. சர்வ பூதங்களில் சமபாவத்திலிருக்கும் பிரமத்துக்கு நிச்சலனபூத அந்தக்கரணம் நிர்தோஷம். பிரசித்தம் அல்லவா? சமம் பிரமமேகமே. ஆதலின் பிரமத்தில் தானே அவர்கள் இருக்கிறார்கள். அந்தக் காரணத்தினால் இன்றென தோஷவாசனைகூட அவர்களை சம்பந்திக்கிறது.

§ இந்தக்காரணத்தினாலே. * பூர்ணரூபம். || கேட்கிற.

சயமறியப்படுகிறது. என்னை நீ கேட்கையாலே = எந்தக்காரணத்தினலே நீயுமென்னையடைந்து பக்தியினல் கொண்ட பகுவிநயனுய்க் கேட்க்கப்பட்டவனுனுய். அந்தக்காரணத்தினலேயே, ஈது = இதானது. இத்தகைய பரிஜ்ஞானந்தானே, 'யெனதனுப' உபதேசித்தேனே = உபதேசிக்கப்பட்டதென்னுலும். மோக்ஷஸாதனமென முமுக்ஷுக்களுக்கு. இத்தகைய பரிஜ்ஞானத்தைத்தான் 'மோக்ஷஸாதன ஆத்மதத்வம்' எனக்கூறப்பட்டிருக்கிறது. பாயிரம் க௨கவியின் அவதாரிகையில்.

* ஸ்வாமேவ ஸ்வமேவெஹி வெதிதி தடா ஸ்யாத்தேபரா நிவ்ருதிः ! त्वामेव त्वमवैहिचेदिति तदा स्यात्तेपरा निर्वृतिः । என பிரபோதாமிருதவசனமாதலின்.

பிரத்யக்ஷத்தாலன்றி யெய்தாவைக்கியமென்ன, கண்டானேல் என. ஞானகதப் பிரத்யக்ஷத்துக்கன்றுமுன்னரென்ன, பின்னையத்தலைவன்ருனுய் பிரமமாய் என.

ஆதேயத் தலைவியெனக் குறிக்கத் தன்னை யென்றதை, ஆதாரத்தலைவனென வர்த்தாபத்தியால். சிற்சத்தியாதலின். மிருத்தில் கடசத்திபோன்று. பிந்தின க0௬-ல் காண்க. தான் தலைவனுய் எனற்கியைதற்பாலவென்ன, பின்னையத்தலைவன்ருனுய் என. ஆகவேதான் பிரமமாய் என. ஐக்கிய மெய்தியக்கால் ஜனனத்துக்கு இடமின்மையின் பிறப்புத்தீர்வன் என. வேதாந்தமரபிஃதே, வேறின்மையின் ஈதெனச்சனனமகல.

தாத்பர்யம்.

தூலாதி யவ்வியத்தாந்தம் ஒவ்வொன்றினு நசியாது யாது சேடித்தது? அது பிரத்யக்கு, அதனைத்தன்னையென. சேடித்ததானே யவையனைத்தினும் பூரணமாகிய பிரமமாவிளங்குமதைத், தலைவனென்ன. இரண்டின் தாதாத்மியமா விளங்குவது சுத்தம் ஆதலின், அதுதானுகுவதே, அத்தலைவன்ருனுய்பிரமமாய் என. அத்தகைய அனுபவம் உதயாஸ்தமனமின்றியதாதலின், ஜனனுதியின்றென்பதைப் பிறப்புத்தீர்வன் என.

---

* உன்னைத்தானே நீயறிவாயானல் அப்பொழுது உனக்கு சிரேஷ்டமான சுகமுண்டாகும்.

மூலம் ௧௪.

என்னைத்தா னசட னாக வெண்ணியோ சொன்
னீரையா, தன்னைத்தா னறியா மாந்தர் தரணியி லொ
ருவ ருண்டோ, பின்னைத்தா னவர்க ளெல்லாம் பிறந்
திறந் துழலு வானேன், நின்னைதா னம்பினேற்கு
நிண்ணய மருளுவீரே.

𑌮𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯 𑌜𑌡𑌂 𑌗𑍁𑌰𑍋 𑌹𑍃𑌦𑌿 𑌭𑌵𑌾𑌨𑍇𑌤𑌦𑍍𑌵𑌚𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍋
𑌕𑍍𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌨𑌿𑌜𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌗𑌤𑌯𑍋 𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾
𑌤𑍁𑌰𑌾𑌃। 𑌉𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌕𑍍𑌷𑌯𑌶𑌾𑌲𑌿𑌨𑌃 𑌕𑌥𑌮𑌹𑍋 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌯 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌮𑌮
𑌬𑍍𑌰𑍂𑌹𑌿 𑌤𑍍𑌵𑌤𑍍𑌪𑌦𑌪𑌙𑍍𑌕𑌜𑌂 𑌗𑌤𑌵𑌤𑌾𑌂 𑌭𑍂𑌯𑍋 𑌨 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌂 𑌕𑍍𑌵𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍

मां विज्ञाय जडं गुरो हृदि भवानेतद्वचः प्रोक्तवान्
सर्वे ज्ञातनिजस्वरूपगतयो लोके भवन्त्यातुराः।
उत्पत्तिक्षयशालिनः कथमहो निश्चित्य तत्वं मम
ब्रूहि त्वत्पदपङ्कजं गतवतां भूयो न दुःखं क्वचित्॥

அவதாரிகை.

அந்த விஷயத்தில் § 𑌸𑌨𑍍𑌦𑌿𑌹𑌾𑌨𑌃 **सन्दिहानः** சீடன் வினவு
கிறானெனக் கூறுகின்றார். என்னையென.

பொழிப்புரை.

அடியேனை அத்யந்த மபண்டிதனாகக்கருதியல்லவா? இத்தகைய வசன முரைத்தவராகினீர் என எனக்கு விளங்குகின்றது. ஐயனே, அன்றஹ மிவ்விஷயகாரணமறிந்தவன். தன்னையே தான் தெரிந்துகொள்ளாத மனிதர்களும் உலகின்கண் எவரேனும் ஒருவர் உளரோ? இல்லையே, அறிந்தவர்களாயிருந்தும் பிராம்மணத்வாதி விபவர்களா, அத்தகையினரனைவரும் ஜனனமரணாதிவிகாரவான்களா, துக்கிதர்களா, ஆதுரர்களாகத்தானே ஏன் சுழலுகின்றனர். தாபத்திரயாபி பூதர்களாகவும், எங்ஙனமிது விபர்யயம். யாது காரணத்தினா லதன் நிர்ணயநிமித்தம் பகவனையடைந்தேன், தஞ்சமா. தமது பாதகமலத்தையடைந்தவர்களுக்கு மீண்டும் ஸம்சயாதி துக்கம் கிஞ்சிற்றேனு மன்றடையத்தகுவது.

---

§ சந்தேகிக்கிறவனாக.

பதப்பொருள்.

என்னைத்தான் சடனு = அடியேனை யத்யந்தமபண்டிதனு: (அவ்வளவு மூடனு) உள்ளத்து எண்ணியோ = சித்தத்து கருதியன்றோ. சொன்னீர் = கூறிய விலக்கணவாக்கியமுரைத்தவாராகினீரென வெனக்கு விளங்குகின்றது. அன்றாக மிவ்விஷய காரணமறிந்தவன்.

ஏ குரோ = தேசிகேந்திரா. அங்ஙனம் ஆத்ம அபரிஞான மேல் சகலதுக்கநிதானம். தன்னைத்தான் அறியாமாந்தர் = பிராமணத்வாதி விபவர்களாகத் தன்னையறியாத மானிடர். தாரணியுள் ஒருவர் உண்டோ = உலகின்கண் யாவரேனுமுளரோ ? இன்றே.

பின்னைத் தான் அவர்கள் எல்லாம் = அங்ஙனமறியப்பட்டிருக்கிற நிஜசொரூபகதியுடைய அத்தகையினரனைவரும். பிறந்து இறந்து உழலுவானேன் = சனனமரணுதி விகாரவான்களா, தாபத்திரயாபிபூதர்களா, யேன் காணப்படுகிறுர்கள் ? இஃதெப்படி விபர்யயம்.

நின்னைத்தான் நம்பினேற்கு = யாது காரணத்தினுல் அதன் நிச்சயநிமித்தமடைந்தேன் றேவரீரைத் தஞ்சமா, நிண்ணயமருளுவீரே = தமது பாதகமலமடைந்தவர்களுக்கு மீண்டும் சம்சயாதியாலுண்டாம் துக்கமற்பமுமன்றுண்டாகத்தக்கது. இஃதபிப்பிராயம்.

‡ 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌪𑌦𑌾𑌰𑍍𑌥𑌮𑍇𑌵 𑌤𑌤𑍍𑌵𑌤𑍋 𑌨 𑌜𑌾𑌨𑍇। 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌕𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌵𑌗𑌮𑌸𑍍𑌯। आत्मादिपदार्थमेव तत्वतो न जाने। तत्पूर्वकत्वात् वाक्यार्थावगमस्य। எப்படியஹம் சுவாமிகளுரைத்த மகாவாக்கியார்த்தமறிவேன், இந்த விஷயத்திற் சாஸ்திரகாரர்கள் கூட † 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌨𑍍𑌨𑌾𑌭𑌵𑍇𑌯𑍁𑌰𑍇𑌵 विप्रतिपन्नाभवेयु-रेव அறிதற்கரிய தன்மையினுலும். * 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌨𑌃 वस्तु नः எப்படி

---

‡ ஆத்மாமுதலான சப்த (பத) ப்பொருளேக்கூட வாஸ்தவமா (எதார்த்தமா) வறியேன். வாக்கியார்த்தஞானமென்பது சப்த (பத) ப்பொருள் ஞானத்தை முன்னிட்டதாயிருப்பதினுலே.

† விபரீதஞான முடையவர்களாகவே ஆவார்கள். * வஸ்துவின்.

எனக்கு ஞானோதயமாமோ, அப்படிப்பிரித்து உபதேசங் கருணையால் § வியெய **விधேய** என.

தாத்பர்யம்.

குருசீடருள் தானென்ற விலக்கியம் அவிசேஷமெனினும், உண்டிரண்டிற்கு மஹத்பேதம். தேகத்தில் தானாயிருந்ததான், தேகம் என முறையே. அனுபவமொவ்வாத தென்னே? என, உண்மை கொள்ள நிண்ணயமருளுவீர் என.

தான் அனுபவமாக வதனியல்பின்விசாரமெனவிது.

மூலம் ௧௫.

இன்னது தேகந் தேகி யிவனென வுணர்வன் யாவன், அன்னவன் றன்னைத் தானென் றறிந்தவனுகுமென்றார், சொன்னபின் றேகி யாரித் தூலமல்லாமலென்றான், பின்னது கேட்ட வையர் பீடையுநகையுங் கொண்டார்.

𑌅𑌯𑌂 𑌦𑍇𑌹𑍋 𑌦𑍇𑌹𑍍𑌯𑌪𑍍𑌯𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌯𑌥𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌦𑌿𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍
𑌨𑌰𑍋 𑌯𑍋𑌵𑌾 𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌸𑌤𑍁 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑌿𑌭𑌵𑌃 ।
𑌗𑍁𑌰𑌾 𑌵𑌿𑌤𑍍𑌥𑌂 𑌵𑌾𑌚𑌿𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑌥𑌜𑌗𑌾𑌦𑍈𑌷𑌵𑌪𑍁𑌷𑍋
𑌨𑌿𑌜𑌾𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌥𑍂𑌲𑌾𑌤𑍍 𑌕𑍋𑌸𑍍𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌯𑌮𑌪𑌿 𑌜𑌹𑌾𑌸𑍋𑌰𑍁𑌵𑌿𑌮𑌨𑌾𑌃 ॥

अयं देहो देह्यप्ययमिति यथार्थाद्विदितवान्
नरो योवा लोके सतु भवति बुद्धात्मविभवः ।
गुरा वित्थं वाचिस्वयमथजगादैषवपुषो
निजात् स्थूलात् कोस्तीत्ययमपि जहासोरुविमनाः ॥

அவதாரிகை.

* 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮 𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕 𑌵𑌿𑌲𑌸𑌿𑌤𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌭𑍍𑌰𑌮𑌃 **आत्मानात्म विवेक विलसितोऽयं भ्रमः** என மனதின்கண் நிதானித்தாசிரியர், அவ்விவேகம் கூறற்கு இச்சைகொண்டவராய், அவ்வாக்கியமனு

---

§ செய்யத்தக்கது. * இந்த பிரமையானது ஆத்மானாத்ம விவேகத்தைப் பிரகாசிப்பிக்கிறது.

சரித்துக் கூறியுந் தோன்றுவதற்கு இரங்குகின்றூர் வருத்தமுற்று. இன்னதெனை.

பொழிப்புரை.

தேகம் இத்தன்மையது, அதாவது விருத்தி (க்ஷி) முதலிய தர்மத்தையும், வாசனையோடு கூடி கர்மபல அனுசரிப்பையும், காரணத்தன்மையையும் முறையே உடைத்தாயிருக்குகையாலே அனாத்மா. தேகியோவென்றால் பிரத்யக்சேதனன், நான் என் சப்தார்த்தன். இவன் என வஸ்துகதியால் கண்டு அறிபவன் எத் தகையோன் தானாகட்டும் மனுஜன், அத்தகையோனே ஆத்மவி பவமறிந்தவனாகிறான். பின்னையோ, பிராம்மணத்வாதி ஜ்ஞான வான் அன்று, எனக்கூறினார். இங்ஙனம் போதித்தபின்னர், அவ்வாக்கியஸாரமாலோசியாதவனாய் அதன் பொருளறியாதவ னாய்ச் சீடன், 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌕𑍍 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 सम्यक् ज्ञानार्थं (நன்கு ஞா னார்த்தம்) கேட்டான். எப்படியென்றால், தூலதேகமிதைக் காட் டினும் தேகி அதாவது விலக்ஷணன் அன்னியன் எவனிருக்கிறான். ஆச்சர்யமிது, இருப்பானாகில் அவனார் என்று கேட்டான். அங்ங னமவன் கேட்டபின்னர், அத்தகையவனுபவம் கேள்வியுற்ற ஆசி ரியர் சிறிது வருத்தமும் புன்னகையும் கொண்டனர்.

பதப்பொருள்.

இன்னது = இத்தன்மையது. அதாவது, கடாதிபோன்று பிரத்யக்ஷம். * 𑌉𑌪𑌲𑌭𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌂 उपलभ्यमानं தேகம் = சரீரம். † 𑌉𑌪𑌚𑌯𑌾𑌦𑌿𑌧𑌰𑍍𑌮𑌵𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 उपचयादिधर्मवत्वात् = ஷட்பாவ விகார தர்மத்தையுடைத்தாயிருக்குகையினாலே, வாசனையோடுகூடி கர்ம பல அனுசரிப்புடையதாயிருக்குகையினாலே, காரணரூபமாயிருக் குகையினாலே முறையே அனாத்மா. தேகி = தேகத்தையுடைய வனோவென்றால், பிரத்யக்சேதனன் அஸ்மதர்த்தன். இவன் என. உணர்வன் = எதார்த்தத்தினாலே (வஸ்துகதியினாலே) கண்டு அவனே இவன் என அறிபவன்.

---

* அறியப்படுகிற. † விருத்தி (க்ஷி) முதலிய தர்மத்தையுடைத் தாயிருக்குகையினாலே.

§ ஆத்மாநஞ்சேத்விஜாநீயாதயமஸ்மீதி பூருஷ: । आत्मानञ्चेद्विजानीयादयमस्मीति पूरुषः । என பிரகதாரண்ய சுருதியின்.

யாவன் = எவனெவன்தானுகட்டும் மனுஜன். அன்னவன் = அத்தகைய இவன். தன்னைதான் என்று அறிந்தவன் ஆகும் = அறியப்பட்டிருக்கிற ஆத்மவிபவனும். பின்னையோ, அன்றென பிராம்மணத்வாதிஞானவான் எனக்கூறினுர்.

‖ தேஹோऽயம் கலு தேஹவாநயமிதி ப்ரஜ்ஞாயதே யேந ஸஞ்ஜ்ஞேயஸ்ஸ்வஜ்ஞ இதி । देहोऽयं खलु देहवानयमिति प्रज्ञायते येन सज्ञेयस्स्वज्ञ इति । என பிரபோதாமிருதவசனமாதலின்.

‡ க்ஷேத்ரக்ஷேத்ரஜ்ஞயோர்ஜ்ஞாநம் யத்தஜ்ஜ்ஞாநம் மதம் மம क्षेत्रक्षेत्रज्ञयोर्ज्ञानं यत्तत्ज्ञानं मतं मम । என்றார் பகவான்.

சொன்னபின் = இங்ஙனம் போதித்தபின்னர். அவ்வாக்ய ஸாரம் அபர்யாலோசித்து, அதன் பொருளறியாதவனுய்ச் சீடன் ஸம்யக்ஜ்ஞாநார்த்தம் सम्यग्ज्ञानार्थं = நன்கு ஜ்ஞானார்த்தம் * ஜகாத जगाद

தேகியார் இத்தூலம் அல்லாமல் = தூலதேகமிதைக்காட்டினும் விலக்ஷணன் எவன் அன்னியனிருக்கிறுன். என்னே ? இதென்ன வியப்பு, இருப்பனேலவனுர்? என்று கேட்டான்.

பின் அதுகேட்ட ஐயர் = அத்தகைய வனுபவம் கேள்வியுற்றபின்னர் ஆசிரியர். பீடையு நகையுங்கொண்டார் = சிறிது வருத்தமும், மந்தஹாஸமுமடைந்தனர்.

எங்ஙனமிவனை போதிப்பேன். என கிஞ்சித்வருத்தமும் சொப்பிரகாசமெனினுமாத்மாவில், † விப்ரதிபத்தி: विप्रतिपत्तिः

---

§ புருடனுனவன் தன்னை, (பிரத்யக்சேதனனை) இவன் நானுகிறேன் என அறிவனேயானுல். ‖ தேகம் இது அல்லவா ? தேகவான் (தேகத்தையுடையவன்) இவன் என, எவனுலே நன்கு அறியப்படுகிறதுர் அவன் தன்னையறிந்தவனென அறியத்தக்கவன்.

‡ க்ஷேத்திரம், க்ஷேத்திரத்தையறிந்தவன், இவர்களினது ஞானம் யாது? அதுதான் ஞானம் என எனக்கு சம்மதம்.

* சொன்னுன் (கேட்டான்) † விபரீதஞானம்.

லோகத்துக்கு, என சிரிப்பும். எனினும், தேகமறிந்தவன்ருனென, தேகியையும், என்னக்கொண்டனர் மகிழ்ச்சியும், எனமுறையே.

ஸத்யுக்திவிசேஷத்திருல் வாக்கியார்த்தவிசாரம் செய்யுமிடத்து, சேடித்த சர்வமெனற்கியைதற்பால சமஷ்டி சுத்தாந்தக் காணமாகிய ஆத்மா எனற்குறிய சத்தே, க்ஷேத்திரம். (தேகம்) சாக்ஷி எனற்குரிய சித்தே, க்ஷேத்திரஜ்ஞன் (தேகி) என. மூல சுலோகத்தில் கூறியுள்ள எதார்த்த (𑌯𑌥𑌾𑌰𑍍𑌥) பதத்திற்கு பா (ஹா) வம்.

‖ 𑌯𑌥𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌗𑌤𑌂 𑌸𑍌𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍍𑌯𑌾 𑌦𑌾𑌕𑌾𑌶𑌂 𑌨𑍋𑌪𑌲𑌿𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇 । 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰𑌾𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍋 𑌦𑍇𑌹𑍇 𑌤𑌥𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌨𑍋𑌪𑌲𑌿𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ **यथा सर्वगतं सौक्ष्म्या दाकाशं नोपलिप्यते । सर्वत्रावस्थितो देहे तथात्मा नोपलिप्यते ॥**

§ 𑌯𑌥𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌯𑌤𑍍𑌯𑍇𑌕𑌃 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑌂 𑌲𑍋𑌕𑌮𑌿𑌮𑌂 𑌰𑌵𑌿𑌃 । 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌤𑌥𑌾 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌯𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌰𑌤 ॥ **यथा प्रकाशयत्येकः कृत्स्नं लोकमिमं रविः । क्षेत्रं क्षेत्री तथा कृत्स्नं प्रकाशयति भारत ॥** என திருஷ்டாந்த தாஷடாந்த மொக்க, பகவத் வசனத்தினின்றும்.

பொருள் இத்தகையவெனக் கூறப்பட்டுள்ள தேகதேகிகளுடைய வைலக்ஷண்யத்தைத் தானே யாவனறிபவன் ஞானநேத்திரத்திருல், அவனே தன்னைத்தானென்றறிந்தவன் என. சாக்ஷிக்கு இதயத்தாதலின் சாக்ஷத்சம்பந்தம். சீவசாக்ஷி (புத்திசாக்ஷி) எனக்கூறியிருத்தலின். பாயிரம் க-கவியில். சுவானுபவமின்றேல் முரணுமிவ்வர்த்தம்.

‖ எப்படி யாகாசம் எங்கும் வியாபித்திருந்தும், தன் சூக்ஷ்மத்தன்மையால், சம்பந்திக்கிறதில்லை. அப்படியே, தேகமுழுதும் வியாபித்திருந்துமாத்மா, தேகதர்மங்களால் ஸ்பர்சிக்கப்படுகிறுனில்லை.

§ எப்படி ஒரே சூரியன் இந்த உலகமுழுதும் பிரகாசிப்பிக்கிருன், அப்படியே, ஏ அர்ச்சுன, க்ஷேத்திரியானவன் க்ஷேத்திரமுழுதும் பிரகாசிப்பிக்கிருன்.

‡ 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌯𑍋𑌰𑍇𑌵𑌮𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑌾। 𑌭𑍂𑌤𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌞𑍍𑌚 𑌯𑍇 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑍇 𑌪𑌰𑌮𑍍॥ क्षेत्रक्षेत्रज्ञयोरेव मन्तरं ज्ञानचक्षुषा। भूतप्रकृति मोक्षञ्च ये विदुर्यान्ति ते परम्॥ எனவும்.

ஆகாயத்திற்கு சர்வகதம், ஸௌக்ஷ்ம்யாத், நோபலிப்யதே எனவும். ரவிக்கு ஏக:, இமம் க்ருத்ஸ்னம் லோகம், பிரகாசயதி எனவும். திருஷ்டாந்தத்துக்கு கூறியிருக்கிற விசேஷணத்தை தாஷ்டாந்தத்துக்குப் பொருந்த உற்று நோக்குக. ஆகாயத்திற்கு ஏக: முதலியனவும், ரவிக்கு ஸர்வகதம் முதலியனவும் விசேஷணமாகக் கூறப்படாததையும். பிந்தினகவியில் 'ஆகநீநன விலெண்ணுமறிவுதானேதோ சொல்லாய்' என்ற குருவின் வினவையும்.

தேகமென்றார் பொதுப்பட, இத்தூலமென்றான் பிரத்யக்ஷத்தை, ஆகவே, ஏனையவிரண்டும் பரோக்ஷம் என்ன, அவன் கொண்டவியப்பால் உவப்பெய்தினரென. தேகாத்மஞானமாநின்றவன், பிரமாத்மஞானமாநிற்பனெனக் கொள்ளல், உவப்பெனச் சீடன் கேழ்விநின்றும்.

தாத்பர்யம்.

விவேசனத்தினின்றுறு சுத்த சைதன்யம், அவிவிவேசனத்தினின்றுறு தூலம், முறையே குருசீடரது இலக்கியம். எனினும், வியப்புஸகிதவினவினின்றும், தேகம்தானென வறிந்திருப்பவனுக் கொள்ளப்படுபவன் யாவன்? அவனே யதிகாரஸித்தியுள்ளவன் என குருவால்.

மூலம் கசு.

தேகமல் லாமல் வேறே தேகியார் காணே னென்
றாய், மோகமாங் கனவில் வந்து மூளைத்திடு மவனார்
சொல்லாய், சோகமாங் கனவு தோன்றாச் சுழுத்தி

‡ இந்தப் பிரகாரம் விவேகஞானத்தினால் தேகதேகிகளின் வித்யாசத்தை (பாகுபாட்டை-விலக்ஷணத்தை) யும் பூதங்களுக்குக் காரணமான அவித்யாவிலக்கண அவ்வியக்தக, மனத்தினுடைய அபாவகமனத்தையும், எவர்களறிகிறார்களோ அவர்கள், பரமாத்மதத்துவம் பிரமத்தையடைகிறார்கள். மீண்டுமடைகிறார்களின்றென தேகத்தை.

கண்டவனுர் சொல்லாய், ஆகநீ நனவி லெண்ணு மறிவுதா னேதோ சொல்லாய்.

தெஹாதந்யோ நாஸ்தி தெஹீதி செத்வம் ஸ்வப்நே கோவா வெத்தி ஸவம் விகாரம் । ஸுப்தௌ கோவா ஶூந்யவெத்தா ப்ரபொதெ க்ருஹ்ணாத்யக்ஷை த்ருஶ்ய ஜாதம் வதஸ்வ ॥

देहादन्यो नास्ति देहीति चेत्त्वं स्वप्ने कोवा वेत्ति सर्वं विकारम् ।
सुप्तौ कोवा शून्यवेत्ता प्रबोधे गृह्णात्यक्षै र्दृश्य जातं वदस्व ॥

அவதாரிகை.

ஆனுலுபேக்ஷைதானே கார்யம் (செய்யத்தக்கது) என வா சங்கித்து, அதற்குமேல் கிருபாளுத்வ † வ்யாஹதிः व्याहतिः உண்டாமென அவன் வாக்கியமனுஸரித்தே, தேகாதியாத்மத்வப் பிரமையைப் பரிகரிக்கிறவருய்க் கொண்டு தத்துவமுபதேசிக்கிருர். தேகமல்லாமலென.

பொழிப்புரை.

விருத்திமுதலிய ஷட்பாவவிகாரதர்மத்தையுடைய இந்த சரீரத்தைக் காட்டினும் அன்னியன் சரீராதி கூட்டுக்கு எஜமானன் எவன்? பார்த்திலன், அங்ஙனமிருப்பானேல் பார்க்கப்பட்டிருனு? இல்லையாதலின் பார்க்கப்படவில்லை, எனக் கூறினுய். அங்ஙனமேல், அப்போ, மயக்கமாகிய சொற்பனத்தில் தானுக வந்து ஒருவன் உதித்தானல்லவா? அவனெவனுயிருக்கிருன். கிரி நதிசமுத்திராதி ரூபம் விஷயஜாதமறிபவனும், சொல்லக்கடவாய் ஊகித்து. மேலும் துக்கமயமாகிய அச்சொற்பனமுங் காணப்படாத சுழுத்தியவஸ்தையில் அனைத்தும் அடங்கி நிற்றலைப்பார்த்தவனெவன். ஞானஸாதனகரணங்களுக்கு விலயதர்சனத்தினுல், அப்போது அபாவஞானதிருஷ்டாதானுகட்டும். என நன்கு ஆலோசித்து அதையேனும் சொல்லுதி. மேலும், காண்பித்த திரிசியஸமூகமனைத்தையும் ஒருங்கு சேர்த்து நீ ஜாக்கிரத அவஸ்தையில் தன் அதீனமா கிரகிக்கும் அதாவது அனுபவிக்கும் அறிவு (துரீய இந்திரியம்) தான் ஏதோ அதையேனுங்கூறுதி.

---

† கெடுதி.

பதப்பொருள்.

தேகம் அல்லாமல் = § உவவயாதியமெகாக உपचयादि धर्मकात् இத்தகைய சரீரத்தைக்காட்டிலும். வேறே தேகியார் = அன்னியன் விலக்ஷணன் தேகாதி * வஜூராயக்ஷஃ पञ्जराध्यक्षः க்ஷேத்ராஜ்ஞநாமபுருடன் ஒருவன் எவன்? காணேன் = கண்டிலன். 'இருந்தாற் காணப்படானா? இல்லை ஆதலின்' என்றாய் = எனக் கூறுவையே யானால்.

இல்லை, காணேன் முறையே அஸ்தபானு ஆவரணம். தேகியாரித்தூலமல்லாமல் என முன்கவியாதலானு மிரண்டுங் கொள்ளலிங்கு.

அப்போ, மோகம் ஆம் கனவில் = மயக்கமாகிய சொற்பனத்தில். † ஜாகூஸஸம்ஸ்காரஜநிதஃ ஹுதூய விஷயஃ जाग्रत्संस्कार जनितः प्रत्यय विषयः சொற்பனமெனக் கூறியவிலக்கணத்தில் ‡ ஸவியூாநெ सन्निधाने வந்து முனைத்திடும் அவன் ஆர் சொல்லாய் = தானாக வந்து ஒருவன் உதித்தான் அன்றோ? அத்தகையோனெவன் கிரி நதி சமுத்திராதி ரூபம் விஷயஜாதமறிபவனும் சொல்லக்கடவாயுத்தாம். % கூநுஸு வெதிதுரஹாவாக அन्यस्य वेदितुरभावात्।

|| உதெவ ஸ்ரீஸிஸஹ மொஊமாநொ ஜக்ஷுதுதெவாவி ஹயாநி வஸுநு। उतेव स्त्रीभिस्सह मोदमानो जक्षदुतेवापि भयानि पश्यन्। இதுமுதற் சுருதி கூறியிருக்கிறதினின்றும.

'முளைத்தவனெவன்' எனவாக்ஷேபவாக்கு, தேகாத்மவாத நிரஸன நிமித்தம் என. 'தேகியாரித்தூலமல்லாமல்' எனச்சிடன் கடாநின்றும். முன்கவியில்.

---

§ விருத்திமுதலிய ஷட்பாவ விகார தர்மத்தையுடைய.

* கூட்டுக்கு எஜமானன்.

† ஜாக்கிரத் ஸம்ஸ்காரத்தினின்றும் உண்டான ஞானத்துக்கு விஷயம். ‡ கூடமிடத்தில். % அறிகிற வன்னியனில்லாமையினலே.

|| ஸ்திரீகளோடு கூட சந்தோஷமனுபவிக்கிறவன் போலவும், போஜனம் செய்கிறவன் போலவும், பயங்கர (பயங்களைக்கொடுக்கிற) வஸ்துக்களைப் பார்க்கிறவன் போலவும்.

மேலும்

சோகம் ஆம் கனவு தோன்று = துன்பமாகிய சொற்பனங் காணப்படாத. சுழுத்தி = ஸம்பிரஸாதாவஸ்தை. புத்திக்குக் காரணாத்மனவஸ்தானம் சுழுத்தி. எனக்கூறிய விலக்கணவஸ்தை, அதில். கண்டவன் ஆர் = சூன்யவேத்தா. ‘ஸர்வாபாவபிரத்யய (ஞான) திருஷ்டா’ தானெவன். ‘ஞானசாதனகரணங்களுக்குவிலயதர்சனத்தினலப்போ’.

† 𑌨𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌦𑌵𑌵𑍇𑌦𑌿𑌷𑌂 नकिञ्चिदवेदिषं என. § 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾𑌨𑍁𑌪𑌪𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 स्मृत्यन्यथानुपपत्त्या அத்தகைய வனுபவமிருக்கிறதென வறியப்படுகிறது. அத்தகைக்கனுபவி யபேக்ஷத்வத்தினல், ஓரனுபவியுமிருக்கிறதா வறியப்படுகிறது. அவனெவனயிருக்கிறனென பரியாலோசித்து (நன்கு ஆலோசித்து) சொல்லக்கடவாய். இஃதபிப்பிராயம்.

மேலும்

ஆவரணத் துவிதத்தை மறுக்க. தேகமல்லாமல் என்றதினின்றும், தூலதேகத்தோடு, சூக்கும காரணங்கூட்டி, சரீரத்திரயமும். கனவு சுழுத்தி என்றதினின்றும், சாக்கிரங்கூட்டி யவஸ்தாத்திரயமும். மூளேத்திடுமவன் என்றதினின்றும், தைசஸனேடு, பிராஜ்ஞன், விசுவனேயுங்கூட்டி யபிமானித்திரயமும். சுழுத்திகண்டவன் என்றதினின்றும், காரணக்ஷேத்திரஜ்ஞனேடு, தூல சூக்குமக்ஷேத்திரஜ்ஞரையுங் கூட்டி, க்ஷேத்திரஜ்ஞத்திரயமும். கண்டசுழுத்தி என்றதினின்றும், சூனியகாக்ஷியோடு தூலசூக்கும காக்ஷி கூட்டி, காக்ஷித்திரயமுங் குறிப்பித்தார். ஆகவே, சீடனபிமதத்துக்கியை ஒவ்வொன்றில் ஏனைய விருதகைமை. (தேகரூபத்துக்கு, கரணரூபத்துக்கு, கர்த்ருரூபத்துக்கு, ஆத்மாவுக்கு) அப்போ அதர்சனத்தினல், ஸகர்த்ருகத்துக்கு அவஸ்தாத்திரய விவகாரத்துக்கு ஆரோபிதத்வந்தானே. ‡ 𑌨𑌿𑌰𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌭𑍍𑌰𑌮𑌸𑍍𑌯, 𑌨𑌿𑌰𑌵𑌧𑌿𑌕𑌬𑌾𑌧𑌸𑍍𑌯𑌚𑌾𑌨𑍁𑌪𑌲𑌂𑌭𑌾𑌤𑍍, 𑌤𑌦𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌾𑌵𑌧𑌿𑌤𑌯𑌾,

---

† ஒன்றையுமறியேன். § ஸ்மிருதிக்கன்னியமா யுக்தியில்லாமையினலே.

‡ அதிஷ்டான ரகிதபிரமத்தினுடையவும், எல்லையின்றிய பாதத்தினுடையவும் ஞானமின்மையினலே, முறையே அவைகளின் அதிஷ்டானமாயும், எல்லையாயும்,

निरधिष्ठानभ्रमस्य, निरवधिकबाधस्यचानुपलम्भात्, तदधिष्ठानावधितया, தத்சர்வ † ஜ்ஞப்தி प्रत्यय தர்சி சமன் கூடன் ஒரு ஆத்மா இருக்கிறன் என § अभ्युपगन्तव्यम् அவன் தானே அஸ்மதர்த்தன் (நான் என் அர்த்தன்) என விளங்க.

ஆக நீ நனவிலெண்ணுமறிவுதானேதோ சொல்லாய் என.

அவ்வாத்மாதானே அறிபொருள். அறிபொருளாகுமுன்னே என கூஎ-ல் ஆதலின்.

ஆக=குறிப்பித்த திரிசியஜாதமனைத்து மொருங்குசேர்த்து. நீ. நனவில் எண்ணும்=சாக்கிரதவவசரத்திற் அனுபவிக்கும். அறிவுதான் ஏதோ சொல்லாய்=அறிவாவதேதோ (துரீய இந்திரிய சமூகமாவதேதோ) அதையேனுஞ் சொல்லுதி.

‖ இந்த்ரியைரர்த்தோபலப்திர்ஜாகரணம் इन्द्रियैरर्थोपलब्धिर्जागरणम् எனக் கூறியிருத்தலின்

திரிசியபூதாவஸ்தை, தத்ஸாக்ஷிகளின் விவேகஞானம் ஸம்யக்ஜ்ஞானம் सम्यक्ज्ञानं (நன்கு ஞானம்) என தாத்பர்யார்த்தம். அவஸ்தா பேதானுவிருத்திகொண்டு பருவசனம், அன்றேனச்சாக்ஷிபேதாபிப்பிராயத்தினுல்.

தேகமல்லாமல், மோகமாங்கனவு எனவே, தெளிவென நனவு. இந்திரியார்த்தஞானமிருத்தலின். சோகமாங்கனவு, தோன்றுச் சுழுத்தி எனவே, சுகமெனச்சுழுத்தி. சுகஸ்பூர்த்தியிருத்தலின். ஆகவே, சாக்கிரம், சுழுத்திகொண்டு முறையே மோகம், சோகமெனச் சொற்பனம்.

நாஸ்திகமென தேகாத்மத்வம், அதனைத்திரஸ்கரிக்க ஆஸ்திகமென சீவாத்மதத்வம், அச்சீவோபாதி நீக்குவிக்க வேதாந்தமென ஞானத்மத்வம்.

‡ தேஹாத்மதீர்தேவ ஜடஸ்ய புத்திர் தேஹே ச ஜீவே விதுஷஸ்த்வஹம்தீ: । விவேகவிஜ்ஞானவதோ மஹாத்மனோ ப்ர

---

† ஞான. § அங்கிகரிக்கத்தக்கது. ‖ இந்திரியங்களினுலே விஷயங்களின் ஞானம் ஜாகரணம். ‡ மூடனுக்கு தேகமே நான் என்கிற புத்தி, வித்வானுக்கோவென்றால்? தேகத்தினும் ஜீவனிலும் நான் என்கிற புத்தி, விவேகத்தினின்றுதய விசேஷ ஞானவானுகிய மஹாத்மாவுக்கோ? பிரமமே நான் என்கிற புத்தி தன்னிடத்திலெப்போதும்.

𑌹𑌾𑌹𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌮𑌤𑌿𑌸𑍍𑌸𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 ॥ देहोऽहमित्येव जडस्य बुद्धिः देहे च जीवे विदुषस्त्वहन्धीः । विवेकविज्ञानवतो महात्मनो ब्रह्माहमित्येव मतिस्सदात्मनि ॥ என்றார் பகவத்பாதர் சூடாமணியில்.

‖ 𑌕𑍋𑌵𑌾𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌗𑌤𑌸𑍍𑌸𑍁𑌷𑍁𑌪𑍍𑌤𑌿𑌵𑌿𑌷𑌯𑌃 𑌕𑍋𑌵𑌾 𑌕𑌿𑌮𑌨𑍍𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌚𑌿𑌤𑍍 । कोवास्वप्नगतस्सुषुप्तिविषयः कोवा किमन्तश्च चित् । என பிரபோதாமிருதவசனமாதலின்.

க்ஷேத்திரஜ்ஞத்திரயத்தினு மனுஸ்யூதமா யேகமா விளங்குபவனென விப்பிரத்யகாத்மா.

தாத்பர்யம்.

இதோவிருக்கிறானொருவன் ஸம்வித்புருடனென வாச்சியார்த்தத்தாற் காட்டிய நிண்ணயமென. முறையே அவஸ்தாத்திரய வினவினின்றும்.

மூலம் ௧௭.

நனவுகண் டதுநான் கண்ட நனவுள நினைவு நீங்கிக், கனவுகண் டதுமி ரண்டுங் காணாத சுழுத்தி கண்டும், தினமனு பவித்த லொக்குந் தெரியவு மில்லை சற்றே, மனதினி லுதிக்கும் பின்னை மறைக்கும தருளு வீரே.

𑌜𑌾𑌗𑍍𑌰𑌤𑍍𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌸𑌕𑌲𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌨𑌕𑍍𑌷𑌜𑌾𑌤𑍈𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌜𑌾𑌨𑍇
𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑍇 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍𑌯𑌹𑌮𑌪𑌿 𑌤𑌥𑌾 𑌸𑍁𑌪𑍍𑌤𑌿𑌕𑌾𑌲𑍇 𑌨 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍 ।
𑌜𑌾𑌨𑌾𑌮𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌦𑌿𑌨𑌮𑌥𑌾𑌪𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌰𑌨𑍍𑌤𑌨𑍍𑌨 𑌜𑌾𑌨𑍇
𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌜𑍍𑌜𑌾𑌤𑌂 𑌕𑌿𑌲 𑌸𑌪𑌦𑌿 𑌮𑍇 𑌬𑍍𑌰𑍂𑌹𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍍 ॥

जाग्रत्काले सकलविषयानक्षजातैर्हि जाने
स्वप्ने पश्याम्यहमपि तथा सुप्तिकाले न किञ्चित ।
जानाम्येवं प्रतिदिनमथाप्यन्तरन्तन्न जाने
किञ्चिज्जातं किल सपदि मे ब्रूहि तत्त्वं महात्मन् ॥

‖ சொற்பனமடைந்தவன்தானெவன், சுழுப்திவிஷயன்தானெவன், ஆந்தரசைதன்யமுமெது.

அவதாரிகை.

இன்னவாருக்ஷேப * விக்ஷேண மிஷேண திருக்திரிசியவிவேகம் † ஸவஸ்வம் सर्वस्वं உபதேசிக்கப்பட்டது. எனினும், கிரமேணவஸ்து நன்கறிய, சீடன் § யதாமதி यथामति வினவுகிறான். நனவென.

பொழிப்புரை.

ஏ தேசிகேந்த்ரா. ஜாக்கிரத அவஸ்தையில், சக்ஷுராதிகரணகலாபங்களால், ரூபாதிவிஷயங்களை விஷயீகரித்தது (பார்த்தது) நானே. விஷயீகரித்த, ஜாக்கிரத்துக் காதாரமாவுள்ள ஸ்மிருதி விலகி, 'நனவினின்றும்' சொற்பனவிஷயம் ஸர்வம் பார்த்ததும், ஜாக்கிரம் சொற்பனம் இரண்டு ஸ்மிருதியுங்காணப்படாத, சுழுத்தி, அதாவது ஸம்பிரஸாத அவஸ்தை பார்த்ததும் 'இன்றெனவெதையும் பார்க்கிறேன்' என. நானே. இங்ஙனம் ஸ்மரிக்கிறேன், பார்க்கிறேன், அனுபவிக்கிறேன். அப்படியிருப்பதினாலே, அதனதன் மத்தியில் யாதோவஸ்து ஸர்வப்பிரகாசகம் ஸ்தாயி ஸாமானியமாவிளங்குகிறது. எனினும், அதன் விசேஷஜ்ஞானமெனக்கில்லை. இன்றென விங்ஙனமொருதினம். பின்னையோ? நாடோறும். ஆகவே, சுவாமிகள் வினவுக்கு ஒத்தேயிருக்கிறது. 'ஒரு புருடன் தேகி உளன் என்பதும்' ஆதலின், இல்லை யென்றற்குமில்லை. ஸாமானியமாவிளங்கினபின்னர், ஆவ்ரணிக்குமதனை யாதோ, வறியமுயற்சிக்கில். ஆதலின்.

யாதொன்றிருக்கிறதோ! அதன் பிரகாசத்தோடு கூடினதாக ஸர்வமும் விளங்குகிறதோ! அது இதுவென்று, அங்கைநெல்லிக்கனிபோன்று, எப்படி நான் அறிவேனோ, அப்படி யனுக்கிரகிப்பீர் தேவரீர்.

பதப்பொருள்.

நனவுகண்டது நான் = சாக்கிரதாவஸ்தையில் ரூபாதிவிஷயங்களைச் சக்ஷுராதிகரணகலாபங்களால் விஷயீகரித்தது நானே. கண்ட = விஷயீகரித்த. நனவு உள நினைவு நீங்கி = ஜாக்கிரத்துக்காதார ஸ்மிருதி விலகி 'நனவினின்றும்' கனவுகண்டதும் =

---

* வியாஜத்தினாலே. † சர்வமும். § புத்திக்குத்தக்கபடி.

சொற்பனவிஷயம் சர்வம் பார்த்ததும். இரண்டும் காணுத = சாக்கிரம் சொற்பனம் இரண்டும் காணப்படாத. சுழுத்தி = சம்பிரஸாதாவஸ்தை பார்த்தது, மின்றெனவெதையும் பார்க்கிறேன். நானே. கண்டும் = இங்ஙனம் ஸ்மரித்தும், பார்த்தும், அனுபவித்தும் வருவதினுலே. சற்றே மனதில் உதிக்கும் = அதனதன் முத்தியில் யாதோவஸ்து சர்வப்பிரகாசகம் ஸ்தாயி சாமானியமா விளங்குகிறது, விளங்கினும். தெரியவும் இல்லை = § 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌾𑌵𑌗𑌮𑍋 𑌨𑌮𑍇𑌽𑌸𑍍𑌤𑌿 **तद्विशेषावगमो नमेऽस्ति** இன்றெனவிங்ஙனமொருதினம். தினம் அனுபவித்தல் = நாடோறுமனுபவிப்பதானது. ஒக்கும் = சுவாமிகள் வினுவுக்கு ஒத்தேயிருக்கிறது, ஒரு புருடன் தேகியுளன் என்பதும், ஆதலின் இல்லையெனற்குமில்லை. பின்னை = உதித்தபின்னர். மறைக்கும் = ஆவரணிக்குமதனையாதோ வறியமுயற்சிக்கில் ஆதலின்.

அது = ‡ 𑌯𑌤𑍍 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌾𑌨𑍁𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌭𑌾𑌤𑌿 । 𑌤𑌦𑍇𑌤𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌕𑌰𑌤𑌲𑌾𑌮𑌲𑌕𑌵𑌤𑍍 𑌯𑌥𑌾𑌽𑌹𑌮𑌵𑌗𑌚𑍍𑌛𑌾𑌮𑌿 । **यत् सत्त्वप्रकाशानुविद्धं सर्वं भाति । तदेतदिति करतलासलकवत् यथाऽहमवगच्छामि** அப்படி. அருளுவீர் = அனுக்கிரகிப்பீற்றேவரீர்.

நான், நினைவு நீங்கி, இரண்டுங்காணுத என்பவற்றை, முறையே யேனையிரவஸ்தையிலும் கொள்ளுக. தினனுபவமாதலின். தின்னமென்னவேகாரம்.

தெரியவுமில்லை, சற்றே மனதினிலுதிக்கும், மறைக்கும் இவற்றிற்குக்காரண முறையே. அஜ்ஞானம், பூர்வஸம்ஸ்காரம், ஆவரணம் என.

எனவே ஸ்மிருதியொன்றே கூறியுள்ள சரீரத்திரயாதி சாக்ஷித்திரயாந்தகோலமா நின்றதென.

---

§. அதன் விசேஷஞான மெனக்கில்லை.

‡ யாதொன்றிருக்கிறதோ, அதன் பிரகாசத்தோடு கூடினதாக சர்வமும் விளங்குகிறது, அது இது வென்று உள்ளங்கை நெல்லி போன்று எப்படி நான் அறிவேனே.

தாத்பர்யம்.

அவஸ்தாத்திரய விஞமுகங்கொண் டொருவாற்ருலறிந்த சீடன், மின்மினிபோற்ருேன்றிய தேகியினெதார்த்தசொருப மிது வென விளக்குவிக்க வேண்டினனென்பது.

மூலம் ௧௮.

தாலத்தின் மரங்கள் காட்டித் தனிப்பிறை காட்டுவார்போல், ஆலத்தி னுடுக்கள் காட்டி யருந்ததி காட்டு வார்போல், தூலத்தை முன்பு காட்டிச் சூக்கும சொருப மான, மூலத்தைப் பின்பு காட்ட முனிவரர் தொடங்கி ஞரே.

𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌰𑍍𑌶𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌟𑌮𑌥 𑌜𑌨𑍋𑌽𑌰𑍁𑌨𑍍𑌧𑌤𑍀𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍 𑌶𑌾𑌖𑌾𑌮𑍁𑌚𑍍𑌚𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌰𑍍𑌶𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌿𑌤𑌮𑍁𑌡𑍁𑌪𑌤𑍇𑌶𑍍𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌕𑌾𑌂 𑌵𑌾 𑌯𑌥𑍇𑌹 । 𑌸𑍍𑌥𑍂𑌲𑌂 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌕𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌬𑍋𑌧𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌮𑌤𑌿𑌤𑌰𑌾𑌂 𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌮𑌾𑌕𑌾𑌶𑌤𑍋𑌯𑌤𑍍 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌤𑍍 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌵𑌰𑌗𑍁𑌰𑍁𑌰𑌭𑌯𑌂 𑌬𑍋𑌦𑍍𑌧𑍁𑌮𑍈𑌚𑍍𑌛𑌤𑍍 𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇𑌣 ॥

लोके तारं प्रदर्श्य प्रकटमथ जनोऽरुन्धतीं दर्शयिष्यन्
शाखामुच्चैः प्रदर्श्य प्रथित मुडुपतेश्चन्द्रिकां वा यथेह ।
स्थूलं सम्यक् प्रबोध्य प्रथममतितरां सूक्ष्ममाकाशतोयत्
पश्चात् ब्रह्मस्वरूपं वरगुरुरभयं बोद्धुमैच्छत् क्रमेण ॥

அவதாரிகை.

இன்னவாறு பிரார்த்திக்கப்பட்டவராகிய குருவும், கிஞ்சிற்று விலக்ஷணப்பட்டிருக்கிருனெனவறிந்து, * 𑌅𑌧𑍍𑌯𑌾𑌰𑍋𑌪𑌾𑌪𑌵𑌾𑌦𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌵𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌵𑌨𑌿𑌰𑍍𑌣𑌯𑌃 । अध्यारोपापवादाभ्यां ज्ञातव्यस्तत्वनिर्णयः । எனக் கூறியுள்ள நியாயமனுசரித்து, ஸதிருஷ்டாந்தம் கூறற்கு, உபக்கிரமங் கொண்டவராயினர் எனக் கூறுகின்ருர்.

பொழிப்புரை.

தாம் நின்ற நிலத்தின் கண்ணுள்ள விருக்ஷங்களுள் ஒரு மரத்தின் உச்சி காட்டிப் பின்னர், பிரத்யேகமாவுள்ள, சந்திரனே

* அத்தியாரோப அபவாதங்களினுல் தத்துவநிச்சயமறியத்தக்கது.

கிரகிக்கச்செய்வார். ஜனங்கள் (ஆப்தாதிகள்) ஒருவன் பொருட்டு, அதாவது பிதா புத்திரன் பொருட்டு, குழந்தைப்பருவத்தில் போன்று. மேலும், அருந்ததி, தன் ஞமங்கொண்ட பிரஸித்தநக்ஷத்திரம் காண்பிக்க இச்சைகொண்டு, முன்னர், ஆகாயத்தின்கண் உள்ள நக்ஷத்திரங்களை ஒவ்வொன்றாய் காண்பித்து, முறையே அதுகளைத் தள்ளி, பின்னர், முக்கியையாயிருக்கிற அருந்ததியை கிரகிக்கச்செய்வார். நாயகன் நாயகிக்கு கன்னிகைப் பருவத்தில், எங்ஙனம்.

அங்ஙனமே, முன்னர். சரீராதி தத்துவங்களை நன்கு போதித்து 'பஞ்சீகரணாதியால் அதனுற்பத்தி லயப்பிரகாரம் ஸ்பஷ்டமா' கரணத்திரயங்களால் எட்டுதற்கரிய எனவே, ஆகாயத்தைக் காட்டினும் சூக்ஷ்மம், பூர்ணம், பிரமம் ஆகிய சர்வகாரணத்தை பின்னர் சாக்ஷாத்கரிப்பிக்க, முறையே, அதன்னிராஸ தடஸ்த இலக்கணை விதிகொண்டு, அதன் ஞானத்தினின்றும் அபயம் தர்சிப்பிக்கச் சொரூப இலக்கணைகொண்டு பின்னர். மனனசீலரிற் சிரேஷ்டராகிய தேசிகர் சிந்திக்கிறவராயினர்.

பதப்பொருள்.

தாலத்தின் என. தாலத்தின் மரங்கள் காட்டி = தாம் நின்ற பூமியின்கண் விருக்ஷங்களுள் ஒரு தருவின் உச்சிகாண்பித்துப் பின்னர், தனி = பிரத்யேகமாவுள்ள. பிறை காட்டுவார் = சந்திரனை கிரகிக்கச்செய்வார். 'ஜனங்களாப்தாதிகள்' ‡ கஸ்யசித் க்ருதே कस्यचित् कृते அதாவது, பிதா புத்திரன் பொருட்டு குழந்தைப்பருவத்தில் போன்று.

அருந்ததி, தன்னுமங்கொண்ட பிரஸித்தநக்ஷத்திரம் காண்பிக்க இச்சைகொண்டு, முன்னர். ஆலத்தின் உடுக்கள் காட்டி = ஆகாயத்தின்கண் § ப்ரகாஶமானம் प्रकाशमानं நக்ஷத்திரங்கள் போதிப்பித்து. * தத்ப்ரத்யாக்யாய तत्प्रत्याख्याय பின்னர் † முக்யாமேவ मुख्यामेव அருந்ததி. காட்டுவார் = கிரகிக்கச்செய்வார்

‡ ஒருவன் பொருட்டு. § பிரகாசிக்கிற. (விளங்குகிற).
* அதைத்தள்ளி. † முக்கியையாயிருக்கிற.

ஆப்தர் போன்று, அதாவது நாயகர் நாயகிகளுக்கு கன்னிகைப் பருவத்தில். போன்று.

ஆரோபநீக்கியதிஷ்டான தர்சன மதத்வாவிருத்தியிலக்கணை யாற் முந்தினதெனப் பிந்தினதோ, அதிஷ்டானத்துக் கன்னிய மாரோபமின்றெனச் சமசத்தையாதலின் தடஸ்த விலக்கணையாற் றுஷ்டாந்தத்திரண்டும்.

அங்ஙனமே, தூலத்தை முன்பு காட்டி = சரீராதி தத்து வங்களை முன்னர் நன்கு போதித்து, 'பஞ்சீகரணுதியா லதனுற் பத்திலயப்பிரகாரம் விஸ்பஷ்டமா.' சூக்குமம = காணத்திரயங்க ளாலெட்டுதற்கரிய 'ஆகாயத்தைக்காட்டினும் சூக்ஷமம்' * அபரிச்சிந்நம் अपरिच्छिन्नम्

§ ஸூக்ஷ்மாத்ஸூக்ஷ்மதரம் குஹ்யம் सूक्ष्मात्सूक्ष्मतरं गुह्यं என சுருதி வசனத்தினின்றும்.

† ஸுகமாத்யந்திகம் யத்தத் புத்திக்ராஹ்யமதீந்த்ரியம் । सुखमात्यन्तिकं यत्तत् बुद्धिग्राह्यमतीन्द्रियम् । என பகவான் ஆதலினுனும்.

சொரூபம் ஆன = பிரமம் ஆகிய. மூலத்தைக்காட்ட = சர்வ காரணத்தை சாக்ஷாத்கரிப்பிக்க, அதன்னிராஸ, தடஸ்த விதி கொண்டு, அதன் ஞானத்தினு லபயம் தர்சிப்பிக்கச் சொரூப இலக்கணையாற் பின்னர்.

முனிவரர் = மனனசீலரிற் சிரேஷ்டர் எனவே யோகிவர் யரென.

சீடனதிகாரத்துக்கியை பிரகாராந்தர முனித்வம் வேண்டு மாதலினுபதேசிக்க, முனிவரரென. ஜனகாதிகளுக்கு யாக்ஞவல் கியாதிகள் போன்று சிந்திக்கிறவருய். தொடங்கினர் = உத்யுக் தராயினர்.

---

* பூர்ணம். § சூக்குமத்தைக் காட்டினும் சூக்கும தரம். ஆகவே ரகசியம். † யாது அத்யந்தம் அதாவது அனந்தம் சுகம், அது புத்தி யினுலே தானே, இந்திரிய நிரபேக்ஷயா கிரகிக்கக்கூடியது, இந்திரிய கோசராதீத விஷயஜனிதம் என.

‡ 𑌶𑌾𑌖𑌾𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑌿𑌵𑍋𑌶𑌨𑍀𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑌮𑌿𑌵 𑌸𑍍𑌥𑍂𑌲𑌂 𑌪𑍁𑌰𑌾 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌨𑍍 𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌿𑌤𑍁𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌰𑌭𑌦𑌸𑍌 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌾𑌵𑌧𑌾𑌨𑍋 𑌭𑌵 । शाखाचन्द्रमिवोशनीध्रुवमिव स्थूलं पुरा दर्शयन् सूक्ष्मं दर्शयितुं समारभदसौ त्वं सावधानो भव । என பிரபோதாமிருத வசனமாதலின்.

தாத்பர்யம்.

இலக்கணை கொண்டு விளக்கலிது. போதமாக்க போதிக்கு மரபெனவும்.

மூலம் ௧௯.

அத்தியா ரோப மென்று மபவாத மென்றுஞ் சொல்லும், உத்தியாற் பந்தம் வீடென் றுரைக்கும் வே தாந்த மெல்லாம், மித்தையா மாரோ பத்தாற் பந்தமா மபவா தத்தான், முத்தியா மிவ்வி ரண்டின் முந்தியா ரோபங் கேளாய்.

𑌅𑌧𑍍𑌯𑌾𑌰𑍋𑌪𑌾𑌨𑍍𑌮𑍃𑌷𑍋𑌤𑍍𑌥𑌾𑌦𑍍𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌖𑌲𑍁 𑌨𑍃𑌣𑌾𑌂 𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨𑌂 𑌚𑌾𑌪𑌵𑌾𑌦𑌾𑌤𑍍 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑍋𑌭𑍂𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌬𑍁𑌧𑌾𑌨𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌖𑌲𑍁 𑌵𑌿𑌦𑌿𑌤𑍋 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌣𑌯𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌕𑌾𑌨𑌾𑌮𑍍 । 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌰𑍋𑌪𑌂 𑌶𑍃𑌣𑍁 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌜𑌡𑌵𑌿𑌷𑌯𑌮𑌿𑌮𑌂 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌤𑍁𑌮𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌬𑌨𑍍𑌧𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌲𑍍𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇𑌽𑌪𑌵𑌾𑌦𑌂 𑌪𑌰𑌚𑌿𑌤𑌿 𑌸𑍁𑌖𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌤𑍁𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌸𑍀𑌮𑍍𑌨𑌿 ॥

अध्यारोपान्मृषोत्थाद्भवति खलु नृणां बन्धनं चापवादात्
मोक्षोभूयात् बुधानामिति खलु विदितो निर्णयः पूर्वकानाम् ।
तत्रारोपं शृणु त्वं जडविषयमिमं मोक्तुमत्यन्तबन्धं
पश्चाल्लक्ष्येऽपवादं परचिति सुखतः स्थातुमानन्दसीम्नि ॥

அவதாரிகை.

* 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌂 அத்தியாரோபாதிகம் ஸப்பிரயோசனம் கூறற்கு உபக்கிரமிக்கிறார்.

---

‡ சாகாசந்திரனைக் காண்பிப்பார் போன்றும், சுக்கிரனென்ன துருவனென்ன இவர்களைக் காண்பிப்பார் போன்றும், முன்னர் தூலத்தைக் காண்பிக்கிறவராய்க் கொண்டு, சூக்குமத்தைக் காண்பிக்க நன்கு ஆரம்பித்தார் குரு. நீ ஜாகரூகனாயிரு.

* பிரதிஜ்ஞை செய்யப்பட்டிருக்கிற.

பொழிப்புரை.

அதில்லாவதில் அதன் புத்தி யிலக்கண மதினின்றும், அத்தியாசத்தினின்றும், பொய் உதயத்தினின்றும் என, ஹேதுவசனமிது. மித்யாஜ்ஞானத்தினுல் விளங்குவதினின்றும், ஸாம்ஸாரிகளுக்கு பந்தனம், அதாவது நான் எனது இது முதற் ஜ்ஞானமுண்டாகிறது. அதனபவாதத்தினின்றும் 'அதாவது பந்தனத்தின்' ஸத்யஜ்ஞானத்தினுல் விளங்குவதினின்றும், பிரமவித்துக்களுக்கு ஸ்வஸ்வரூபாவஸ்தான இலக்கணம் மோக்ஷமும் விளைவதாகும். என பூர்வாசிரியர்களுடைய ஸாம்பிரதாயிக நிர்ணயமிது. அவைகளில், ஸர்வப்பிரகாரத்தினுலும் பந்தஹேதுவாகிய, சொல்லப்போவ ஆரோபத்தைக்கேளுதி. இதுவோவென்ருல், அனுத்ம விஷயம் பந்தம் மோசிப்பிக்க. பின்னர், அவ்வத்தியாஸவர்ணனுனந்தரம், அபவாதமும் கூறுவாம். அல்லது,

அசித்ஸங்கா (ஙா) தகோசரம் ஆவித்யகம் இப்பந்தம் வாஸ்தவமன்று என ஞானத்தினுல் நன்கு தியயிப்பிக்க, எனவும்.

பரிபூரண சித்ரூபத்தில், பூமானந்த விலக்கணத்தில், ஸ்வமஹிமாவில் சுகரூபனுயிருக்குகைக்கும் முறையே கூறுதுமெனவும்.

பதப்பொருள்.

அத்தியாரோபமென. அத்தியாரோபம் = அதில்லாவதிலதன்புத்தியிலக்கணம் எனவும், அபவாதம் = தன்னிஷேதம் எனவும். சொல்லும் உத்தியால் = கூறப்படும் யுக்த்யோபாயத்தினுல், பந்தம் வீடு என்று = கட்டு விடுதி (மோக்ஷக்கிரகம்) என, உரைக்கும் வேதாந்தம் எல்லாம் = கூறுகிற்கு முபநிடதமுதலனைத்தும் பிரபல சுருதிகள். எனவே, குரவர்கள் சாம்பிரதாயிக நிண்ணயமுமெனவிது. 'நிறைத்துவைத்தார் குரவர்கள்' எனப் பாயிரம் கூ-ல் ஆதலின்.

மித்தை ஆம் = † மிய்யாஜ்ஞாநவிலஸிதாத் मिथ्याज्ञानविलसितात् ஹேதுவசனமிது. ஆரோபம் என்பதனுல். பந்தம் ஆம் = நான் எனது, இதுமுதற் பிரத்யய (ஞான) முண்டாகிறது ஸம்ஸாரிகளுக்கு.

---

† மித்யாஞானத்தினுல் விளங்குவதினின்றும்.

* 𑌅𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌂𑌸𑍍𑌤𑌦𑍍𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌮𑍂𑌢𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌮𑌸𑌾 𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌾𑌭𑌾𑌵𑌾𑌦𑍍𑌵𑍈 𑌸𑍍𑌫𑍁𑌰𑌤𑌿 𑌭𑍁𑌜𑌗𑍇 𑌰𑌜𑍍𑌜𑍁𑌧𑌿𑌷𑌣𑌾 । 𑌤𑌤𑍋𑌽𑌨𑌰𑍍𑌥𑌵𑍍𑌰𑌾𑌤𑍋 𑌨𑌿𑌪𑌤𑌤𑌿 𑌸𑌮𑌾𑌦𑌾𑌤𑍁𑌰𑌧𑌿𑌕𑌸𑍍𑌤𑌤𑍋 𑌯𑍋𑌽𑌸𑌦𑍍𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑌃 𑌸𑌹𑌿 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌬𑌨𑍍𑌧𑌃 𑌶𑍃𑌣𑍁 𑌸𑌖𑍇 ॥ अतस्मिंस्तद्बुद्धिः प्रभवति विमूढस्य तमसा विवेकाभावाद्वै स्फुरति भुजगे रज्जुधिषणा । ततोऽनर्थव्रातो निपतति समादातुरधिकस्ततो योऽसद्ग्राहः सहि भवति बन्धः शृणु सखे ॥ என சூடாமணியில் பகவத்பாதர் ஆதலின்.

அபவாதத்தால் 'சத்தியம் ஆம்' § 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌵𑌿𑌲𑌸𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍 सत्यज्ञानविलसितात्= தந்நிஷேதம் என்பதனால். முத்தி ஆம் = ஸ்வ ஸ்வரூபாவஸ்தான இலக்கணம் மோக்ஷமும் விளைவதாகும் பிரம வித்துக்களுக்கு, எனவும்.

† 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌨𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌕𑍋𑌶𑌾𑌨𑌾 𑌮𑌪𑌵𑌾𑌦𑍇 𑌵𑌿𑌭𑌾𑌤𑍍𑌯𑌯𑌂 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌃 । 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑍈𑌕𑌰𑌸𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌗𑍍𑌰𑍂𑌪𑌃 𑌪𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌃 ॥ पञ्चानामपि कोशाना मपवादे विभात्ययं शुद्धः । नित्यानन्दैकरसः प्रत्यग्रूपः परं स्वयं ज्योतिः ॥ என சூடாமணியில் பகவத்பாதர் ஆதலின்.

இவ்விருண்டில் = இருவகை உத்தியில். முந்தி ஆரோபம் கேளாய் = முன்னர் ஆரோப உத்தி கூறுவாம். பின்னரவ்வத்யா ஸ வர்ணனனந்தர மபவாதமும், என.

§ 𑌅𑌧𑍍𑌯𑌾𑌰𑍋𑌪𑌤 𑌏𑌵 𑌬𑌨𑍍𑌧 𑌇𑌤𑌿 𑌤𑌨𑍍𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑍋𑌽𑌪𑌵𑌾𑌦𑌾

---

* அதில்லாவதி லதன்புத்தியுண்டாகிறது, அஜ்ஞானத்தினால், அவிவேகத்தினால் (விவேகமில்லாமை நின்றும்) விசேடமூடனுக்கு சர்ப்பத்தில் ரச்சுபுத்திஸ்புரிக்கிறது, அதினின்றும் நன்கு கிரகிக்கிறவனுக்கு அனர்த்தசமூகமுண்டாகிறது, அதினின்றும், யாதொரு அசத்கிரகணமுண்டோ அது பந்தமாவாகிறது. பிரஸித்தம், தோழா கேள்.

§ சத்யஞானத்தினால் விளங்குவதினின்றும்.

† பஞ்சகோசங்களுடைய பாதனத்தில் (அபவாதத்தில்) இதானது, சுத்தமாய், நித்யானந்த ஏகரஸமாய், பிரத்யக்ரூபமாய், பரம் சுயஞ்ஜோதியாய் விளங்குகிறது.

§ அத்யாரோபத்தினால் தானே பந்தமென, அப்படியே அபவாதத்தினின்றும் அதன் மோசனமென, வேதாந்தங்களில் நன்கு சொல்லப்படுகிறது. அந்த விரண்டுகளிலோ! முந்தின ஆரோபம் கேளுதி.

𑌤𑌥𑌾 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌸𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌤𑌦𑍁𑌭𑌯𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑍋𑌪𑌮𑌾𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌶𑍃𑌣𑍁 ॥ अध्यारोपत एव बन्धइति तन्मोक्षोपवादात्तथा वेदान्तेषु समुच्यते तदुभये त्वारोपमाद्यं शृणु ॥ எனப் பிரபோதாமிருதவசனமாதலின்.

அனாத்மபந்தவிஷயம் மோசிப்பிக்க, அல்லது அசித்ஸங்கா(வா)தகோசாம், ஆவித்யகம், இப்பந்தம் § 𑌨 𑌤𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌕 न तात्विक என ஜ்ஞானத்தினால் நன்குதியயிப்பிக்க, எனவும்.

பரிபூரணசித்ரூபத்தில், பூமானந்தவிலக்கணத்தில், ஸ்வமஹிமாவில், ‡ 𑌸𑍁𑌖𑍇𑌨𑌾𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌤𑍁𑌂 सुखेनावस्थातुं முறையே கூறுதுமெனவும்.

எனவே, தேகேந்திரியாதிகளினின்றும் விலக்ஷணம் யாதுசித்து, சேதனதாது (யாதா) பிரத்யகாத்மா, அதுதானே சுகம், பரமபிரேமாஸ்பதத்வத்தினால், அவ்வாத்மாவா † 𑌅𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌤𑍁𑌂 अवस्थातुं அத்யாசநிஷேதோபாயமுமென தாத்பர்யார்த்தம்.

அத்தியாசம், ஆரோபம், சத்தியம் குறிக்கமுறையே அத்தியாரோபம், மித்தை என.

தாத்பர்யம்.

அத்தியாரோபம், அபவாதம் இரண்டிலாரோபம் கூறுவாமென்பது.

மூலம் உo.

ஆரோப மத்தி யாசங் கற்பனை யாவ வெல்லாம்,
ஓரோர்வஸ் துவினை வேறே யோரோர்வஸ் துவென
வோர்தல், நாருடு பணியாத் தோன்ற னாணுகத் தறி
யிற் ருேன்றல், நீருடு கானற் ருேன்ற னிரந்தரம் வெ
ளியிற் ருேன்றல்.

𑌅𑌧𑍍𑌯𑌾𑌰𑍋𑌪𑌃 𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌦𑌿𑌃 । 𑌸𑌰𑍍𑌪𑌃
𑌸𑍍𑌰𑌜𑍍𑌜𑍍𑌯𑍇 𑌚𑍋𑌰𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌣𑍁, 𑌤𑍋𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌣𑍌 𑌚 𑌵𑍍𑌯𑍋𑌮𑌤𑌾𑌯𑌿𑌷𑌣𑌾 ॥

§ வாஸ்தவமன்று. ‡ சுகரூபனாயிருக்கிறதற்கு. † இருப்பதற்கு.

अत्यारोपः कश्चे दन्यस्मिन्नन्यथाभ्रान्तिः ।
सर्पस्स्रज्यर्कांस्त्रे तोयं स्थाणौ च चोरताधिषणा ॥

அவதாரிகை.

இப்போது, அத்தியாஸோபாதி ‡ விப்ரபத்தே: विप्रपत्तेः எங்ஙன மிலக்கணசித்தியென வாசங்கித்து, ஸதிருஷ்டாந்த மத்தியாச சாமான்ய விலக்கணங் காண்பிக்கிறார்.

பொழிப்புரை.

அத்தியாரோபம், கற்பனை எனக்கூறுவவனைத்தும், யாது இலக்கணம், யாது பிரமாணகமும் எனிற்கேளுதி. அதில்லாவதில் அன்னியமாவுணர்புத்தி. கயிற்றில் சர்ப்பபுத்தி, தாணுவில் சோரபுத்தி, கானலில் ஜலபுத்தி, ஆகாயத்தில் நீலிமா முதலிய புத்தி, கூறப்படாத சுத்திரஜதம் முதலியன த்யோதனார்த்தம். எனவே, பகு திருஷ்டாந்தஸித்தமிவ் வத்தியாசம் என.

பதப்பொருள்.

ஆரோபமென, ஆரோபம், அத்தியாசம், கற்பனை. ஆவ எல்லாம் = இவைபோல் வனவா கூறத்தகுவவனைத்தும் யாது இலக்கணம், யாது பிரமாணகமுமெனிற்கேளுதி.

ஓர் ஓர் வஸ்துவினை = ஒரோர் பொருளில் (அதில்லாவதில்) வேறே ஓர் ஓர் வஸ்து என ஓர்தல் = அன்னியதாவாவுணர் அதன் பிராந்தி புத்தி. அதில்லாவதிலதன்புத்தி என.

† தயாசோக்தம் तथाचोक्तम्

* அதஸ்மிம்ஸ்தத்புத்தி: अतस्मिंस्तद्बुद्धिः என ராமகீதையிலும்.

§ யதந்யதந்யத்ர விபாவ்யதே ப்ரமாத் அத்யாஸ மித்யாஹுரமும் விபஸ்சித: । यदन्यदन्यत्र विभाव्यते भ्रमात् अद्धयास इत्याहु रमुं विपश्चितः । என.

---

‡ ஞானமில்லாமை நின்றும்.

† அப்டியே கூறப்பட்டுமிருக்கிறது. * அதில்லாவதிலதன்புத்தி.

§ வேறான எது, வேறொன்றில் பிரமையினாலறியப்படுகிறதோ, இதை அத்தியாசமென்று வித்வான்கள் சொல்லுகிறார்கள்.

நாருடுபணியாத்தோன்றல் = பழுதை பாம்பாகத்தோணு தல். நராணுகதறியில் தோன்றல் = கட்டையில் சோரபுத்தி. நீரூடுகானல்தோன்றல் = ஜலம் கானலா கானல் ஜலமாத் தோணுதல்.

§ 𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌾𑌭𑌾𑌵𑌾𑌦𑍍𑌵𑍈 𑌸𑍍𑌫𑍁𑌰𑌤𑌿 𑌭𑍁𑌜𑌗𑍇 𑌰𑌜𑍍𑌜𑍁𑌧𑌿𑌷𑌣𑌾

विवेकाभावाद्वै स्फुरति भुजगे रज्जुधिषणा என சூடாமணியில் பகவத்பாதரென்று முன்னரே, ஆதலின் விரோதமில்லை.

நிரந்தரம் வெளியில் தோன்றல் = ஆகாயத்தில் தாமின்மை (அவகாசமின்மை = நைல்யதலம்) தோணுதல்.

கூறப்படாத சுத்திரசதம் த்யோதனார்த்தம். எனவே, பகுதிருஷ்டாந்தஸித்தம் இவ்வத்தியாசம்.

† 𑌅𑌤𑍋 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌸𑌦𑍍𑌭𑌾𑌵𑌾𑌤𑍍। 𑌤𑌥𑌾 𑌚 𑌲𑍋𑌕𑍇𑌽𑌨𑍁𑌭𑌵𑌃।

अतो लक्षणसद्भावात्। तथा च लोकेऽनुभवः। இது முதற்பாஷ்யத்தில், லோகானுபவத்துக்குத் தானே, பிரமாணத்வத்தன்மையாகிருக்குகையால், கூறிய வத்யாச ஸித்தியென தாத்பர்யம்.

முறையே பொய்யென வுணரியை பரியாயநாமங்களென, ஆரோப மத்தியாசங் கற்பனை, இவை போல்வன பிற.

சத்து சித்து ஆனந்தத்தில், முறையே சகசீவபரவத்தியாசநிலை விளங்கக்கூறிய பரியாயநாமங்களென விவை.

ஒன்றையொன்றுவுணர்தல், உணர்ந்தவாறு தோற்றுதல் என முறையே திருக்திருசியதர்மம். பழுதையைப்பாம்பா, பாம்பு பழுதையா, கானலை நீரா, கானல் நீரா, ஆகாயத்தில் நீலிமாவை, ஆகாயத்தில் நீலிமா. என.

மூலம் ௨க.

இப்படிப் போல நாம ரூபங்க ளிரண்டு மின்றி
ஒப்பமா யிரண்டற் றொன்று யுணர்வொளி நிறைவா
நிற்கும், அப்பிர மத்திற் றேன்று மைம்பூத விகார

§ விவேகமின்மையினாலே சர்ப்பத்தில் ரச்சுபுத்தி ஸ்புரிக்கிறது.
† ஆதலினிலக்கணமிருப்பதினாலே, அப்படியே வுலகத்தினுமனுபவம்.

மெல்லாம், செப்பிய கற்பி தத்தாற் செனித்தவென்
றறிந்து கொள்ளே.

𑌗𑌤𑍋𑌪𑌮𑌾𑌨𑍇 𑌸𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌪𑍍𑌰𑌪𑌞𑍍𑌚𑍇 𑌸𑌂𑌵𑌿𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑍇 𑌚
𑌸𑌦𑌾𑌽𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑍇 । 𑌯𑌥𑌾𑌽𑌮𑍍𑌬𑌰𑍇 𑌨𑍈𑌲𑍍𑌯𑌤𑌲𑌾𑌦𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌨𑌾 𑌤𑌥𑌾
𑌪𑌰𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌿 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌕𑌲𑍍𑌪𑌨𑌾 ॥

गतोपमाने सति निष्प्रपञ्चे संवित्स्वरूपे च सदाऽद्वितीये ।
यथाऽम्बरे नैल्यतलादिकल्पना तथा परे ब्रह्मणि विश्वकल्पना ॥

அவதாரிகை.

இப்போது, || 𑌸𑌦𑍃𑌶𑌤𑍍𑌵, 𑌸𑌾𑌂𑌶𑌤𑍍𑌵, 𑌪𑌰𑌾𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 **सदृशत्व, सांशत्व, पराक्त्वादीनां** அத்தியாசகாரணங்களுக் கத்துவி தாத்மாவி லசம்பவத்தினுல், சொப்பிரகாசமாயிருக்குகையினுலே ஆவரணுபாவத்தினுலு மெங்ஙன மத்தியாசமென வாசங்கித்துக் கூறுகின்றுர்.

பொழிப்புரை.

கூறியுள்ள திருஷ்டாந்தத்தில் போன்று, நாமரூப அம்சத் துவிதமில்லாமல் எனவே, நிருபமமாய் நிஷ்பிரபஞ்சமாய், தம் முள் ஒற்றுமையாகி துவிதநீங்கி ஏகமாகி, அஸ்திபாதிப்பிரிய அம்சத்திரய பூர்ணம் ஆகி விளங்குவது, யாது பரப்பிரமம். அத் தகைய பிரமத்தில், அதிஷ்டானத்தில், சாமான்ய ஆத்மாவில், பிர தீதிமாத்திரமாத் தோன்றுநிற்கும், 'அப்பிரத்யக்ஷம் எனினும் ஆகாசத்தில் இந்திரநீலநிர்மித கொப்பரை போன்று, பொன்னி றவாகாசம் அழுக்கடைந்தது இது முதற்விவகாரம் போன்று.'

பஞ்சபூதமும், அவற்றின் வேறுபாடு அனைத்தும், கூறியுள் ள கற்பனு உத்தியால் உதித்த 'சொல்லுவ பிரகாரத்தினுலே' என அறிந்து கொள்ளுதி. ஆகவே, அதிஷ்டான ஸாமானிய ஆரோ பித விசேஷஜ்ஞானந்தானே, முக்கிய மத்யாஸகாரணம். அன் றென ஸாதிருசியாதிகம். பிராம்மண்யாதி ஜாத்யாதி யத்யாசத் தில் அங்ஙனம் காண்கையால்.

|| சமானத்தன்மை, ஸாம்சத் (அம்சஸஹித) தன்மை, அன்னியத் தன்மை முதலானவைகளுக்கு.

பதப்பொருள்.

இப்படியென‘ இப்படிப்போல = கூறிய திருஷ்டாந்தம்போன்று. நாமரூபங்கள் இரண்டும். இன்றி = இல்லாமல். எனவே, நிருபமமாய் நிஷ்பிரபஞ்சமாய். ஒப்பம் ஆய் = தம்முள்ளொற்றுமையாகி. இரண்டு அற்று = துவித நீங்கி. ஒன்று ஆய் = ஏகம் ஆகி. உணர்வு, ஒளி, நிறைவு = ஞானம் பிரகாசம் பூர்ணம் எனவே, காலத்திரயத்திலும் ஸஜாதியாதி விகற்ப சூன்யம். ஆய் நிற்கும் = ஆகி விளங்கும் யாது பரப்பிரமம். அப்பிரமத்தில் = அத்தகைய பிரமத்தில். அதிஷ்டானத்தில், சாமான்யாத்மாவில். தோன்றும் = மெய்போல பிரதீதிமாத்திரமா தோன்று நிற்கும். ‘அப்பிரத்யக்ஷமெனினு மாகாயத்தில் ‡ ஐ௩ு நீலகடாஹகல்ப வீதம் நமோ மலிநம் । इन्द्रनीलकटाहकल्पं पीतं नभो मलिनम् । இது முதற் விவகாரம் போன்று.’

ஐம்பூத விகாரம் எல்லாம் = பஞ்சபூதம், அவற்றின் வேறுபாடு அனைத்தும். செப்பியகற்பிதத்தால் செனித்த = கூறியுள்ள கற்பனாவுத்தியால் உதித்த ‘சொல்லுவபிரகாரத்தினால்’ என அறிந்துகொள்ளே = தெரிந்துகொள்ளுதி.

§ ஏவம் சிதாத்மந்யயே நிர்த்வந்த்வே ஸதி நாமரூபரஹிதே ஜகத்தேமுஷீ । एवं चिदात्मन्ययि निर्द्वन्द्वे सति नाम-रूपरहितेऽध्यासोजगच्छेमुषी । என பிரபோதாமிருதவசனத்தினால்.

ஆகவே, அதிஷ்டான சாமானிய ஆரோபித விசேஷஜ்ஞானந்தானே முக்கியமத்தியாச காரணம் அன்றென. † ஸாத்ருஶ்யாதிகம் सादृश्यादिकं பிராம்மண்யாதி ஜாத்யாதி யத்யாசத்தி லங்கனங்காண்கையால்.

---

‡ இந்திரநீல நிற்மித கொப்பரைபோன்று, பொன்னிறவாகாசம் அழுக்கடைந்தது.

§ ஏ சிடனே இந்தப்பிரகாரம் நாமரூபரகித சத்தான தொந்த துவிதரகிதசிதாத்மாவில் சகத்புத்தியானது அத்தியாசம்.

† ஸமானத்வமுதலியன.

திருஷ்டாந்தத்தில், ரச்சுசர்ப்பஸ்தலத்தில், ஆப்தோக்தி கொண்டு விசாரிக்குங்கால், முன்னர் பாம்பென்ற நாமமும் அதற் குரிய ரூபமும் கிரமேண நீங்குகிறது. நீங்க நீங்க எதன் சத்தை யிலும் விளக்கத்திலும், பாம்பின் அநர்தத்வ சடத்வமோ, அச்சத் தும் விளக்கமும், தம்முள் ஒப்பமாகிறது. பின்ன ரது மேலீடுற துவிதஹானி, யுக்தியா லதன்மேலேகம், அதினின்றுமாகிறதெ னப்பூர்ணம். ஆகவே, துக்கநிவிருத்தியும், ஐயந்தெளிதலுமென விங்கு. யாது இங்ஙனம் பூர்ணமா நின்றது, அது ரச்சு. இங்ங னம் முறையே உதய அநுபவரூப அத்தகைய அதிஷ்டானத்தில், சாமானியத்தில், பழுதையில், பூர்வவாசனையால் மெய்போலத் தோன்றா நின்ற சர்ப்பம் பூமாலை முதற் வேறுபாடனைத்தும், கூ றிய வாரோப மத்தியாசங் கற்பனை யென்னும் உத்தியா லுதித்தன வென.

அதிஷ்டான சாமானியமறையர்மலாரோபவிசேட ஜ்ஞானத் தினால்.

மேலும் 'ரச்சுசர்ப்பம் தாணுசோரன்' கானல் சலம் ஆகா யநீலிமா முறையே ஆரோபவத்தியாசகற்பனை உத்திகளுக்கு திருஷ்டாந்தமென, தூல சூக்கும வியாபகமாயிருக்குகையினாலே திருஷ்டாந்தத்தில்.

தாஷ்டாந்தத்திலும், விசாரிக்குங்கா லாப்தோக்திகொண் டந்தர்முகத்தில்.

§ 𑌅𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌚𑌾𑌰𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑍋 𑌜𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌸𑍋𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌨𑌃 । 𑌸𑌮𑌾𑌸𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌦𑌯𑌾𑌸𑌿𑌨𑍍𑌧𑍁𑌂 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌦𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍 ॥
अतो विचारः कर्तव्यो जिज्ञासो रात्मवस्तु नः । समासाद्य दयासिन्धुं गुरुं ब्रह्मविदुत्तमम् ॥ என சூடாமணியில் பகவத்பாதர் ஆதலின்.

முன்னர், சகத்ரூப நாமரூப நீக்கம், பின்னாதன் விசேஷவ நூர்தசட ஸ்திதி விளக்கத்துக்கு அதிஷ்டான பிரமரூப ஸத்து சித்

§ ஆகையினாலே ஜிஞ்ஞாசுவானவன் பிரமவித்சிரேஷ்டரான தயா சாகாரான (கருணைக்கடலான) குருவை நன்கடைந்து ஆத்மவஸ்துவின் விசாரம் செய்யத்தக்கவன். எனவே, முன்னரடைந்து பின்னரவனாலே செய்யத்தக்கதென விசாரம்.

து இவ்விரண்டின் ஒப்பம். அதன்பின், ஸத்பாவசித்பாவ துவித ஹானி. இதன்மேலீடேகமெனச் சூக்குமவிசாரத்தில், நிறைவா நிற்குமெனப்பின்ன ருணர் வொளி வூகவுசாவலா லானந்தமிஃதே யப்பிரமமென சொல்லவும் வேண்டுமோ! துக்கநிவிர்த்தியென முன்னரே வையந்தெளிதலும்.

|| 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨 𑌮𑌨𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 सत्यं ज्ञान मनन्तं ब्रह्म என சுருதி நின்றும்.

முறையே, யிங்ஙனமுதயவனுபவரூப சச்சிதானந்த பரப்பிர மத்தில், தோன்றுமென வாசனையாற் றிரிபதார்த்தம், ஆரோப மத்தியாசங் கற்பனுவுத்திகளாலென முறையே. தாஷ்டாந்தநிலை திருஷ்டாந்தமுகத்தால்.

* 𑌅𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌨𑌾𑌮𑌚𑍇𑌤𑍍𑌯𑌂𑌶𑌪𑌞𑍍𑌚𑌕𑌮𑍍 । 𑌆𑌦𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰𑌯𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌜𑌗𑌦𑍍𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌤𑌤𑍋 𑌦𑍍𑌵𑌯𑌮𑍍 ॥ अस्ति भाति प्रियं रूपं नामचेत्यंशपञ्चकम् । आद्यत्रयं ब्रह्मरूपं जगद्रूपं ततो द्वयम्॥ என வித்யாரண்யாள் வசனத்தினின்றும்.

எனவே, அஸ்திபாதிப்பிரியமனுமாரூபமெனவும், நாமரூப மநர்தசடதுக்கமெனவும் அர்த்தாபத்தியால் குறிக்க நின்றது. நிற்கவே, அம்சபஞ்சகமென விரண்டிடத்தும்.

ஸ்வரூபமாமுயல்வார்க்கிலக்காநிற்குங் குறியென்ன வுணர் வொளி நிறைவு. என

தாத்பர்யம்.

உண்மையாஞ் சச்சிதானத்தி லின்மையாஞ் சகசீவபரங் கிர மமாத் தோன்றுமுறை கூறினதென்பது.

மூலம் ௨௨.

அதுதானெப் படியென் றக்கா லநாதியாஞ் சீவ
ரெல்லாம், பொதுவான சுழுத்தி போலப் பொருந்து

|| ஸத்தியம் ஞானம் அனந்தம் பிரம. * சத்து சித்து ஆனந்தம் ரூபம் நாமமும் என அம்சம் ஐந்து, முந்தினமூன்றும் பிரமரூபம், பிந்தி னவிரண்டும் சகத்ரூபம்.

மவ் வியத்தந் தன்னில், இதுகால தத்துவப்பே ரீச
னுட் பார்வையாலே, முதுமூல சுபாவம் விட்டு முக்
குணம் வியத்தமாமே.

𑌯𑌤𑍍𑌰𑌾𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍇𑌽𑌖𑌿𑌲𑌤𑌨𑍁𑌭𑍃𑌤𑍋 𑌵𑌾𑌸𑌨𑌾𑌭𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌲𑍀𑌨𑌾𑌃
𑌸𑍁𑌪𑍍𑌤𑍌 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌲𑌯𑌪𑌰𑌸𑍀𑌮𑍍𑌨𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌹𑍀𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌦𑍇𑌵 ।
𑌈𑌶𑌾𑌲𑍋𑌕𑌾𑌦𑍍𑌧𑌿 𑌗𑍁𑌣𑌸𑌮𑌤𑌾𑌂 𑌸𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌜𑌤𑍍 𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌾𑌂
𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑍍𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌰𑌜 𑌇𑌤𑌿 𑌤𑌮𑍋 𑌨𑍈𑌕𑌭𑍇𑌦𑌶𑍍𑌚 𑌜𑌾𑌤𑌮𑍍 ॥

यत्राव्यक्तेऽखिलतनुभृतो वासनाभिः प्रलीनाः
सुप्तौ यद्वत्प्रलयपरसीम्नयादिहीनास्तदेव ।
ईशालोकाद्धि गुणसमतां सन्त्यजत् व्यक्तसंज्ञां
गच्छत्सत्वं रज इति तमो नैकभेदश्च जातम् ॥

அவதாரிகை.

கற்பித செனி யத்தியாசபரம்பாரவை, உகபத் கிரமம் என இருவகையாக் கூறுவான் தொடங்கி, தன் மூலபூதாவஸ்தாரூப உகபத்சிருஷ்டி கூறுகின்ருர். அதுவென.

பொழிப்புரை.

கேளுதி அக்கற்பன சிருஷ்டியின் தத்துவம் கூறுதும். சிருஷ்டிக்குமுன்ன ரவ்வியத்தத்தில் எனவே, யாதினும் வெளிப்படாத என அவ்வியத்தம். அதாவது மூலப்பிரகிருதி, அவ்யாகிருத நாம ரூபம் அதில், ஆதிஹீனர்கள் (அனுதி பூதர்கள்) அகிலதனுபரிகள் (சர்வ சீவர்கள்) சாதாரண சுழுத்தியில் போன்று தம் தம் கர்மோபார்ஜித பூர்வ ஸம்ஸ்கார விசேஷங்களோடு கூட ஏகீ பூதர்கள். அதற்குத்தானே மகாப்பிரளயம் இது முதற் ஸம்ஜ்ஞை. ஆகவேதான், காலமென எந்த தத்துவம் நாமங்கொண்டது அவ்வவசரம், அத்தகைய அவ்வியாகிருதந்தானே வியாகிருத நாம ரூப பீஜம் தத்வம். அஃது சர்வாதாரனுகிய பரமேச அந்தரீக்ஷணத்தினுலே, குணஸாம்யாவஸ்தையை ஒழித்து, ஸத்துவம், ரஜஸு, தமஸு என அதன் வியக்த பாவத்தினுலேதானே குணபேதம், தத்பேதத்தினின்றும் நைகபேதம் ஜகத்து, கூறுவ கிரமத்தினுலே உத்பன்னமென.

பதப்பொருள்.

அது தான் எப்படி என்றக்கால் = கேள். அதன் (அக்கற்பனுசிருஷ்டியின்) தத்துவம் கூறுதும். அனுதி ஆம் சீவர் எல்லாம் = ஆதிஹீன எனவே, சித்ரூப அகிலதனுபரிகள். (சர்வசீவர்கள்) பொதுவான சுழுத்திபோல = சாதாரண ஸுஷுப்தியில் போன்று (எங்ஙனம் ஸம்பிரஸாதாவஸ்தையில் அங்ஙனம்) என.

பொருந்தும் = லீனமாகும். ஏகீபூதர்களா, தம்தம் கர்மோபார்ஜித பூர்வசமஸ்காரவிசேஷங்களோடுகூட' அவ்வியத்தம் தன்னில் = யாது § ந கேநாபி வ்யஜ்யதே न केनापि व्यज्यते என அவ்வியத்தம் (மூலப்பிரகிருதி—அவ்வியாகிருதநாமரூபம்) அதில், சிருஷ்டிமுன்.

† ஜதுபிண்டே ஸுவர்ணரேணவஇவ ஸ்ருஷ்டே: பூர்வம் லீநா வர்த்தந்தே । जतुपिण्डे सुवर्णरेणवइव सृष्टेः पूर्वं लीना वर्त्तन्ते । என வாசுதேவயதீந்திருள்.

அதற்குத் தானே மகாப்பிரளயம் இது முதற் மைஜ்ஜை. இது காலதத்துவபேர் = ஆகவே தான் காலமென வந்த தத்துவம் நாமங்கொண்டது, அத்தகைய அவ்வியாகிருதந்தானே அவ்வவசரம் வியாகிருதநாமரூபபீஜம் தத்துவம். அஃது. ஈசன் உள் பார்வையாலே = ‡ ஸர்வாதிஷ்டாத்ரு பரமேச அந்தரீக்ஷணத்தினுலே. முது மூலசுபாவம் விட்டு = முன்னிருந்த தனது பிரகிருதியாகிய குணஸாம்யாவஸ்தையை யொழித்து.

* உச்சூநமிவ பீஜம் उच्छूनमिव वीजं மூன்று குணம் = சத்துவம், ரச்சு, தமசு என. || தத்வ்யக்த तद्व्यक्त பாவத்தினுல்தானே குணபேதமென.

% ஸத்வம் ரஜஸ்தம இதி குணா: ப்ரக்ருதிஸம்பவா: । सत्वं

---

§ யாதினுலும் வெளிப்படாத. † மெழுகுண்டையில் சுவர்ணரேணுக்கள் போன்று சிருஷ்டிக்கு முன்னர் லீனங்களாயிருக்கிறதுகள்.

‡ சர்வாதாரனுகிய. * முளைக்குந்தருவாய் விதைபோன்று.

|| அதுகளின் வெளிப்படை. % சத்துவம் ரச்சு தமசு என குணங்கள் பிரகிருதியினின்றும் உண்டாகிறதுகள்.

रजस्तम इति गुणाः प्रकृतिसम्भवाः । என பகவான் ஆதலின்.

வியத்தம் ஆமே வெளிப்படையாகும்.

தத்பேதத்தினு லின்றேகபேதம் சகத்து, சொல்லுவகிரமத்தினுலுத்பன்னமென.

வியத்தம் = வெளிப்படை. அவ்வியத்தம் = படாமை. சாதாரணமென்ன பொது, குணவுபாதியரென்ன வியத்த, மூபாதிநீக்கத்திற்கும், நீங்கின் திரும்பாதெனமீண்டு மீசனுட்பார்வை, தாமே மறைவினின்று நீங்காரெனவும். சீவர் சமஷ்டியீசனுதலின்.

உட்பட்ட சித்துக்கள் சீவகோடி. படாதவானந்தமீசனென. சிவோன்முகபரிபாக அவசரரூபமெனக் காலத்தத்துவப்பேர். நிஜவடிவோ உணர்வொளி நிறைவா நிற்பு. பரிசோதனையன்றியுரு ரெனச்சிருஷ்டி.

மூலம் ௨௩.

உத்தமம் வெளுப்பு நீல முபயமாஞ் சிவப்பு மாகும், சுத்தசத் துவந்த மத்தோ டசுத்ததத் துவப்பேர் சொல்லும், சத்துவ மழுக்கி ருட்டாச் சாற்றுமுக் குணமு மூன்ருய், ஒத்துள வெனினுந் தம்மு ளொருகுண மதிக மாமே.

ஸத்வம் ஹவதி விஶுத்தம் ரஜஸ்து ரக்தம் தமஸ்து க்ருஷ்ணஞ்ச । பரிவர்த்திஷு சைதேஷு த்வே ந்யூநே சைகமதிகம் ஸ்யாத் ॥

सत्वं भवति विशुद्धं रजस्तु रक्तं तमस्तु कृष्णञ्च ।
परिवर्तिषु चैतेषु द्वे न्यूने चैकमधिकं स्यात् ॥

அவதாரிகை.

குண வைசித்திரியத்தினுல் தத்விகாரவைசித்திரியம் எனக்கூறற்கு குணங்களின் சுபாவங்கள் கூறுகின்றுர். உத்தமமென.

பொழிப்புரை.

சாத்துவிதம் இராசதம் தாமதம் எனக்கூறிய குணம் மூன்றும், முறையே உத்தமம் மத்திமம் அதமம், என யோக்கியதை.

அவைகளில் சத்துவமோ! வெண்மை நிர்மலம் ஸ்வச்ச சுபாவம்.

தாமதமோ! கருமை ஆவரகம் அதாவது மறைப்பு.

ராஜதமோ! வெளுப்பும் நீலமும் கலந்த ரக்தசுபாவமுமாகும், நிறமிவை. சுத்தமான சத்துவமானது அசுத்தத்துடன், அசுத்தமான தாமதமானது சுத்தத்துடன் கலக்க, சுத்தாசுத்தமென நாமங்கூறற்குரியவையாம். ஆகவே, சுத்தம், சுத்தாசுத்தம், அசுத்தம் என தர்மமிவை முறையே. பிரகாசம், அழுக்கு, இருட்டு முறையே தோற்றமிவை. என கூறற்குரிய மூன்று குணங்களும் மும்மூன்ருகி தம்முள் பேதமிலாது ஒப்பி இருப்பன என்ருலும், தமக்குள் பிரதானமாகிற்கு மிரண்டடங்கியொன்று.

முறையே சுக துக்க மோகாதி யாத்மகங்களில், அங்காங்கீ பாவ பரிணுமங்களில்.

பதப்பொருள்.

சாத்துவிதம், இராசதம், தாமதம்‡ எனக்கூறிய குணம் முறையே உத்தமம், மத்திமம், அதமம் என யோக்கியதை.

அவைகளில் சத்துவமோ? வெளுப்பு = வெண்மை நிர்மலம் ஸொச்சசுபாவம்.

‡ தத்ர ஸத்வம் நிர்மலத்வாத் ப்ரகாசகமநாமயம் । ஸுகஸங்கேந பத்நாதி ஜ்ஞாநஸங்கேந சாநக ॥ तत्र सत्वं निर्मलत्वात् प्रकाशकमनामयम् । सुखसङ्गेन बध्नाति ज्ञानसङ्गेन चानघ ॥ என பகவான் ஆதலின்.

நீலம் = கருமை (கிருஷ்ணம்) ஆவாரகம் தாமதமெனவிது.

§ தமஸ்த்வஜ்ஞாநஜம் வித்தி மோஹநம் ஸர்வதேஹிநாம் ।

---

‡ அதுகளில் சத்துவமானது நிர்மலமாயிருக்குகையினுலே, பிரகாசிப்பிக்கிறதாயும், நிருபத்திரவமாயிருக்கும்படி சுகசம்பந்தத்தினுலே கட்டுகிறது. ஞானசம்பந்தத்தினுலும், பாபமற்றவனே.

§ தாமதமோவென்ருல், அஞ்ஞானத்தினின்றுண்டானது, சர்வதேகிகளுக்கும் மோககரமானது, மறதி சோம்பல் நித்திரைகளால் அந்த தேகியைக்கட்டுகிறதென அறி. ஏ பாரதா = பரதகுலோத்பவனே.

𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌦𑌾𑌲𑌸𑍍𑌯𑌨𑌿𑌦𑍍𑌰𑌾𑌭𑌿 𑌸𑍍𑌤𑌨𑍍𑌨𑌿𑌬𑌧𑍍𑌨𑌾𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌰𑌤 ॥ **तमस्त्वज्ञानजं विद्धि मोहनं सर्वदेहिनाम् । प्रमादालस्यनिद्राभि स्तन्निबध्नाति भारत ॥** எனவும்.

உபயம் ஆம் = வெளுப்பும் நீலமும் கலந்ததாகிய. சிவப்பும் ஆகும் = ரக்தசுபாவமுமாம். ராகாதிகளுக்கு மூலமாயிருக்குகையால் இரண்டாவதான ராசதம், நிறமிவை.

‡ 𑌰𑌜𑍋 𑌰𑌾𑌗𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿 𑌤𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌸𑌙𑍍𑌗𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌭𑌵𑌮𑍍 । 𑌤𑌨𑍍𑌨𑌿𑌬𑌧𑍍𑌨𑌾𑌤𑌿 𑌕𑍌𑌨𑍍𑌤𑍇𑌯 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑌙𑍍𑌗𑍇𑌨 𑌦𑍇𑌹𑌿𑌨𑌮𑍍 ॥ **रजो रागात्मकं विद्धि तृष्णासङ्गसमुद्भवम् । तन्निबध्नाति कौन्तेय कर्मसङ्गेन देहिनम् ॥** எனவும்.

சுத்தம் சத்துவம் = அத்தகைய சத்துவமானது. தமத்தொடு = அசுத்தத்துடன். அசுத்த = தாமதமானது. சத்துவ = சுத்தத்தோடு கலக்க. பேர்சொல்லும் = நாமங்கூறற்குரியவாஞ் சுத்தாசுத்தமென.

ஆகவே, சுத்தம் அசுத்தம் சுத்தாசுத்தமென, தர்மமிவை, முறையே.

சத்துவம் = பிரகாசம், ஏனைய முறையே அழுக்கு இருட்டு தோற்றமிவை.

ஆச்சாற்றும் முக்கணமும் = என கூறற்குரிய மூன்றுகுணங்களும். மூன்று ஆய் ஒத்து உள = மும்மூன்றாய் தம்முள் பேதமிலா தொப்பி இருப்பன. என்றாலும், தம்முள் ஒரு குணம் அதிகம் ஆமே = தமக்குள் பிரதானமாகிற்குமிரண்டடங்கி. சுகதுக்கமோகாதியாத்மகங்களி லங்காங்கிபாவபரிணமங்களில்.

† 𑌰𑌜𑌸𑍍𑌤𑌮𑌶𑍍𑌚𑌾𑌭𑌿𑌭𑍂𑌯 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌰𑌤 । 𑌰𑌜𑌸𑍍𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂

---

‡ ராசதமென்பது ராகசொரூபம், ஆசா (அவா) சம்பந்தத்தினின்றுமுண்டாகிறது அதானது, தேகியை கர்மசம்பந்தத்தினாலே கட்டுகிறது. ஏ குந்திபுத்திரனே.

† சத்துவமானது, ராசததாமதங்களையடக்கி நிற்கிறது. ஏ பாரதா, ராசதமானது, சத்துவ தாமதங்களை யடக்கிநிற்கிறது, தாமதமானது, சாத்துவிதராசதங்களையடக்கி நிற்கிறது.

𑌤𑌮𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌤𑌮𑌸𑍍𑌸𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌰𑌜𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 ॥ **रजस्तमश्चाभिभूय सत्वं भवति भारत। रजस्सत्वं तमश्चैव तमस्सत्वं रजस्तथा॥** எனவும்.

உபாதிநீக்கத்திற்கு உணர்த்திய குறியென, யோக்கியதை யாதி நான்கும்.

சுருதிசம்மதமெனச்சாற்றும், யுக்திக்கு முரணின்மையின் சுவானுபவத்துக்கு முபாதிநீக்கத்தில்.

தாத்பர்யம்.

வித்தைவடிவசீவர்கள் பந்தப்பட்டிக்குமவ்வியத்தத்திற் 'றங்கள் மறதியாகிய' காலதத்துவமுங் குணத்திரயமும் வியத்தமாயினவென்பது. எனவே, மறதி நீக்கமே பிரகிருதியின் என. பிங்கினபடலம் ௭௧௨-ல்.

மூலம் ௨௪.

ஒருவழி யிதுவா மித்தை யொருவழி வேருச்
சொல்வார், மருவுமவ் வியத்தந் தானே மகதத்வ மாகு
மென்றும், அருண்மக தத்து வந்தா னகங்கார மாகு
மென்றும், கருவகங் கார மூன்ருய்க் காட்டிய குணமா
மென்றும்.

𑌅𑌯𑌮𑌿𑌹 𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌶𑍍𑌚𑍈𑌕𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌪𑌰𑍋𑌽𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌾𑌦𑌭𑍂𑌨𑍍𑌮𑌹𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌵𑌮𑍍 ।
𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍋𑌽𑌹𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍇𑌤𑍇 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌜𑌾𑌤𑌾𑌃 ॥

अयमिह मार्गश्चैकस्त्वपरोऽव्यक्तादभून्महत्तत्वम् ।
भवति ततोऽहङ्कारस्तस्मादेते गुणाजाताः ॥

அவதாரிகை.

கூறியுள்ள சிரௌத தாந்திரிகபேத சிருஷ்டிப்பிரக்கிரியையி லேனைய பிரகாராந்தரங் கூறுகின்ருர். ஒரு வழியென.

பொழிப்புரை.

பிரமவித்யாசம்பிரதாயமார்க்கம் ஒன்ருகுமிது. அந்த விஷயத்தில் பிரகிருதி புருஷாளுக்கு அனுதித்வத்தினுல் தத்காரியத்திற்குமென சிரௌதம்.

இக்குணத்திரய சிருஷ்டியை (மூலபூதாவஸ்தையை) வேறு பிரகாராந்தரமா கூறுநிற்பர். தாந்திரிகமென சத்துக்கள். அவ் விஷயத்திலிஃதே கிரமம். ஜீவர்கள் லீனமுற்றிருக்கும் அவ்வி யத்தம் என்ற மூலப்பிரகிருதிதானே, மகதத்வம் என நாமம் பெ ருநிற்கும். இஃது முதற்பரிணாமமென பிரகிருதியின். மேலும், கருணைரூபீகரித்தது யாது மகதத்வ மதுவே, அகங்காரதத்வம் என ஆகாநிற்கும். 'வைகாரிகாதிபேதத்தினல் மூன்று' பவரோ கத்திற்கு மூலமாகிய யாது அகங்கார மஃதே, மூன்றுவிதமாக் காண்பித்த குணம் ஆகும் எனவும்.

பதப்பொருள்.

ஒரு வழி = பிரமவித்யாசம்பிரதாயமார்க்கம் ஒன்று ஆகு மிது. அந்த விஷயத்தில், பிரகிருதிபுருஷர்களுக்கு அநாதித்வத் தினல் தத்காரியத்திற்குமென சிரௌதம்.

§ க்ஷுண்ணோராஜமார்க: क्षुण्णोराजमार्गः

‡ மாயாந்து ப்ரக்ருதிம் வித்யாந்மாயிநந்து மஹேச்வரம் ।
मायान्तु प्रकृतिं विद्यान्मायिनन्तु महेश्वरम् ।

† ப்ரக்ருதிம் புருஷஞ்சைவ வித்த்யநாதீ உபாவபி ।
விகாராம்ச்ச குணாம்ச்சைவ வித்தி ப்ரக்ருதிஸம்பவாந் ॥ प्रकृतिं पुरुषञ्चैव विद्ध्यनादी उभावपि । विकारांश्च गुणांश्चैव विद्धि प्रकृतिसम्भवान् ॥ என சுருதிஸ்மிருதிவசனங்களினலும்.

இத்தை = குணத்திரய சிருஷ்டியை (மூலபூதாவஸ்தையை) ஒரு மார்க்கம் வேறு = பிரகாராந்தரமொன்று இருநிற்கிறது. தாந்திரிகமெனக் கூறுநிற்பர் சத்துகள். அவ்விஷயத்திலிஃதே கிரமம்.

மருவும் = சீவர்கள் லீனப்பட்டிருக்கும். உன்முக அவச ரம் குறிக்க 'மருவும்' என விசேஷணமிங்கு. அவ்வியத்தம் = மூ

---

§ பழக்கப்பட்ட ராஜமார்க்கம். ‡ மாயையையோ? பிரகிருதி யென்றும், மாயாவியையோ? மஹேசுவரனென்றும் அறியக்கடவன்.

† பிரகிருதியையும் புருடனையும், இரண்டுகளையும் அநாதிகளென் றறி. விகாரங்களையும் குணங்களையுந்தானே பிரகிருதியினின்று உண்டா னதுகளாகவும் அறி.

லப்பிரகிருதி. தானே = சுதந்தரம், சர்வநிதானம், கானல் ஜலம் போன்றது 'அகண்டபரிபூரணசச்சிதாநந்த பரப்பிரமத்தினிடத்து' எனவே, உபாதியென பிரத்யக்சைதன்யத்திற்கு. விகிருதசத்துவரசஸ்தமோ சமுதாயரூபவத்தகையே, மகதத்துவம் என. ஆகும் = நாமம் பெறுநிற்கும். முதற்பரிணாமமென பிரகிருதியின். அருள் மகதத்துவம்தான் = கருணைரூபீகரித்தது யாது அதுவே. அகங்காரம் என ஆகாநிற்கும். அதுவும், வைகாரிகாதிபேதத்தினால் மூன்றுபேதிக்கிறது. கரு = பிறவி மூலமாகிய யாது அகங்காரமஃதே. மூன்றுக்காட்டிய = மூன்றுவிதமாதர்சிப்பித்த 'யோக்கியதை நிறம் தர்மம் தோற்றம் எனக்கொண்டு முறையே' குணம் ஆம் = சாத்துவிதம் ராசதம் தாமதம் என குணசப்தவாச்சியங்கள், தன் மாத்திரைகள் ஐந்து, உத்பன்னங்கள் எனவும்.

* 𑌤𑌥𑌾𑌚𑍋𑌕𑍍𑌤𑌮𑍍 तथाचोक्तम्

§ 𑌮𑍂𑌲𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌰𑌵𑌿𑌕𑍃𑌤𑌿𑌃 𑌮𑌹𑌦𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌵𑌿𑌕𑍃𑌤𑌯𑌸𑍍𑌸𑌪𑍍𑌤 । 𑌷𑍋𑌡𑌶𑌕𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑌃 𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌃 𑌨 𑌵𑌿𑌕𑍃𑌤𑌿𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌃 ॥ **मूलप्रकृतिरविकृतिः महदाद्याः प्रकृतिविकृतयस्सप्त । षोडशकश्च विकारः न प्रकृतिः न विकृतिः पुरुषः ॥** என.

மூலம் உரு.

இக்குணங் களிலே விண்போன் றிருக்குஞ்சிற் சாயை தோன்றும், முக்குணங் களினுந் தூய்தா முதற்குண மாயை யாகும், அக்குணப் பிரமச் சாயை யந்தரியாமி மாயை, எக்குணங் களும்பற் றுதோ னிமித்தகாரணமா மீசன்.

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌚𑍍𑌛𑌾𑌯𑌾 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌹𑌿 𑌗𑌣𑍇𑌷𑍍𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑍁
𑌛𑌾𑌯𑌾 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌫𑌲𑌤𑌿 𑌯𑍋 𑌹𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌚𑍍𑌛𑌾𑌸𑍍𑌵𑌚𑍍𑌛𑌤𑌾𑌰𑌾𑌤𑍍 ।

---

* அப்படியே கூறப்பட்டுமிருக்கிறது. § மூலப்பிரகிருதி விகாரமற்றது. மகதாதிகளான மகதத்துவம், அகங்காரதத்துவம் பூதபஞ்சகமென முறையே, பிரகிருதிவிகிருதிகள் எழு. பதினாறுகளும் விகாரங்கள். புருடன் பிரகிருதியுமன்று விகிருதியுமன்று.

𑌤𑌸𑍍𑌯𑍋𑌪𑌾𑌧𑍇 𑌰𑌨𑌨𑍁𑌭𑌵𑌿𑌤𑌾 𑌸𑍋𑌽𑌯𑌮𑍀𑌶𑍋 𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌚𑍋
𑌪𑌾𑌦𑌾𑌨𑌂 𑌸𑌕𑌲𑌜𑌗𑌤𑌾 𑌊𑌰𑍍𑌣𑌨𑌾𑌭𑌿𑌰𑍍𑌯𑌥𑍈𑌕𑌃 ॥

ब्रह्मच्छाया भवति हि गुणेष्वेषु सर्वेषु माया
सत्वं तत्र प्रतिफलति यो हीश्वरश्चान्तरात्मा ।
तस्योपाधे रननुभविता सोऽयमीशो निमित्तं
चोपादानं सकलजगता मूर्णनाभिर्यथैकः ॥

அவதாரிகை.

இன்னவாறு, சாமானியமா தர்சிப்பித்த சகத்சிருஷ்டியாதி முறையை, விசேஷமா தர்சிப்பிக்க, காரணவிசேஷம். § 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍 कश्चित् கூறுகின்றார். இக்குணங்களிலெனை.

பொழிப்புரை.

கூறிய விலக்கண ஸத்வாதி குணங்களில், ஆகாயம்போல நிரவயவமாவிருக்கின்ற பரிபூரண சைதன்யத்தினது சாயையானது, பிரதிபலிக்கும். கூப ஜலத்தில் ஆகாசாதி பிரதிபிம்பனம் போன்று. அம்மூன்று குணங்களினும் பரிசுத்தமாகிய ஸத்வப் பிரதான சக்தி, மாயா காரணோபாதியென யியைவதாகும். அத்தகைய ஸத்வப்பிரதான சக்தியில், ஆனந்தப்பிரதிபலனம் யாது? அது, அந்தராத்ம சப்தப்பிரதிபாத்யன் ஈசுவரனென ஸம்ஜ்ஞை ஆகிறது, பிரவிசித்தனுமென. மாயாசுபாவ மெத்தகைய சம்பந்தமு மில்லாதவன். எனவே, அகங்கார மமகார மில்லாதவன். ஆகவேதான், விசுத்த சத்வப்பிரதான மாயாப் பிரதிபிம்பனெனை. சத்துவத்தில் சத்துவம் விசுத்தம் என. அவனுக்கு அதுதானே (சத்வ ஸம்ஜ்ஞா மாயாதத்துவமே) உபாதி. ஆகவேதான், சுவாதீனமாயிகனெனை, அவனுக்கு ஈசுவரத்வாதி ஸாதக ஆலம்பன விசேஷமா வாகிறது. அவன்தானே நிமித்தோபாதான காரணன் ஆகிய ஈசுவரன். கிரமமா சொல்லப்போவ சகத் சிருஷ்டிக்கு.

பதப்பொருள்.

இக்குணங்களிலே = கூறியவிலக்கணசத்துவாதிகளில். விண் போன்று = ஆகாயமங்ஙனம் நிரவயவமாவிருக்கும். சிற்சாயை =

---

§ எதோ ஒன்று.

பரிபூரணசைதன்யத்தினது சாயையானது. தோன்றும் = காணப்படும் பிரதிபலனமா. முறையே வேறுவேறு. 'சத்துசித்து ஆனந்தசமுதாயமதினின்றும்' ஹிருதாகாச சிதாகாச பராகாசசமுதாயமுமாதலின் விண்போன்றென, கூபஜலத்திலாகாசாதி பிரதிபிம்பனம் போன்று.

குணபிமுகவவசரத்தை, சாயை என.

முக்குணங்களினும் = அவைகளில். தூய்து ஆம் முதல் குணம் = பரிசுத்தமாகிய சத்துவப்பிரதானசக்தி. மாயை = மாயா, காரணோபாதியென யியைவதாகும். அக்குணப்பிரமச்சாயை = அத்தகைய சத்துவத்தில் சக்தியில் யாது ஆனந்தப்பிரதிபலனம். அந்தரியாமி = அந்தராத்மசப்தப்பிரதிபாத்யன். ஈசுவரனென நாமமுமாகிறது, பிரஸித்தனுமென.

மாயை எக்குணங்களும் பற்றுதோன் = மாயைக்குரியவெத்தகையதும் சம்பந்திக்காதவன். எனவே, மமதை அகந்தையுறுதவன். ஆகவேதான் விசுத்தசத்துவப்பிரதான மாயாப்பிரதிபிம்பனென. அவனுக்கு, அதுதானே (சத்வஸம்ஜ்ஞா மாயாதத்துவமே) உபாதி. ஆகவேதான் சுவாதீனமாயிகனென, அவனுக்கு ஈசுவரத்வாதிஸாதக ஆலம்பன விசேஷமாவாகிறது. சத்வத்தில் பிரதானசத்வம் விசுத்தம் என. 'ஏமமாயாவிநோதவீசனர் என' உ-அ-ல் இந்நூலாசிரியர், ஆதலின்.

* 𑌮𑌾𑌯𑍋𑌪𑌾𑌧𑌿𑌰𑍍𑌜𑌗𑌦𑍍𑌯𑍋𑌨𑌿𑌃 मायोपाधिर्जगद्योनिः । என வசனத்தினால்.

அவன் தானே சர்வசக்தியீசுவரன். நிமித்தகாரணம் ஆம் ஈசன் = நிமித்தோபாதான காரணன். குலாலன் கம்மாளன், மண் பொன், போன்று முறையே. ஸ்வப்பிரதான ஸ்வோபாதிப் பிரதானத்தினாலும். சூக்ஷ்மோத்பத்திமுதற் கிரமமா சொல்லப் போவ பூதபௌதிக சகத்சிருஷ்டிக்கு.

எங்ஙனமுலகில் ஒரே அஸஹாய சிலந்திப்பூச்சி நூலுண்டு

* மாயோபாதிகன் ஜகத்காரணன்.

பண்ணுவதி னுபயகாரணமோ, அங்ஙனமே, பரமேசுவரன், ஸ்வயம் மகாமாயாவி, சர்வஜ்ஞ சர்வசக்தியும் உள்ளவனுய்க்கொண்டு, உபயகாரணனுயுமாகிறனென.

† 𑌯𑌥𑍋𑌰𑍍𑌣𑌨𑌾𑌭𑌿𑌸𑍍𑌸𑍃𑌜𑌤𑍇 𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑌤𑍇 𑌚 𑌯𑌥𑌾 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾 𑌮𑍋𑌷𑌧𑌯𑌸𑍍𑌸𑌮𑍍𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 । 𑌯𑌥𑌾 𑌸𑌤𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌤𑍍𑌕𑍇𑌶𑌲𑍋𑌮𑌾𑌨𑌿 𑌤𑌥𑌾𑌽𑌕𑍍𑌷𑌰𑌾𑌤𑍍𑌸𑌂𑌭𑌵𑌤𑍀𑌹 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌮𑍍 ॥ **यथोर्णनाभिस्सृजते गृह्णते च यथा पृथिव्या मोषधयस्सम्भवन्ति । यथा सतः पुरुषात्केशलोमानि तथाऽक्षरात्संभवतीह विश्वम् ॥** என முண்டகசுருதினின்றும்.

சகிதனெனக் காட்ட வக்குணப்பிரமச்சாயை யந்தரியாமியெனவாரோபத்தால். ரகிதனெனக் காட்டப்பற்றுதோனீசனென வபவாதத்தால், பின்னர் கூறியிருத்தலினுனும். எனவே, பேதமுறு புந்திமாயையென.

மனதெனவுமொருமாயை, என்றூர் தாயுமானவர். ஆகவே, மனோநிவிருத்தியே மாயாநிவிருத்தியென.

‡ 𑌨𑌹𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌮𑌨𑌸𑍋𑌽𑌤𑌿𑌰𑌿𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌮𑌨𑍋𑌹𑍍𑌯𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌭𑌵𑌬𑌨𑍍𑌧𑌹𑍇𑌤𑍁𑌃 । 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌨𑌷𑍍𑌟𑍇 𑌸𑌕𑌲𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌵𑌿𑌜𑍃𑌮𑍍𑌭𑌿𑌤𑍇𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌸𑌕𑌲𑌂 𑌵𑌿𑌜𑍃𑌮𑍍𑌭𑌤𑍇 ॥ **नह्यस्त्यविद्या मनसोऽतिरिक्ता मनोह्यविद्या भवबन्धहेतुः । तस्मिन् विनष्टे सकलं विनष्टं विजृम्भितेऽस्मिनू सकलं विजृम्भते ॥** என பகவத்பாதர் சூடாமணியில் ஆதலின்.

* 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌨𑌭𑍋𑌵𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌤𑌿 𑌚𑌿𑌚𑍍𑌛𑌾𑌯𑌾 𑌹𑌿 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌽𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌸𑌾 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌯𑌾𑌽𑌸𑌿𑌤𑌯𑌾 𑌤𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌹𑌿𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑍀𑌶𑍋 𑌨𑌿𑌤𑌿

---

† எப்படி சிலந்திப்பூச்சி சிருஷ்டித்து அடக்கிக்கொள்கிறதோ, பூமியில் எப்படி ஓஷதிகள் உண்டாகின்றனவோ, சீவித்திருக்கிற புருடனிடத்தினின்றும் கேசலோமாக்கள் உண்டாகின்றனவோ அத்தன்மையாகவே, அக்ஷரசொருபத்தினின்றும் ஆகாசாதி சகத்துண்டாகிறது.

‡ மனதுக்கு வேருக அவித்தையில்லை, மனதேயவித்தை, சம்சாரபந்த காரணம், அந்த மனது நஷ்டமாயிருக்கும்போது சகலமும் நஷ்டம், இந்த மனது விகாசமடைந்திருக்கையில் சர்வ சகத்தும் விளங்குகிறது.

* அவைகளில் எதனிடத்தில் ஆகாயம்போன்ற சிற்சாயையானது அந்தரியாமி பாவத்தினுல் பிரதிபலிக்கிறதோ, அதுவோவென்ருல், மா

𑌤𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 ॥ यस्यान्तेषु नभोवदुत्स्फुरति चिच्छाया हि मायाऽत्र सा त्व-न्तर्यामितया तया विरहितस्त्वीशो निमित्तस्थितः ॥ என பிரபோதாமிருதவசனமாதலின்.

தாத்பர்யம்.

கற்பிதமென குணத்திரயப்பிரதிபலன சித்து. சத்வாதிக்கமே மாயையென, அக்குணப் பிரதிபலன மந்தரியாமியென, நிமித்தோபாதானகாரணவீசனினையனென லும்.

மூலம் உகூ.

ஈசனுக் கிதுசு ழுத்தி யிதுவேகா ரணசரீரம்,
கோசமா னந்த மாகுங் குணமிரா சதம வித்தை, தேச
று மவித்தை தோறுஞ் சிற்சாயை சீவ கோடி, நாசமா
முயிர்க்கப் போது நாமமும் பிராஜ்ஞ ளுமே.

𑌈𑌶𑌸𑍍𑌯𑍇𑌯𑌂 𑌸𑍁𑌷𑍁𑌪𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌪𑍁𑌨𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌂 𑌦𑍇𑌹𑌮𑌾𑌸𑍀𑌦𑍇𑌷𑍈𑌵𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌕𑍋𑌶𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌨𑌨𑍁 𑌗𑍁𑌣𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌸𑍋𑌽𑌸𑌾𑌵𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾 । 𑌚𑌿𑌚𑍍𑌛𑌾𑌯𑌾 𑌚𑍇𑌤𑌰𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌫𑍁𑌰𑌤𑌿 𑌬𑌹𑍁𑌤𑌰𑌂 𑌜𑍀𑌵𑌕𑍋𑌟𑍍𑌯𑍋𑌽𑌤𑍍𑌰 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌸𑍍𑌫𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌸𑍍𑌸𑍁𑌷𑍁𑌪𑍍𑌤𑍌 𑌤𑌦𑌭𑌿𑌮𑌤𑌵𑌤 𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌾 ॥

ईशस्येयं सुषुप्तिर्भवति पुनरियं कारणं देहमासीत्
एषैवानन्दकोशो भवति ननु गुणो राजसोऽसावविद्या ।
चिच्छाया चेतरायां स्फुरति बहुतरं जीवकोट्योऽत्र यस्यां
सर्वास्फूर्तिस्सुषुप्तौ तदभिमतवत स्तस्य तु प्राज्ञसंज्ञा ॥

அவதாரிகை.

இன்னவா றீசோபாதி கூறினதினின்றும் காரண சிருஷ்டி கூறி, சீவனுடையவும் காரணோபாதி காண்பிக்கிறார். ஈசனுக்கென.

பொழிப்புரை.

மாயோபாதிகனுக்கு இம்மாயையானது ஸம்பிரஸாதாவஸ்தை, இம்மாயையே காரண தேகம், கோசமோ? பிரமோதம் என

யை. அம்மாயையினாலே யாவன் விசேஷாகிதனோவென்றால்? ஈசன், அவனே நிமித்த காரணன்.

ஆகும். இனி, யாது ரஜோகுணம் அது அவித்தை (காரியோபாதி) யென இவ்வவசரம். மலினரூப காரியோபாதி தோறும் 'அனேகமாயிருக்குகையாலே' சிற்சாயையானது பிரதிபிம்பிக்கும், அப் பிரதிபிம்பங்கள் சீவராசியென. ஸர்வாபாவ சீவர்க்கு அவ்வவசரம் அபிமான ஸம்ஜ்ஞையோவென்றால், பிராஜ்ஞன் என இயைவதாகும்.

பதப்பொருள்.

ஈசனுக்கு = மாயோபாதிகனுக்கு. இது = மாயையானது. சுழுத்தி = ஸம்பிரஸாதாவஸ்தை. இம்மாயையே காரணதேகம். கோசமோ ? ஆனந்தம் ஆகும் = பிரமோதம் எனக்கூறத்தகுவதாகும். மேல்.

குணம் இராசதம் = ரசோகுணமோவெனில். அவித்தை = காரியோபாதியென விவ்வவசரம். தேசு அறு = விளக்கமின்றிய (மலினரூப). அவித்தை தோறும் = காரியோபாதி தோறும். 'அனேகமாயிருக்குகையாலே' சிற்சாயை = சித்சாயையினது பிரதிபிம்பம். சீவ கோடி = சீவராசியென. நாசம் ஆம் = யாவுமிறந்த (அஸ்பூர்த்த). உயிர்க்கு அப்போது = சீவர்க்கவ்வவசரம். நாமமும் பிராஜ்ஞன் ஆமே = அபிமான ஸம்ஜ்ஞையும் பிராஜ்ஞன் என இயைவதாகும்.

தேசுள வித்தையென்ன மாயை, சமஷ்டியென்னவும், தேசறுமவித்தை, தோறும், என வியஷ்டியை.

அவித்தை வித்தை முறையே, யஜ்ஞானம் ஞானமென, சாதன சாத்தியமும். இதற்கிஃதே முறை.

ராசதம் சாதனம், சாத்துவிதம் சாத்தியமென நிச்சலனத்தால். சாதனமாக்காணவிதை, யகங்கார தத்துவம் ஸாத்தியமென பிறவிமூலமாதலின். இதனைக்காண சாதனமா, சாத்தியம் மகதத்துவம், கருணைரூபீகரித்ததாதலின். இதனையோ ? அவ்வியத்த, மிதை சாதனமாக்க, பிரமம் சாத்தியமென. இங்ஙனமிதற்கப்பா லனவஸ்தாதோடம். என்வே அறிவறியாமையடுக்குகளிம்முறை.

அறிவறியாமையனேகவடுக்கே மேலுங்கீழு மென்மனார்புலவர். எனச்சான்றோர் ஆதலின்.

மூலம் ௨௭.

அழுக்கொடு பற்றுஞ் சீவர்க் கதுவேயா னந்த கோசம், சுழுத்திகா ரணச ரீரஞ் சொன்னவிம் மட்டு மோகம், முழுக்குணத் திரண்டால் வந்த மூலவா ரோ பஞ் சொன்னோம், வழுத்துசூக் குமவா ரோப வழியுநீ மொழியக் கேளாய்.

𑌅𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂𑌸𑌕𑍍𑌤𑌾𑌸𑍍𑌸𑌕𑌲𑌪𑌶𑌵 𑌸𑍍𑌸𑍈𑌵 𑌭𑌵𑌿𑌤𑌾
𑌤𑌦𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌃 𑌕𑍋𑌶𑍋 𑌦𑍃𑌢𑌤𑌰𑌸𑍁𑌷𑍁𑌪𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌵𑌪𑍁𑌰𑌪𑌿 ।
𑌅𑌮𑍀𑌷𑌾𑌮𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌪𑍍𑌰𑌚𑍁𑌰 𑌮𑌥 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌸𑍁𑌮𑌲𑌿𑌨𑌾𑌤𑍍
𑌗𑍁𑌣𑌾𑌦𑍁𑌦𑍍𑌭𑍂𑌤𑌂 𑌯𑌚𑍍𑌛𑍃𑌣𑍁 𑌤𑌦𑌿𑌹 𑌭𑍂𑌯𑍋𑌽𑌪𑍍𑌯𑌵𑌹𑌿𑌤𑌃 ॥

अविद्यासंसक्तास्सकलपशव स्सैव भविता
तदानन्दः कोशो दृढतरसुषुप्तिर्वपुरपि ।
अमीषामज्ञानप्रचुर मथ वक्ष्ये सुमलिनात्
गुणादुद्भूतं यच्छृणु तदिह भूयोऽप्यवहितः ॥

அவதாரிகை.

நிறுத்த முறையானே கூறி, சூக்ஷ்மோத்பத்தி வருமாறு கூற உபக்கிரமிக்கிறார். அழுக்கென.

பொழிப்புரை.

காரியோபாதியாகிய அவித்தையோடு (அவித்தையில்) தாதாத்மியமுறும் (பிரதிபிம்பிதர்களான) பசுக்களுக்கு, அவ்வவித்தைதானே ஆனந்தமய கோசம், ஸம்பிரஸாதாவஸ்தை, காரண சரீரமும் என. சொல்லிய இது பரியந்தம், மயக்கமாகிய பிரகிருதியின், சாத்துவித ராசத முழு குணங்களாலுண்டான காரண சரீர அத்யாச முரைத்தோம் சீசஜீவர்க்கு. முமுக்ஷுக்களை நிமித்தீகரித்து, பூர்வீகர்களால் மகான்களால் நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிற, சொல்லப்போவ சூக்ஷ்ம பூதோத்பத்தி, அதன் பின்னர் சூக்கும சரீர அத்தியாசமார்க்கமும் 'பாகு பாடுடைய, அத்யந்தம் மலின ரூப, தாமதத்தினின்றுண்டான' யாம் கூறுதும் கேளுதி பராமுகமின்றி.

பதப்பொருள்.

அழுக்கொடு = காரியோபாதியோடு (அவித்தையில்) பற்றும் = தாதாத்மியமுறும் § ப்ரதிபிம்பிதா: प्रतिबिम्बिता: சீவர்க்கு = பசுக்களுக்கு. பசுப்பொன்றீசுவரபிரேரணமன்றி யஸ்வதந்திரர்களெனப் பிரவிருத்யாதிகளில். சீவபசுத்வ மவித்யோபாதிகொண்டு.

* தத்வைசித்ர்யா தநேகதா। तद्वैचित्र्या दनेकधा। என வசனத்தினின்றும்.

அதுவே ஆனந்தகோசம் = அவ்வவித்தைதானே பிரமோத கோசம். சுழுத்தி = ஸம்பிரஸாதாவஸ்தை. காரண சரீரமும் என. சொன்ன இம்மட்டும் = காண்பித்த இது பரியந்தம். மோக = பிரகிருதியின். முழுக்குணத்து இரண்டால் வந்த = முழு சாத்துவிதம் ராசதம் இரண்டு குணங்களானுத்பன்ன. மூல ஆரோபம் சொன்னோம் = காரணவத்தியாச முரைத்தோ மீச சீவர்க்கு.

வழுத்து = அதிகாரியை நிமித்தீகரித்து நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிற சொல்லப்போவ. சூக்கும ஆரோபவழியும் = சூக்கும பூதோத்பத்தி, அனந்தரம் சூக்கும சரீர அத்தியாச மார்க்கமும். ‘பாகுபாடுடைய, அத்யந்தம் மலினரூப, தாமதத்தினின்றுண்டான’ நீ மொழியக்கேளாய் = யாம் கூறுதும் கேளுதிபராமுகமின்றி.

அனாத்ம விஷயபந்தம் மோசிப்பிக்க வழியென. ஏனைய சரீடத்து மொட்ட உம்மையும். சூக்ஷ்மோத்பத்தி சம்பிரதாயோபதேசமன்றிமுடியா (துரூஹம்) உபாதி நீக்கற்கென வழுத்து வழி. அதிகாரியை நிமித்தீகரித்து எனக்கூறியிருத்தலின்.

கற்பிதமென ஞாபிக்க சூக்குமவாரோபவழியும் என்றார். உம்மையிறந்தது தழுவுதலின், கூறியுள்ள மூலவாரோபமன்றியுமெனக்கொள்ளலர்த்தாபத்தி. இராசதமழுக்கென உங-ல் ஆதலின்.

சர்வசாக்ஷியென சுத்தப்பிர்மம். அதனிடத்தபின்னசத்தி, யவ்வதீதப்பிரமத்தடங்கச், சுத்தப்பிர்மமெனச் சூரியனிற் சூடுபோன்று.

---

§ பிரதிபலிக்கப்பட்டவர்களான. * அதன் நானாத்தன்மையாலனேகப்பிரகாரம்.

அறியா வூகவுசாவெனச்சூடு. நிர் விகற்பத்திலுபமேயமிது.

பரப்பிரமமெனவச்சுத்தம். ‘பறைவியாபகத்துக்குட்பட வச்சத்தி விசிரிம்பித்துச் சுத்தப்பிரமத்தை வியாபிக்கும்போது’ சூரியகிரணமெங்குமாய் பிரகாசிக்க வஃதடங்கியிருப்பது போன் றதில். ஆகாயத்தை எங்குமாய் என. கிரணத்துக்கு சாக்ஷாத் சம்பந்த மாகாயத்தாதலின்.

§ இதஸ்த்வந்யாம் ப்ரக்ருதிம் வித்தி மே பராம் । **इतस्त्वन्यां प्रकृतिं विद्धि मे पराम् ।** என்றார் பகவான். பரப்பிரகிருதியை.

† இதீயம் மே பிந்நா ப்ரக்ருதிரஷ்டதா । அபரேயம் । **इतीयं मे भिन्ना प्रकृतिरष्टधा । अपरेयम् ।** எனக் கூறியிருத்தலினின் றும், முன்னயது அபின்ன, உத்கிருஷ்டமெனவும்.

அச்சத்தி, அப் பிரகாச நிச்சலன சலன மக்கினம் போன்று முறையே, அவிகிருத சாத்துவித ராசத தாமத, பராகாச சிதா காச ஹிருதாகாச, ஆனந்தரூப சித்ரூப சத்ரூப, சக்திசமுதாய முமென. மேலும், அத்திரிவித சக்திசகித பரப்பிரமத்துக்கு, மு றையே பரமானந்தன், பரிபூரணன், பரன் என நாமம். ஆகவே, ‘விண்போன்றிருக்கும் சிற்சாயை’ என உடு-ல் கூறியிருத்தலி னின்று மர்த்தாபத்தியால் இவையனைத்தும் கூறப்பட்டது.

இத்தகைய வகண்டபரிபூரண சச்சிதானந்த பிரத்யக்சைத ன்யத்துக்கு உபாதிபூத மூலப்பிரகிருதி, அவ்வபின்ன பராசத்தி யினின்றும், கானல் ஜலம்போல் விசிரிம்பித்து, பின்னவபரா வஜ் ஜல நிச்சலன சலன மக்கனம் போன்று முறையே, விகிருத சாத்துவித ராசத தாமத, மாயா அவித்யா தாமஸீ, துக்க சட அநிர்த சக்திசமுதாயமா நிற்குமென, பகவான் கூறியபடி யஷ் டவிதமா.

‡ பூமிராபோऽநலோ வாயு: கம் மநோ புத்திரேவ ச । அஹங்கார இதீயம் மே பிந்நா ப்ரக்ருதிரஷ்டதா ॥ அப

---

§ இதுகளைக் காட்டிலுமோ! அன்னிய விசுத்த பரப்பிரகிருதியை, ஆத்ம பூதையை அறி. † அவித்யா ஸம்யுக்தம், எங்ஙனம் கூறப்பட்ட துகள், எனது ஐசுவரீ மாயாசத்தி எட்டுவிதமா பின்னங்கள், அன்றென சிரேஷ்டம், நிகிருஷ்டங்கள்.

‡ தன் மாத்திரைகள், மனதுக்குக் காரணமகங்காரம், புத்தியென

ஸெயடி । भूमिरापोऽनलो वायुः खं मनो बुद्धिरेव च। अहङ्कार इतीयं मे भिन्ना प्रकृतिरष्टधा ॥ अपरेयम् । என பகவான். முன்னயவோடு சம்பந்தம்.

அதிஷ்டானத்வத்தினுல் பிரமகூடஸ்தரென பரமானந்தன் பரிபூரணனை, அவைதங்க, மாயையவித்தையெனச் சத்துவரசோ குணங்களை, ஆரோபத்வத்தின வீசசீவரென யவற்றின் பிரதி பலனங்களை, மேல் விளைவின் ஹேதுத்வத்தினுற் காரணசரீரமென வவ்வுபாதிகளை, அனைத்து மடங்கி நிற்றல்கொண்டவைகளிற் சுழுத்தியவத்தையென, பிரியம்மோதப்பிரமோதமா நிற்றல் கொண்டவைகளி லானந்தமய கோசமென, அபிமானித்து நிற்றல் கொண்டவைகளை யந்தரியாமி பிராஜ்ஞரென.

தாத்பர்யம்.

சீவேசோற்பத்தி கூறினதெனக் காரணோபாதியுடன்.

மூலம் உஅ.

ஏமமா யாவி நோத வீசனு ரருளி ஞலே, பூமலி யுயிர்கட் கெல்லாம் போகசா தனமுண் டாகத், தாமத குணமி ரண்டு சத்தியாய்ப் பிரிந்து தோன்றும், வீமமா மூட லென்றும் விவிதமா ந் தோற்ற மென்றும்.

வதூ஼ஃ வஶ஼ிநாஂ கூவயெவ ஸவ஼

ஹெமாய஼ ஐஜூாநஶயஂ தயோ ஹி ।

விக்ஷெவ உதூ஼ாவரணஷ நாஶ

ஜெயா ஸவதூ஼ாவூதயெஜவி ஸூஷெஷ஼ ॥

வகங்கார காரணம், மகதத்வம் அகங்காரம் என்ற அவ்வியக்தம். எப்படி விஷம்கலந்த அன்னம் விஷமென சொல்லப்படுகிறது. இன்னவாறு அகங்காரவாஸனை போன்று அவ்வியத்தம். மூலகாரண மகங்காரம் என சொல்லப்படுகிறது. பிரவர்த்தகத்வமாயிருக்குகையாலே அகங்காரத்துக்கு. அகங்காரந்தானே அனைத்திற்கும் பிரவர்த்தி பீஜம். பார்க்கப்படுகிறது உலகில் என. அவித்யா ஸம்யுக்தம் (அவித்தையோடு கூடினது) எங்ஙனம் கூறப்பட்டதுகள் எனது ஐசுவரீமாயாசக்தி எட்டுவிதமா பின்னங்கள், அன்றென சிரேஷ்டம், நிகிருஷ்டங்கள், பேதங்கள். என முன்னர்.

पत्युः पशूनां कृपयैव सर्व भोगार्थ मज्ञानमयं तमो हि ।
विक्षेप इत्यावरणश्च नाम्ना द्वेधा भवत्यावृतयेऽपि सृष्ट्यै ॥

அவதாரிகை.

அதனுற்பத்தி முறை காண்பிக்கிறார். ஏமவென.

பொழிப்புரை.

மோகமாகிய மாயையை விளையாட்டாவுடைய நியந்தா ஈசுவரனுடைய காருண்ய விலாஸத்தினாலேதானே, பொலிவு மீக்குற்ற சீவர்களுக்கு ஸர்வ உபபோக சாதனமாகிய சூக்கும தேகோத்பத்தி நிமித்தம், முன்னர் கூறியுள்ள தமோகுணமானது, ஆத்மானாத்மாக்களினுடையவும், பிரம சகங்களினுடையவும் பேதத்தை மறைக்கிற காரணத்தினாலே, பயங்கரமான ஆவரணம் எனவும், லிங்காதி பிரமாண்டாந்தம் பகுவித ஜகத்தை சிருஷ்டிக்கிற காரணத்தினாலே, ஆகாசாதிரூபத்தினால் ஆத்மாவைப் பரிணமிப்பிக்கிறதெனத் தானாகட்டும், விக்ஷேபம் எனவும், இரண்டு சத்தியா பிளவுபட்டுக் காணப்படும். அவ்விருசத்தியுள் ஆவரணமோ இருவிதம். அஸத்து அபானம் என.

பதப்பொருள்.

ஏம மாயாவிநோத = மோகரூப மாயையை கிரீடார்த்தமா (லீலையா) வுடைய. எனவே, மாயோபாதிகர் ஈசுவரன் என்பதும் அவர் சுவாதீனமாயிகர் என்பதும், அவ்வுபாதி, அவருக்கு ஸர்வஜ்ஞத்வாதி குண ஆலம்பன விசேஷமுமாகிறது. என்பதும், உ௬-ல் கூறியுள்ள 'மாயை யெக்குணங்களும் பற்றுதோன்' என்ற வாக்கியத்தில் அந்தர்பாவமென்பது குறிப்பு.

† ஹொஙாயஃ ஸுஷிரிதுநெு கீ஭ாயஃஜிதிவாவ ரெ। **भोगार्थं सृष्टिरित्यन्ये क्रीडार्थमितिचापरे ।** என காரிகைநின்றும்.

ஈசனார் = நியந்தா பசுபதியின். அருளினாலே = காருண்ய விலாச திருஷ்டி பாதத்தினாலே தானே.

உ௪-ன் உரையில் கூறியுள்ள பரன், ஈசனென விங்கு.

---

† போகநிமித்தம் சிருஷ்டியென அன்னியர், விளையாட்டு நிமித்தமெனவும் இதரர்கள்.

§ அத்ருஷ்டாதீநாம் ஜடத்வேநாப்ரதாநத்வத்யோதநார்த்தம்
अदृष्टादीनां जडत्वेनाप्रधानत्वद्योतनार्थं தானே, யெனக்கொண்டது.

மேலும், பூமலி என்றதினின்றும்.

பூமலி = புஷ்பவிகாஸோன்முக 'முகுளீ பாவத்தினின்றும்' உயிர்கட்கு = சீவர்களுக்கு. எல்லாம் போக சாதனம் உண்டாக = சர்வோப போகசாதன சூக்ஷ்மதேகோத்பத்தி நிமித்தம். தாமத குணம் = கூறியுள்ள வஞ்ஞானமயம் தமோகுணமானது. இரண்டு சத்தியா. பிரிந்துதோன்றும் = பிளவுபட்டு காணப்படும். வீமம்ஆம் மூடல் என்றும் = பயங்கரமாகிய ஆவரணம் எனவும். 'மறைக்கிறதென ஆத்மானாத்மாக்களின், பிரம சகங்களினுடையவும் பேதத்தை.' ஆவரண சத்தி இரண்டாவாகிறது. விவிதம் ஆம் தோற்றம் என்றும் = நாநா ஆகும் விக்ஷேபமெனவும். 'ஆகாசாதி ரூபத்தினுலாத்மாவைப்பரிணமிப்பிக்கிறதென.

‡ விக்ஷிப்யதேऽநேந ஜ்ஞாத்ராதிரூபேணாத்மேதி விக்ஷேப꞉ விக்ஷேபஶக்திரிதி । विक्षिप्यतेऽनेन ज्ञात्रादिरूपेणात्मेति विक्षेपः विक्षेपशक्तिरिति ।

பிரதானத்தினு லாவரண காரிய முன்னர். மறைக்கிற நிமித்தம். அகத்தில் திருக்திரிசியங்களின், புறத்தில் பிரமஸர்க்கங்களின் பேதத்தையுமென.

† ஆவ்ருணோத்யபராஶக்தி꞉ । आवृणोत्यपराशक्तिः । என வசனத்தினுல்.

பகுவித சிருஷ்டிபொருட்டுமென விக்ஷேபசக்தி. லிங்காதி பிரமாண்டாந்தம் ஜகத்தை சிருஷ்டிக்கிறது, என.

மூலம் உக.

தோற்றமாஞ் சத்தி தன்னிற் சொல்லிய விண்ணும் விண்ணில், காற்றதாங் காற்றிற் றீயாங் கனலி

---

§ கர்ம ஜன்யமாயும் பல ஜனகமாயுமிருக்கிற அதிருஷ்டம் முதலானதுகள் சடமாயிருக்குகையினுலே, அப்பிரதானமென்பதை யறிவிக்கும் பொருட்டு.

‡ இதனுலே ஆத்மாவானது ஞாதாமுதலான ரூபமாக சலிக்கப்படுகிறது என விக்ஷேபம் = விக்ஷேப சத்தியென. † நிகிருஷ்டசக்தி மறைக்கிறது.

னீர் நீரின் மண்ணும், போற்றுமிவ் வைந்து நொய்
ய பூதங்க ளென்றும் பேராம், சாற்றுமற் றிவற்றிற்
போக சாதன தனுவுண் டாகும்.

𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑌨𑌾𑌮𑍍𑌨𑍀 𑌸𑌮𑌭𑌵𑌦𑌥 𑌸𑌾 𑌵𑍍𑌯𑍋𑌮 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌨𑌭𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌗𑍍𑌨𑌿𑌸𑍍𑌤𑌤𑍋𑌽𑌮𑍍𑌭𑌸𑍍𑌸𑌮𑌭𑌵𑌦𑌵𑌨𑌿𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌤𑌾𑌨𑌿 । 𑌨𑌾𑌮𑍍𑌨𑌾 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌧𑍀𑌰𑍈𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌸𑌕𑌲𑌨𑍃𑌣𑌾𑌂 𑌭𑍋𑌗𑌲𑌾𑌭𑌾𑌯 𑌤𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌜𑌾𑌤𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍍𑌯𑌷𑍍𑌟𑌕𑌂 𑌤𑌤𑍍 𑌜𑌗𑌤𑌿 𑌜𑌨𑌿𑌮𑌤𑌾𑌂 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌦𑍇𑌹𑌂 𑌵𑌦𑌨𑍍𑌤𑌿 ॥

शक्तिर्विक्षेपनाम्नी समभवदथ सा व्योम तस्मान्नभस्वान् तस्मादग्निस्ततोऽम्भस्समभवदवनिः पञ्चभूतानि तानि। नाम्ना प्रोक्तानि धीरैरिति सकलनृणां भोगलाभाय तेभ्यो जातं पुर्यष्टकं तत् जगति जनिमतां लिङ्गदेहं वदन्ति ॥

அவதாரிகை.

மேலும் விக்ஷேபகாரியம் முன்னர் காண்பிக்கிறார், அவ்வி ரண்டில். † 𑌗𑍁𑌰𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌹𑍇𑌤𑍁𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌅𑌭𑍍𑌯𑌰𑍍𑌹𑌿𑌤𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 । **गुर्वादिहेतुत्वेन अभ्यर्हितत्वेन ।**

பொழிப்புரை.

யாது விக்ஷேபசத்தி யதனில், உடு-ல் கூறியுள்ள ஹ்ருதாகா சமானது, சப்ததன்மாத்திரையா ஆகும், அதினின்று மாகாயம். அவ்வாகாயத்தில் யாது வாயு அது, சப்தஸகித ஸ்பர்சதன் மாத்திரையா ஆகும், அதினின்றும் வாயு. அவ்வாயுவில் யாது அக்கினி அது, சப்தஸ்பர்சஸகித ரூப தன்மாத்திரையா ஆகும், அதினின்றும் தேயு. அவ்வக்கினியில் யாது அப்பு அது, சப்தஸ்பர்ச ரூபஸகித ரஸ தன் மாத்திரையா ஆகும், அதினின்றும் அப்பு. அந்நீரில் யாது மண் அது, சப்த ஸ்பர்ச ரூப ரஸ ஸகித கந்த தன்மாத்திரையா ஆகும், அதினின்றும் பிருதிவி, என முறையே

மேலும், ஸத்யபுத்தி யவதாரண முற்றவர்களால் துதிக்கப் பெற்ற, இத் தன்மாத்திரைகளைந்தும் சூக்குமபூதங்களென்றுகூட

---

† குரு முதலானதற்கு காரணமாயிருக்குகையாலே, உத்கிருஷ்டமாயிருக்குகையினுலே.

பெயர் பெருவனவாகு மத்தகையோரால். எனவே, சுருதி சம்மதமன்றியும் என்பது பொருள்.

இத் தன்மாத்திரைகளாகிய அபஞ்சிகிருத பூதங்களினின்றும், போக சாதனத்துக்குரிய சூக்ஷ்மசரீரமுண்டாகும். இதானது சர்வசிவர்களுக்கும் சாதாரணம் லிங்கசரீரம் என. இதுதானே அனாதி ஜீவோபாதி யென்பதும்.

பதப்பொருள்.

தோற்றம்=யாது விக்ஷேபம், அது சத்ரூப ஆத்மா.

‡ 𑌸𑌦𑍇𑌵𑌸𑍋𑌮𑍍𑌯𑍇𑌦𑌮𑌗𑍍𑌰𑌆𑌸𑍀𑌤𑍍। सदेवसोम्येदमग्रआसीत्
என சாந்தோக்கிய சுருதி நின்றும்.

ஆம் சத்திதன்னில்=அத்தகைய சத்தி யாது அதனில். எனவே உடு-ல் கூறியுள்ள ஆத்மசத்தியில் என.

சொல்லிய=உடு-ல் கூறியுள்ள. விண் ஆம்=இதயாகாசமானது சத்ததன்மாத்திரையா ஆகும்.

§ 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨 𑌆𑌕𑌾𑌶𑌸𑍍𑌸𑌮𑍍𑌭𑍂𑌤𑌃। आत्मन आकाशस्सम्भूतः ।
என தைத்தரீய சுருதினின்றும்.

விண்ணில்=அதினின்றும். காற்று அது ஆம்=யாது வாயு அது சப்தஸ்பர்ச தன்மாத்திரையா உண்டாகும். காற்றி லதினின்றும். தீ ஆம்=அக்கினி, சப்தஸ்பர்சரூப தன்மாத்திரையுண்டாகும். கனலி லதினின்றும். நீர்=அப்பு, சப்தஸ்பர்ச ரூபரஸ தன்மாத்திரை யுண்டாகும். நீரிலப்புவி லதிநின்றும். மண் ஆம்=பிருதிவி, சப்தஸ்பர்சரூபரஸகந்த தன்மாத்திரையுண்டாகும். என முறையே ஈசுவர ஈக்ஷானந்தரம்.

† 𑌆𑌕𑌾𑌶𑌾𑌦𑍍𑌵𑌾𑌯𑍁𑌃, 𑌵𑌾𑌯𑍋𑌰𑌗𑍍𑌨𑌿𑌃, 𑌅𑌗𑍍𑌨𑍇𑌰𑌾𑌪𑌃, 𑌅𑌦𑍍𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀। आकाशाद्वायुः, वायोरग्निः, अग्नेरापः, अद्भ्यः पृथिवी ।
எனவும்.

---

‡ குழந்தாய் சிருஷ்டிக்கு முன்னர், காணப்படுகிற இந்த சகத்து சத்தாகவே இருந்தது.

§ ஆத்மாவினிடத்தில் நின்றும் ஆகாய முண்டாச்சுது.

† ஆகாயத்தினின்றும் வாயு. வாயுவினின்றும் அக்கினி. அக்கினியினின்றும் அப்பு. அப்புவினின்றும் பிருதிவி.

* 𑌵𑌿𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑌾𑌤𑍍 𑌗𑌗𑌨𑌂 𑌤𑌤𑍋 𑌮𑌰𑍁𑌦𑌿𑌤𑌸𑍍𑌤𑍇𑌜𑌸𑍍𑌤𑌤𑍋𑌽𑌮𑍍𑌭𑍋𑌮𑌹𑍀 । विक्षेपात् गगनं ततो मरुदितस्तेजस्ततोऽम्भोमही । எனவும் பிரபோதாமிருதவசனமாதலின்.

போற்றும் இவ்வைந்தும் = புத்திமான்களால் துதிக்கப்பெற்ற இத்தன்மாத்திரைகள். நொய்ய பூதங்கள் எனவும் பேர் ஆம் = சூக்ஷ்ம பூதங்கள் என்றுகூட நாமமுறுவனவாகு மத்தகையோருல். எனவே.

சாற்றும் மற்று = சுருதி சம்மதமன்றியும் என்பது பொருள். இவற்றில் = தன் மாத்திரை ஸம்ஜ்ஞிகங்களினின்று மபஞ்சீகிருதங்களினின்றும் பூதங்களினின்றும். போக சாதன = போகோத்பாதனத்தின் பொருட்டு, எனவே சதனத்துக்குரிய. தனு = புர்யஷ்டகம், தத்ஸம்ஜ்ஞிகம் லிங்கதேகம். உண்டாகு முத்பன்னு.

† 𑌤𑌥𑌾𑌚𑍋𑌕𑍍𑌤𑌮𑍍 । तथाचोक्तम ।

§ 𑌕𑌰𑍍𑌮𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌖𑌲𑍁 𑌪𑌞𑍍𑌚 𑌤𑌥𑌾 𑌪𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌮𑌨𑌆𑌦𑌿𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌯𑌞𑍍𑌚 । 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌦𑌿𑌪𑌞𑍍𑌚𑌕 𑌮𑌥𑍋 𑌵𑌿𑌯𑌦𑌾𑌦𑌿𑌕𑌞𑍍𑌚 𑌕𑌾𑌮𑌶𑍍𑌚 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌚 𑌤𑌮𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌰𑌷𑍍𑌟𑌮𑍀 𑌪𑍂𑌃 ॥ कर्मेन्द्रियाणि खलु पञ्च तथा पराणि बुद्धीन्द्रियाणि मनआदिचतुष्टयञ्च । प्राणादिपञ्चक मथो वियदादिकञ्च कामश्च कर्म च तमः पुनरष्टमी पूः ॥ என.

மேலும்,

|| 𑌵𑌾𑌗𑌾𑌦𑌿 𑌪𑌞𑍍𑌚 𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑌾𑌦𑌿 𑌪𑌞𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌦𑌿 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌭𑍍𑌰𑌮𑍁𑌖𑌾𑌨𑌿 𑌪𑌞𑍍𑌚 । 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌚 𑌕𑌾𑌮𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑍀 𑌪𑍁𑌰𑍍𑌯𑌷𑍍𑌟𑌕𑌂 𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌶𑌰𑍀𑌰𑌮𑌾𑌹𑍁𑌃 ॥ वागादि पञ्च श्रवणादि पञ्च

---

* விக்ஷேபத்தினின்றும் ககனம் (ஆகாசம்). அதினின்றும் வாயு அதினின்றும் தேயு அதினின்றும் அப்பு பிருதிவியதினின்றும்.

† அப்படியே சொல்லப்பட்டுமிருக்கிறது. § கர்மேந்திரியங்கள் ஐந்து, அப்படியே அன்னியங்கள் ஞானேந்திரியங்கள், மனதை ஆதியாக்கொண்ட நான்குகளும், எனவே மனம் புத்தி சித்தம் அகங்காரம் என. பிராணதிபஞ்சகம், பிறகு ஆகாசாதிகமும், காமமும், கர்மமும், பின்னும் அஞ்ஞானமும், எட்டு புரி அல்லவா.

|| வாக்காதி யைந்து, சுரோத்திராதி யைந்து, பிராணதி யைந்து, ஆகாசாதிகள் ஐந்து புத்திமுதலியன, அவித்தையும், காம, கர்மங்கள், புரியஷ்டகத்தை சூக்ஷமசரீரம் என சொல்கிருர்கள்.

प्राणादि पञ्चाभ्रमुखानि पञ्च । बुद्ध्याद्यविद्यापि च कामकर्मणी पुर्यष्टकं सूक्ष्मशरीरमाहुः ॥ என்றார் சூடாமணியில் பகவத்பாதரும்.

இதானது சர்வசீவர்களுக்கும் சாதாரணம் லிங்கசரீரம். * 𑌲𑍀𑌨𑌶𑌬𑍍𑌦𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌗𑌮𑌯𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌵𑌾 । 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌗𑌮𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌮𑍍 । 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍃𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌯𑍋𑌰𑍍𑌗𑌮𑌕𑌞𑍍𑌚 । लीनशब्दार्थं गमयतीति वा । लिङ्ग्यते गम्यते दृश्यं ब्रह्मवेति लिङ्गम् । द्रष्टृदृश्ययोर्गमकञ्च ।

இதுதானே அனாதி சிவோபாதியென் தாத்பர்யார்த்தம்.

மூலம் ௩௦.

ஆதிமுக் குணமிப் பூத மடங்கலுந் தொடர்ந்து நிற்கும், கோதில்வெண் குணத்தி லேந்து கூறுணர் கருவி யாகும், ஓதிய பின்னை யைந்து முளம்புந்தி யிரண்டா ஞான, சாதன மாமிவ் வேழுஞ் சற்குணப் பிரிவி னாலே.

𑌭𑍂𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌸𑍁 𑌗𑍁𑌣𑌤𑍍𑌰𑌯𑌮𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂
𑌸𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌖𑌲𑍁 𑌪𑌞𑍍𑌚 𑌮𑌤𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌿 ।
𑌆𑌸𑍀𑌨𑍍𑌮𑌨𑌶𑍍𑌚 𑌧𑌿𑌷𑌣𑌾 𑌚 𑌸𑌮𑌷𑍍𑌟𑌿𑌸𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍
𑌏𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌪𑍍𑌤 𑌖𑌲𑍁 𑌬𑍋𑌧𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌧𑍍𑌧𑌕𑌾𑌨𑌿 ॥

भूतेषु पञ्चसु गुणत्रयमस्ति नित्यं
सत्वात् भवन्ति खलु पञ्च मतीन्द्रियाणि ।
आसीन्मनश्च धिषणा च समष्टिसत्वात्
एतानि सप्त खलु बोधविवर्द्धकानि ॥

அவதாரிகை.

சாமானியமா, தர்சிப்பிக்கப்பட்டிருக்கிற, அதைத்தானே. § 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌮𑌵𑌯𑌵𑌶𑍋 𑌵𑌿𑌭𑌜𑍍𑌯 लिङ्गमवयवशो विभज्य காண்பிக்க, வரு

---

* லீனசப்தார்த்தத்தை அறியப்படுத்திவிக்கிறது என்த் தானு கட்டும், திரிசியமென்ன, பிரமமென்ன, இதுகள் இதனாலே அறியப்படுகிறதென லிங்கம். திருஷ்டாதிருசியம் இதுகளை அறிவிக்கிறதென்பதினாலும் லிங்கமென. § லிங்கத்தை அவயவங்களாப்பிறித்து.

னுற்பத்திஹேது, சமுதாயோத்பத்தியையும் கூறுகின்றுரிரண்டு களால்.

பொழிப்புரை.

முன்னய, தாமத ஆதிக்கமா (பிரதானமா) நின்ற, தமமாதி குணத்திரயம், இவ்வபஞ்சிகிருத பூதமைந்தினும் தொடர்ந்து ஸ்திதியுறும் 'உபாதானமாயிருக்குகையாலே.' சலன பரிணும ரகித எனவே, புனித சத்துவத்தில் (வியஷ்டி ஸத்துவ மதினின் றும்) ஐந்து பங்கும் ஞானேந்திரியம் தனித்தனியா உண்டாகும். முறையே சுரோத்திராதிகள், சுரோத்திரம் துவக்கு சக்ஷுஸு ஜிஹ்வை ஆக்கிராணம். என ஈசுவர பிரேரணையினுலே.

மறுபடியும், கூறியுள்ள பூதங்களோடு கூடின சமுதாய சத் துவ குணத்தினுல் அந்தக்கரணம். அஃதே, மனம் புத்தி என இரண்டு விதம் ஆகும். முறையே கரண கர்த்ரு ரூபத்தினு லித (௨) மஹம் விருத்தி ரூபம்.

தாமதத்தில் உத்தம குணும்ச பாகுபாட்டினுல் இவ்வே மும் 'மனம் புத்தி சுரோத்திராதி ஆகிய' விஷயாவகதி சாதனம் ஆகும். உத்தமமென சத்துவத்தை உரு-ல் ஆதலின்.

பதப்பொருள்.

ஆதிமுக்குணம் = முன்னய, தாமத ஆதிக்கமா (பிரதான மா) நின்ற தமமாதி குணத்திரயம். 'மோகமுமுக்குணத்திரண் டால் வந்த மூலவாரோபம் என, முன்னயசாத்துவித ராசத ஆதிக்கமா நின்றதுகளே உள-ல் ஆதலின். இப்பூதமடங்கலும் = அபஞ்சிகிருத பூதமைந்தினும். தொடர்ந்து நிற்கும் = || உபா தானத்வேனானுகதம் उपादानत्वेनानुगतं முறையே மேல்விளைவு நிமித்தம்.

கோது இல் = குற்றம் (சலனம் பரிணும்ம்) அற்ற. (புனித) வெண்குணத்தில் = சத்துவத்தில். † 'பூதபஞ்சகஸம்வலிதாத் भूतपञ्चकसंवलितात्' ஐந்து. கூறு உணர் கருவி ஆகும் = பங்கு தனித்தனி (வியஷ்டிஸத்துவமதினின்றும்) ஞானேந்திரியம் (மு

|| உபாதானமாயிருக்குகையாகத் தொடர்ந்து ஸ்திதியுறும்

† பூதபஞ்சகத்தோடு கூடியிருக்கிறதினின்றும்.

றையே சுரோத்திராதிகள்) உண்டாகும் ஈசுவரபிரேரணையினால். சுரோத்திரம் துவக்கு சக்ஷுஸ், ஜிஹ்வை, ஆக்கிராணம் என.

பின்னை = மறுபடியும். ஓதிய ஐந்தும் = கூறிய § ஸம்ஹித ஸம்வலித भूतसंवलित சமுதாய (சமஷ்டி) சத்துவகுணத்தினால் உளம்புந்தி இரண்டு ஆம் = அந்தக்கரண மஃதே, மனம் புத்தியென விரண்டுவிதமாகும், முறையே காண, கர்த்ரு ரூபத்தினால், இத (௨) மஹம் விருத்திரூபம்.

ஞானசாதனம் ஆம் = விஷயாவகதிசாதனம் ஆகும். ஆரோபப் பிரக்கிரியை ஆதலின். அபவாதத்திலோ? பிரம்மாவகதி சாதனம் என்பது பொருளென வர்த்தாபத்தியால். ஞானசாதனம் ஆம் என பொதுப்படமூல மாதலின். இவ்வேழும் 'மனம் புத்தி சுரோத்திராதி ஆகிய' சற்குணப்பிரிவினாலே = சத்துவகுணாம்சபாகுபாட்டினால், தாமதத்தில்,

முக்குணமுமூன்றுயொத்துள, வெளுப்பு என்றதும் குறிக்க உரூ-ல். முறையே ஆதி. வெண்குணம் என.

‡ பஞ்சஸ்வேஷு குணத்ரயஞ்ச மிளிதம் பூதேஷு தத்ரோத்தமாத் வ்யஷ்ட்யா ச்ரோத்ரமுகேந்த்ரியாணி ச மநோ புத்திஸ்ஸமஷ்ட்யாऽப்யபூத் । ஸப்தைதாந்யபி ஸாத்விகாம்சஜதயா ஜ்ஞாநஸ்ய தே ஹேதவ: ॥ पञ्चस्वेषु गुणत्रयञ्च मिळितं भूतेषु तत्रोत्तमात् व्यष्ट्या श्रोत्रमुखेन्द्रियाणि च मनो बुद्धिस्समष्ट्याऽप्यभूत् । सप्तैतान्यपि सात्विकांशजतया ज्ञानस्य से हेतयः ॥ என பிரபோதாமிருதவசனமாதலின்.

தன் மாத்திரைகள் ஐந்தென, அந்தக்கரணத்தை, ஐந்தா, நான்கா, யிரண்டா, வொன்று கூறுநிற்பரியைந்தவாறு தத்தமக்கு. முறையே ஞானம், மனம், புத்தி, சித்தம், அகங்காரம் என

---

§ பூதங்களோடு கூடின. ‡ இந்த பூதம் ஐந்துகளில் குணத்திரயமும் கலந்தது. அதுகளில் சத்துவத்தினின்றும். வியஷ்டியினால் சுரோத்திராதி ஞானேந்திரியங்களும், சமஷ்டியா மனம் புத்தியும் உண்டாச்சுது. இந்த ஏழுகளும் சாத்விகாம்சோத்பன்னமாயிருக்குகையினாலே அவைகள் விஷயாவகதி ஞானத்துக்கு ஹேதுக்கள்.

ஐந்தெனினும் விருத்தி, ஞானம் நீங்கலாக ஏனையவற்றில், சித்தத்தை மனதிலு மகங்காரத்தை புத்தியிலுமடக்கி (அந்தர்பாவப்படுத்தி) யிரண்டாவிங்கேயருகல்பற்றி. சிதாபாசாந்த தீ (யீ) விருத்தியை யொன்ருக்கூறுவர் தீமான்கள்.

சாத்துவிதப்பிரிவெனத் தாமதத்தி லிவ்வேழும்.

மூலம் ருக.

இராசத குணத்தில் வேறிட் டெடுத்தகூ றைந்து மைந்தும், பிராணவா யுக்க ளென்றும் பெருந்தொழிற் கன்ம மென்றும், பராவிய பெயரா மிந்தப் பதினேழு மிலிங்க தேகம், சுராசுரர் நரர்வி லங்காத் தோன்றிய வுயிர்கட் கெல்லாம்.

𑌗𑍁𑌣𑌾𑌦𑍍𑌧𑌿 𑌰𑌜𑌸𑍋𑌽𑌨𑌿𑌲𑌾𑌃 𑌖𑌲𑍁 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌪𑍍𑌯𑌮𑍀
𑌤𑌥𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌬𑌲𑌕𑌰𑍍𑌮𑌕𑌾𑌣𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌚𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌣𑌿 𑌹𑌿 ।
𑌦𑌶𑍈𑌵 𑌮𑌿𑌲𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌤𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌸𑌪𑍍𑌤 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌾𑌭𑌿𑌧𑌂
𑌶𑌰𑍀𑌰𑌮𑌿𑌦𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌂 𑌸𑍁𑌰𑌨𑌰𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑌨𑍀𑌡𑍌𑌕𑌸𑌾𑌮𑍍 ॥

गुणाद्धि रजसोऽनिलाः खलु भवन्ति पञ्चाप्यमी
तथा प्रबलकर्मकाण्यपि भवन्ति चाक्षाणि हि ।
दशैव मिलितान्यतो भवति सप्त लिङ्गाभिधं
शरीरमिदमात्मनां सुरनरदैत्यनीडौकसाम् ॥

அவதாரிகை.

மேலும்—இராசதவென.

பொழிப்புரை.

ரஜோகுணத்தில் 'வியஷ்டிபூதங்களைத் தொடர்ந்திருக்கிற" பிரபல கிரியாரூப கர்மாதீனங்கள். அதாவது வாகாதி கரணங்கள் உண்டாகிறது எனவும், பூதபஞ்சக சமுதாயமாயிருக்கிற ரஜோகுணத்தினின்றும் முக்கியமா பிராணன் உண்டாகிறது. அதுதானே பிராணுதிவிருத்தி பேதத்தினலே ஐந்து விதம். சுவர்னநீர் முதலியன போன்று எனவும், பிரசித்தியுற்ற நாமம் பெறுவனவாகும். கூறிய இப்பதினேழு தத்துவங்களும் சேர்ந்து

இலிங்கதேகம். யாவர்க்கென்றால், தேவர், அசுரர், மானிடர், மிருகம் முதலிய பிரம்மாதி ஸ்தம்ப பரியந்த முண்டான சீவர்க ளனைவர்க்கும் சாதாரணமா. ஆத்மாவுக்கு அனாதி யுபாதி யிது.

பதப்பொருள்.

இராசதகுணத்தில் = பூதபஞ்சக ரசோகுணத்தில். வேறு இட்டு எடுத்த கூறு ஐந்தும் = வியஷ்டியாக்கி யெடுத்த பங்கு ஐந்தும். ஐந்தும். § '𑌸𑌮𑍁𑌦𑌾𑌯𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠 । समुदायनिष्ठ' முறையே, பெரும் தொழில் கன்மம் என்றும் = பிரபல கிரியாரூப கர்ம பிர வணங்கள் (அதீனங்கள்) வாகாதி கரணங்கள் (வாக் பாணி பாத பாயு உபஸ்தம்) எனவும்.

பிராணவாயுக்கள் என்றும் = முக்கியமா, பிராணனுண்டா கிறது அது தானே பிராணாபான வியானோதான சமானன் என தானாகவே, விருத்திபேத விகிருதிபேதத்தினால் ஐந்து விதமாகி றது, சுவர்ணநீர் முதலியனபோன்று எனவும்.

பராவிய பெயர் ஆம் = பிரசித்தியுற்ற ஸம்ஜ்ஞை பெறுவன வாகும். முறையே கூறியவாறு முன்பின்னா.

இந்தப் பதினேழும் = கூறிய தத்துவங்களனைத்தும் கலந்து. இலிங்க தேகம். அதுவும், சுரர், அசுரர், நரர், விலங்கு ஆத் தோன்றிய = தேவர், அவுணர், மானிடர், மிருகம்முதற் பிரமாதி ஸ்தம்பபரியந்தோத்பன்ன. உயிர்கட்கு எல்லாம் = பிராணிகள னைவர்க்கும் சாதாரணமா. அனாதியுபாதியாத்மாவுக்கிது.

|| 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌮𑌨𑍋𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌦𑌶𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍 । 𑌅𑌪𑌞𑍍𑌚𑍀𑌕𑍃𑌤𑌭𑍂𑌤𑍋𑌤𑍍𑌥𑌂 𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌾𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌭𑍋𑌗𑌸𑌾𑌧𑌨𑌮𑍍 ॥ पञ्चप्राणमनोबुद्धिदशेन्द्रिय समन्वितम् । अपञ्चीकृतभूतोत्थं सूक्ष्माङ्गं भोगसाधनम् ॥ என்றார் ஆத்மபோதத்தில் பகவத்பாதர்.

‡ 𑌇𑌦𑌂 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌂 𑌶𑍃𑌣𑍁 𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌿𑌤𑌂 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌪𑌞𑍍𑌚𑍀

---

§ ஸமுதாயமாயிருக்கிற. || பஞ்சப்பிராணன் மனம் புத்தி, பத்து இந்திரியங்களோடு கூடி அபஞ்சீகிருத பூதத்தினின்றும் உண்டானது, போக சாதனம் சூக்ஷ்மசரீரம்.

‡ கேள், சூக்ஷ்மம் என ஸம்ஜ்ஞையுடைய இந்த லிங்க சரீரமோ

𑌕𑍃𑌤𑌹𑍇𑌤𑍁𑌕𑌸𑌂𑌭𑌵𑌮𑍍 । 𑌸𑌵𑌾𑌸𑌨𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌫𑌲𑌾𑌨𑍁𑌭𑌾𑌵𑌕𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌤𑍋𑌽𑌨𑌾𑌦𑌿𑌰𑍁𑌪𑌾𑌧𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ॥ **इदं शरीरं शृणु सूक्ष्मसंज्ञितं लिङ्गं त्वपञ्चीकृतभूतसम्भवम् । सवासनं कर्मफलानुभावकं स्वाज्ञानतोऽनादिरुपाधिरात्मनः ॥** எனவும் சூடாமணியில்.

மூலையிரண்டு, சம்ஸ்காரம், போகம் என. வாசனை அநுபவம். பிரவிருத்திரூபம், க்ஷயரூபம் என கர்மாவுக்கு முறையே. தன்னிவிருத்தியோ? தாத்காலிகம் ஆத்யந்திகம் என, கன்மஞான காண்டத்துவிதம் கொண்டிருவகை முறையே.

மூலம் ௩௨.

இவ்வுடன் மருவுஞ் சீவற் கிலங்குதைசதனென் றுரும், இவ்வுடன் மருவு மீசற் கிரணிய கருப்ப னுகும், இவ்வுட லிரண்டு பேர்க்கு மிலிங்கசூக் கும சரீரம், இவ்வுடற் கோச மூன்று மிதுகனு வவத்தை யாமே.

𑌵𑍍𑌯𑌷𑍍𑌟𑌿𑌷𑍍𑌵𑍇𑌤𑌾𑌸𑍁 𑌜𑍀𑌵𑍋 𑌯𑌦𑌿 𑌚 𑌪𑌰𑌿𑌗𑌤 𑌸𑍍𑌤𑍈𑌜𑌸𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌧𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌚𑍇𑌤𑍍𑌸𑌮𑌷𑍍𑌟𑌿𑌷𑍍𑌵𑌪𑌿 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌪𑌰𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨 𑌏𑌷𑌦𑍍𑌵𑌯𑍋𑌶𑍍𑌚 । 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑌾𑌰𑌵𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌪𑌿 𑌖𑌲𑍁 𑌮𑌮𑌤𑌾𑌹𑍇𑌤𑍁𑌤𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍃𑌭𑌾𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌕𑍋𑌶𑌾𑌨𑌾𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌤𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌵𑌦𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌪𑍍𑌰𑌵𑍀𑌣𑌾𑌃 ॥

व्यष्टिष्वेतासु जीवो यदि च परिगत स्तैजसाख्यां विधत्ते
सूत्रात्मा चेत्समष्टिष्वपि भवति परः स्वप्न एषद्वयोश्च ।
प्राणव्यापारवत्वादपि खलु ममताहेतुतः कर्तृभावात्
स्यात्कोशानामिदं तत्त्रितयमिति वदन्त्यात्मशास्त्रप्रवीणाः ॥

அவதாரிகை.

‖ 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌵𑍇𑌶𑌤𑌸𑍍𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧 **तत्प्रवेशतस्सिद्ध** சீவேசுவரனாமாதிகள் கூறுகின்றார். இவ்வுடலென.

வென்றால்? அபஞ்சீகிருத பூதங்களினின்றும் உண்டானது, வாசனையோடு கூடினது, கர்ம பலத்தை அனுபவிக்கச்செய்கிறது, தனது அஞ்ஞானத்தினால் ஆத்மாவுக்கு அனாதியுபாதி.

‖ அதில் பிரவேசித்திருப்பதினின்றும் சித்திக்கிற.

பொழிப்புரை.

வியஷ்டிகளில் (பிரத்யேகம் பின்னங்களில்) சூக்கும சரீரங்களில் அநுப்பிரவேசித்த சீவர்கள் விளங்காநின்ற தைஜஸன் என்ற நமம் அடைகிறுர்கள். சமஷ்டியில் சூக்குமோபாதியில் அநுகதன் பராத்மா, சூத்ராத்மா என விவகார யோக்கியனுகிறுன். இருவர்க்கு (ஜீவேசர்க்கு) வியஷ்டி சமஷ்டி ரூபம் இது, முறையே சூக்கும இலிங்க சரீரம். இவ்விருவித தேகங்கள்தானே வியஷ்டி சமஷ்டி ரூபம், உச்வாஸாதி தர்மத்தோடு கூடியிருக்குகையாலே, மமத்வாதி யபிமாநாஸ்பதமாயிருக்குகையாலே, கர்த்ருத்வாதி விவகாரத்தோடு கூடியிருப்பதினுலும், சொல்லப்பட்டிருக்கிற மூன்று கோசங்களுக்கு, பிராண மனே விஜ்ஞான மயங்களுக்கு, திரிகோசாத்மகந்தானே லிங்கசரீரமெனவும், இதில் எம்மட் டிருப்பு அம்மட்டு சொற்பனுவஸ்தை எனவும், வேதாந்த சாஸ்திர குசலர்கள் சொல்கிறுர்கள்.

பதப்பொருள்.

இவ்வுடல் மருவும் சீவர்க்கு=பிரத்யேகம் சூக்ஷ்மசரீரங்களில் தாதாத்மியமா வனுப்பிரவேசித்த சீவர்கள். இலங்கு தைசஸன் என்று ஆகும்=விளங்காநின்ற தைசஸன் என ஸம்ஜ்ஞையடைதற்குரியராகிறுர்க ளவ்வவசரத்தில். அவசரங் குறிக்க இலங்கு வென.

இவ்வுடல் மருவும் ஈசர்க்கு=சமஷ்டி சூக்ஷ்மோபாதியில் அநுகதன் பராத்மா. இரணியகருப்பன் ஆகும்=இரணியகருப்பன் என விவகார யோக்கியனுகிறுன். இவ்வுடல் இரண்டுபேர்க்கும்=சமஷ்டி வியஷ்டிரூபம் இது ஈசசீவர்க்கு. இலிங்க சூக்கும சரீரம். என முறையே.

இவ்வுடல் = இவ்விருவித தேகங்கள். கோசம் மூன்று ஆம்=மூன்று கோசமுடையதெனக் கூறத்தகுவதாகும். பிராணமய, மனேமய, விக்ஞானமயம் என, உச்சுவாஸாதி வியாபாரத்தோடு, மமத்வாதி ஹேதுத்வத்தோடு, கர்த்ருத்வாதி பாவத்தோடு கூடியிருத்தலினெனக் கூறுநிற்பர், வேதாந்த நூற் குசலர்கள். திரிகோசாத்மகந்தானே சூக்ஷ்ம சரீரம் என.

இது கன அவத்தை ஆமே=இச்சரீரத்திற் சொற்பனுவஸ்தையென யிருவர்க்கு மிருப் பெம்மட்டு.

சூக்கும்பூதமெனத் தன் மாத்திரையின் சூக்குமத்வத்தினல். தேகமென வவற்றிற்கு குண உபாதானத்வத்தினல். இரணிய கருப்பன் தைசஸன் என வதனபிமானத்தினல். சொற்பனவஸ் தையென வதன் மனேராச்சியத்தினல் சாக்கிரத வாசனை நின்றும். கோசங்களெனத் தன்னைமறைத்தலின் பிராண மனே புத்திகளா.

மூலம் ௩௩.

சூக்கும சகமிம் மட்டுஞ் சொல்லினே மிப்பாற் றூலம், ஆக்குமா ரோபந் தானு மடைவினின் மொழி யக் கேளாய், தாக்குமிவ் வுயிர்க்குத் தூல தனுவும்போ கமுமுண் டாகக் காக்குமிவ் வீசன் பஞ்சீ கரணங்கள் செய்தான் ருனே.

𑌏𑌤𑌤𑍍𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌶𑌰𑍀𑌰𑌜𑌾𑌤𑌮𑍁𑌦𑌿𑌤𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌶𑍃
𑌣𑍁 𑌸𑍍𑌥𑍂𑌲𑌾𑌰𑍋𑌪𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑌸𑍁𑌭𑍃𑌤𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌥𑍂𑌲𑌾𑌯 𑌭𑍋
𑌗𑌾𑌯 𑌹𑌿। 𑌪𑌞𑍍𑌚𑍀𑌕𑌾𑌰𑌮𑌤𑌶𑍍𑌚𑌕𑌾𑌰 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍇𑌕𑌃 𑌪𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂
𑌯𑌤𑍍𑌤𑍇𑌷𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑍃𑌤𑍇 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌨𑌹𑌿 𑌤𑍇 𑌭𑍋𑌗𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌾
𑌤𑌨𑍁𑌃 ॥

एतत् सूक्ष्मशरीरजातमुदितं पश्चात् प्रवक्ष्ये शृणु
स्थूलारोपविधानमात्मवसुभृतां स्थूलाय भोगाय हि।
पञ्चीकारमतश्चकार भगवानेकः परात्मा स्वयं
यत्तेषान्तमृते भवन्ति नहि ते भोगाश्च सूक्ष्मा तनुः॥

அவதாரிகை.

நிராசிரயத்திற்கு லிங்கத்திற்கு ஸ்திதியி னயோகத்தினல் போகாயதனபூத தூல தேகோத்பத்தி கூறற்குப் பணிக்கப்பட்டதை நிக(ம)மயிப்பிக்கிறார். (நன்கு விவகரிக்கிறார்) சூக்குமமென.

பொழிப்புரை.

அபஞ்சிகிருத பூத காரியமாயிருக்குகையாக, ஸப்ததசாவயவம் சூக்குமதேக மிதுபரியந்தம் கூறினேம். இதற்குமேல், யாது காரணத்தினல், கூறப்போவ தேகசம்பந்தமன்றி யதன்ஸ்திதி குறிப்பிட முடியாதது, ஆகையினலே, சீவர்களுக்கு தூலபூதமும், அதன் பின்னரதினின்றும் தூலதேக கற்பனப்பிரகாரமும்